

Fremsat den 2. maj 2018 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love¹⁾

(Justering af reglerne om fast driftssted ved investering via transparente enheder, beskatning af beløb vedrørende tilbagebetalte provisioner, EU-retlig tilpasning af reglerne vedrørende udenlandske pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom og bestemmelser i momsloven om momsfritagelse for selvstændige grupper, og justering af værneregler, der sikrer beskatning af udbytter m.v.)

§ 1

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1557 af 13. december 2016, § 16 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, § 22 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 1 i lov nr. 1683 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, litra c, 1. pkt., udgår », eller oppebærer afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1«.

2. I § 2, stk. 3, 2. og 3. pkt., udgår »eller afståelsessummer«.

3. I § 2 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Virksomhed med investering i aktier og erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven anses kun for udøvelse af erhverv efter stk. 1, litra a, når der foreligger næringsvirksomhed. Dette gælder dog ikke, hvis en fysisk eller juridisk person, hvormed selskabet har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2, udøver erhvervsvirksomhed i Danmark, og virksomheden som nævnt i 1. pkt. indgår som et integreret led heri.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

4. I § 2 C, stk. 5, 9. pkt., udgår »m.v.«

5. I § 2 D, stk. 2, 2. pkt., ændres »og overdrageren« til: », og overdrageren eller fysiske eller juridiske personer, hvormed overdrageren har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2,«.

6. I § 2 D, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »aktionæren«: »eller fysiske eller juridiske personer, hvormed aktionæren har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2,«.

7. § 3, stk. 1, nr. 19, 4. og 5. pkt., ophæves.

8. I § 3, stk. 1, nr. 19, 6. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »3. og 5. pkt.« til: »3. pkt.«

9. I § 11 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Renter og kursgevinster medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skattepligtige omfattet af § 1 eller § 2, stk. 1, litra a, hvis debitor er hjemmehørende i et andet land, der er medlem af EU eller EØS, og debitor dels efter stk. 1 ikke kunne have fået fradrag for de tilsvarende beløb, hvis debitor havde været skattepligtig i Danmark, dels efter regler om tynd kapitalisering i det andet land ikke har fået fradrag for de tilsvarende beløb. Dette gælder dog ikke for renter af lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for.«

10. I § 11 B, stk. 4, nr. 5, 1. pkt., udgår »og skattepligtige afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B«.

11. Efter § 13 I indsættes:

»§ 13 J. Pensionsinstitutter, jf. stk. 3 og 4, som er skattepligtige efter § 2, stk. 1, litra b, skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab, der indgår i opgørelsen af fortjenesten ved fast ejendom omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven. Efter lagerprincippet opgøres indkomst-

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

årets gevinst og tab som forskellen mellem handelsværdien af ejendommen ved indkomstårets slutning og handelsværdien af ejendommen ved indkomstårets begyndelse. Er ejendommen anskaffet i indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem handelsværdien ved indkomstårets slutning og anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi, jf. dog 6. pkt. Er ejendommen afstået i indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem afståelsessummen omregnet til kontantværdi og handelsværdien ved indkomstårets begyndelse. Er ejendommen anskaffet og afstået i samme indkomstår, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem afståelsessummen omregnet til kontantværdi og anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi, jf. dog 6. pkt. Ved opgørelse af gevinst og tab på fast ejendom efter 3. og 5. pkt., hvortil der er ydet tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger, anvendes anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi fratrukket tilskuddet. Reglerne om skattemæssige afskrivninger på bygninger og installationer finder ikke anvendelse.

Stk. 2. Ved opgørelsen af gevinsten efter stk. 1 kan pensionsinstituttet fradrage tidligere års tab vedrørende fast ejendom opgjort efter stk. 1, som ikke er modregnet i indtægt eller fortjeneste beskattet efter stk. 1.

Stk. 3. Som pensionsinstitut anses selskaber og foreninger m.v., der er hjemmehørende i et andet EU- eller EØS-land, og som

- 1) har tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed efter direktiv 2016/2341/EU eller direktiv 2003/41/EF med senere ændringer, eller
- 2) opfylder betingelser svarende til de betingelser, som er angivet i pensionsbeskatningslovens § 52.

Stk. 4. Stk. 3 omfatter ikke forsikringselskaber, uagtet at de driver virksomhed omfattet af direktivernes artikel 4.«

12. I § 21 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Indkomstkatten for indtægt og fortjeneste som nævnt i § 2, stk. 1, litra b, som modtages af et pensionsinstitut omfattet af § 13 J, udgør 15,3 pct. af den skattepligtige indkomst.«

13. I § 32, *stk. 5, nr. 4*, udgår »og skattepligtige afståelsessummer vedrørende aktier m.v., der omfattes af aktieavancebeskatningsloven«.

14. I § 33, *3. pkt.*, ændres »eller andre selskaber efter § 20 a i lov om visse erhvervsdrivende selskaber« til: »og virksomheder med begrænset hæftelse, der opløses efter denne bestemmelse, jf. § 20 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder«.

§ 2

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 29. august 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 683 af

» *A. Benzindrevne biler m.v.*

Brændstofforbrug	Forbrugsafgift pr. halvår (kr.)
------------------	---------------------------------

8. juni 2017, § 6 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 og § 1 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 A, *stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt.*, og § 46, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »udbytter, gevinster og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B« til: »udbytter og gevinster«.

2. I § 13 A, *stk. 1, 2. og 3. pkt.*, og *stk. 2, 3. pkt.*, og § 46, *stk. 3, 2. og 3. pkt.*, ændres »udbytter, gevinster og afståelsessummer« til: »udbytter og gevinster«.

3. I § 13 A, *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, ændres »udbytter, gevinster, tab og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B« til: »udbytter, gevinster og tab«.

4. I § 17 A, *stk. 1, 2. pkt.*, udgår »og afståelsessummer«.

5. I § 23, *stk. 2, 5. pkt.*, ændres »§§ 16 A eller 16 B« til: »§ 16 B, stk. 1«.

6. I § 23, *stk. 7, 5. pkt.*, ændres »§§ 16 A og 16 B« til: »§ 16 B, stk. 1«.

7. I § 39, *stk. 3, 2. pkt.*, udgår »efter skatteministerens bestemmelse«.

8. I § 39 A, *stk. 5, 1. pkt.*, udgår »erhvervelse af afståelsessummer for aktier, jf. ligningslovens § 16 B, og ved«.

§ 3

I brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 23. august 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, § 2 i lov nr. 1195 af 14. november 2017 og § 3 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som *2. pkt.*:

»For biler, hvis brændstofforbrug er fastsat i overensstemmelse med den på verdensplan harmoniserede prøvningsprocedure for lette køretøjer, jf. bilag XXI til Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017, omregnes brændstofforbruget til kilometer pr. liter, ganges med 1,21 og afrundes til én decimal.«

2. § 3, *stk. 1, litra A og B*, affattes således:

(Kilometer pr. liter)	Personbiler registreret 1. gang her i landet før den 3. oktober 2017 og varebiler.	Personbiler registreret 1. gang her i landet den 3. oktober 2017 eller senere.
Mindst 50,0	310	310
Under 50,0 men ikke under 44,4	310	350
Under 44,4 men ikke under 40,0	310	365
Under 40,0 men ikke under 36,4	310	380
Under 36,4 men ikke under 33,3	310	400
Under 33,3 men ikke under 28,6	310	430
Under 28,6 men ikke under 25,0	310	470
Under 25,0 men ikke under 22,2	310	510
Under 22,2 men ikke under 20,0	310	545
Under 20,0 men ikke under 18,2	600	840
Under 18,2 men ikke under 16,7	890	1.120
Under 16,7 men ikke under 15,4	1.190	1.430
Under 15,4 men ikke under 14,3	1.480	1.720
Under 14,3 men ikke under 13,3	1.770	2.005
Under 13,3 men ikke under 12,5	2.060	2.300
Under 12,5 men ikke under 11,8	2.350	2.580
Under 11,8 men ikke under 11,1	2.640	2.880
Under 11,1 men ikke under 10,5	2.930	3.170
Under 10,5 men ikke under 10,0	3.230	3.460
Under 10,0 men ikke under 9,1	3.800	4.030
Under 9,1 men ikke under 8,3	4.400	4.640
Under 8,3 men ikke under 7,7	4.980	5.220
Under 7,7 men ikke under 7,1	5.560	5.800
Under 7,1 men ikke under 6,7	6.140	6.370
Under 6,7 men ikke under 6,3	6.730	6.970
Under 6,3 men ikke under 5,9	7.310	7.550
Under 5,9 men ikke under 5,6	7.890	8.130
Under 5,6 men ikke under 5,3	8.500	8.730
Under 5,3 men ikke under 5,0	9.080	9.310
Under 5,0 men ikke under 4,8	9.650	9.890
Under 4,8 men ikke under 4,5	10.230	10.470
Under 4,5	10.830	11.070

B. Dieseldrevne biler m.v.

Brændstofforbrug (Kilometer pr. liter)	Forbrugsafgift pr. halvår (kr.)	Udligningsafgift pr. halvår (kr.)
---	---------------------------------	-----------------------------------

	Personbiler registreret 1. gang her i landet før den 3. oktober 2017 og varebiler	Personbiler registre- ret 1. gang her i lan- det den 3. oktober 2017 eller senere.	
Mindst 56,3	-	310	120
Under 56,3 men ikke under 50,0	-	350	120
Under 50,0 men ikke under 45,0	-	365	120
Under 45,0 men ikke under 41,0	-	380	120
Under 41,0 men ikke under 37,6	-	400	120
Under 37,6 men ikke under 32,1	-	430	120
Under 32,1 men ikke under 28,1	-	470	580
Under 28,1 men ikke under 25,0	-	510	1.040
Under 25,0 men ikke under 22,5	310	545	1.130
Under 22,5 men ikke under 20,5	600	840	1.240
Under 20,5 men ikke under 18,8	890	1.120	1.340
Under 18,8 men ikke under 17,3	1.190	1.430	1.450
Under 17,3 men ikke under 16,1	1.480	1.720	1.550
Under 16,1 men ikke under 15,0	1.770	2.005	1.670
Under 15,0 men ikke under 14,1	2.060	2.300	1.790
Under 14,1 men ikke under 13,2	2.350	2.580	1.910
Under 13,2 men ikke under 12,5	2.640	2.880	2.030
Under 12,5 men ikke under 11,9	2.930	3.170	2.130
Under 11,9 men ikke under 11,3	3.230	3.460	2.230
Under 11,3 men ikke under 10,2	3.800	4.030	2.470
Under 10,2 men ikke under 9,4	4.400	4.640	2.680
Under 9,4 men ikke under 8,7	4.980	5.220	2.890
Under 8,7 men ikke under 8,1	5.560	5.800	3.140
Under 8,1 men ikke under 7,5	6.140	6.370	3.320
Under 7,5 men ikke under 7,0	6.730	6.970	3.530
Under 7,0 men ikke under 6,6	7.310	7.550	3.790
Under 6,6 men ikke under 6,2	7.890	8.130	3.990
Under 6,2 men ikke under 5,9	8.500	8.730	4.200
Under 5,9 men ikke under 5,6	9.080	9.310	4.450
Under 5,6 men ikke under 5,4	9.650	9.890	4.670
Under 5,4 men ikke under 5,1	10.230	10.470	4.960
Under 5,1	10.830	11.070	5.190

§ 4

I fusionsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 24. august 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 652 af 8. juni 2016, § 1 i lov nr. 1557 af 13. december 2016, § 4 i lov nr. 1375 af 4. december 2017 og § 12 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 indsættes efter »aktionæren«: »eller fysiske eller juridiske personer, hvormed aktionæren har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2,«.

2. I § 14 indsættes som nr. 17 og 18:

»17) Når en af de i nr. 1 nævnte sparekasser fusionerer med en andelskasse som nævnt i nr. 3 med sparekassen som fortsættende pengeinstitut.

18) Når en af de i nr. 3 nævnte andelskasser fusionerer med et aktieselskab omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, med aktieselskabet som fortsættende pengeinstitut.«

§ 5

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 652 af 8. juni 2016 og senest ved § 36 i lov nr. 58 af 30. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, nr. 4, 8. og 9. pkt., ophæves.
2. I § 2, stk. 1, nr. 6, 1. pkt., udgår »eller erhverver afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1.«.
3. I § 2, stk. 1, nr. 6, 3., 4. og 5. pkt., ændres »Skattepligten omfatter« til: »Som skattepligtigt udbytte anses«.
4. I § 2, stk. 1, nr. 6, 4. og 5. pkt., ændres »dennes ægtefælle« til: »fysiske eller juridiske personer, hvormed den pågældende person har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2,«.
5. I § 2, stk. 6, 1. og 2. pkt., udgår »eller afståelsessummer«.
6. I § 2 indsættes som stk. 11:
»Stk. 11. Virksomhed med investering i aktier og erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven anses kun for udøvelse af erhverv efter stk. 1, nr. 4, når der foreligger næringsvirksomhed. Dette gælder dog ikke, hvis en fysisk eller juridisk person, hvormed personen har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2, udøver erhvervsvirksomhed i Danmark, og virksomheden som nævnt i 1. pkt. indgår som et integreret led heri.«
7. § 65, stk. 1, 2. og 3. pkt., affattes således:
»Opkøb af egne aktier eller andele sidestilles med en beslutning om udbetaling eller godskrivning. Til udbytte henregnes beløb omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 2, og udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, når en af betingelserne i ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 1, litra a-d, er opfyldt.«
8. I § 65, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »afståelsessummer«:
»omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1.«.
9. I § 65, stk. 7, 1. pkt., og stk. 9, 1. pkt., udgår »og udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1.«.
10. I § 65 A, stk. 1, udgår »eller afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B«.
11. I § 67, stk. 1, 1. pkt., ændres »skattepligtig efter § 1,« til: »skattepligtig efter § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 4,«.

12. I § 67, stk. 2, ændres »efter § 1 i selskabsskatteloven eller efter fondsbeskatningsloven,« til: »efter selskabsskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, litra a, eller fondsbeskatningsloven,«.

13. I § 73 E, stk. 3, 2. pkt., udgår »efter skatteministerens bestemmelse«.

§ 6

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 278 af 17. april 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 16 A, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »stk. 3«: », og afståelsessummer omfattet af § 16 B, stk. 1«.
2. I § 16 C, stk. 4, nr. 3, udgår », afståelsessummer efter § 16 B«.

§ 7

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 239 af 7. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 2, nr. 2, ophæves.
Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 2 og 3.
2. I § 4, stk. 2, nr. 4, der bliver nr. 3, udgår », jf. dog nr. 2.«
3. I § 5, stk. 2, og § 6, stk. 2, udgår »og 2«.
4. I § 5, stk. 3, ændres »§ 4, stk. 2, nr. 3 eller 4,« til: »§ 4, stk. 2, nr. 2 eller 3,«.

§ 8

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret ved § 6 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og § 18 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 1, nr. 19, 1. pkt., indsættes efter »fritaget for afgift,«: »i henhold til nr. 1-6, 13 og 15 for så vidt angår transport af syge eller tilskadekomne personer med transportmidler specielt konstrueret til dette formål, og nr. 17, 18 og 21,«.
2. I § 45 indsættes efter stk. 13 som nyt stykke:
»Stk. 14. Afgiftspligtige personer kan for indkøb, for hvilke afgiften efter denne lov ikke kan fradrages, få godtgjort afgiften efter denne lov af den afgift, der godtgøres efter følgende love:
 - 1) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.
 - 2) Lov om afgift af elektricitet.
 - 3) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
 - 4) Lov om afgift af naturgas og bygas m.v.
 - 5) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.«
 Stk. 14 og 15 bliver herefter stk. 15 og 16.

§ 9

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, som ændret senest ved § 33 i lov nr. 58 af 30. januar 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 51 udgår »afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B,«.

§ 10

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1163 af 8. oktober 2015, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, nr. 5, ændres »fortjeneste, fradragsberettigede tab og skattepligtige afståelsessummer efter aktieavancebeskatningslovens § 18, § 19 og § 22 eller ligningslovens § 16 B« til: »gevinst og fradragsberettigede tab efter aktieavancebeskatningslovens §§ 18, 19 og 22«.

2. I § 4, stk. 1, nr. 5 a, ændres »gevinst, fradragsberettiget tab samt skattepligtige afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B« til: »gevinst og fradragsberettigede tab«.

3. I § 4, stk. 1, indsættes efter nr. 5 a som nyt nummer:
»5 b) beløb, der er modtaget fra et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, en forvalter af alternative investeringsfonde, en finansiel rådgiver eller en investeringsrådgiver, som følge af at det pågældende pengeinstitut m.v. har modtaget gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse fra et investeringsinstitut, og som vedrører investering i en aktie eller et investeringsbevis omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 eller 22,«

4. I § 4, stk. 4, stk. 5, 1. og 2. pkt., og stk. 6, udgår »samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B«.

5. I § 4 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:
»Stk. 6. Uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 5 b, medregnes modtagne beløb vedrørende en aktie eller et investeringsbevis omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 til den personlige indkomst, såfremt aktien m.v. ville være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17, hvis den ikke var omfattet af samme lovs § 19.«
Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

6. I § 4 a, stk. 1, nr. 2, udgår »afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B samt«.

7. I § 4 a, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 21, og« til: »§ 21,«.

8. I § 4 a, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 17 A.« til: »§ 17 A, og«.

9. I § 4 a, stk. 1, indsættes som nr. 5:
»5) beløb, der er modtaget fra et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, en forvalter af alternative investeringsfonde, en

finansiel rådgiver eller en investeringsrådgiver, som følge af at det pågældende pengeinstitut m.v. har modtaget gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse fra et investeringsinstitut, og som vedrører investering i et investeringsbevis omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 21, hvor fortjeneste og tab ikke omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 17.«

10. I § 4 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., udgår »samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B«.

§ 11

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1195 af 14. november 2017 og § 2 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»For biler, hvis brændstofforbrug er fastsat i overensstemmelse med den på verdensplan harmoniserede prøvningsprocedure for lette køretøjer, jf. bilag XXI til Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017, omregnes brændstofforbruget til kilometer pr. liter, ganges med 1,21 og afrundes til én decimal.«

2. I § 5, stk. 6, indsættes efter 2. pkt.:

»For biler, hvis brændstofforbrug er fastsat i overensstemmelse med den på verdensplan harmoniserede prøvningsprocedure for lette køretøjer, jf. bilag XXI til Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017, omregnes brændstofforbruget til kilometer pr. liter, ganges med 1,21 og afrundes til én decimal.«

§ 12

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1267 af 12. november 2015, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 683 af 8. juni 2017 og senest ved § 7 i lov nr. 278 af 17. april 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 26, stk. 7, 1. pkt., og § 27, stk. 4, 1. pkt., ændres », jf. dog 2. og 3. pkt.« til:», jf. dog 2.-4. pkt.«

2. I § 26, stk. 7, indsættes som 4. pkt.:

»Foretages eller ændres en ansættelse vedrørende opgørelse af gevinst og tab efter selskabsskattelovens § 13 J, hvor den skattepligtige har anvendt realisationsprincippet og ikke lagerprincippet, anvendes ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud, der er ydet efter lov om støttede private ungdomsboliger, med tillæg af gevinst og fradrag for tab medregnet i tidligere indkomstår som værdien primo indkomståret for det tidligste indkomstår inden for fristen efter stk. 1 eller 2.«

3. I § 27, stk. 4, indsættes som 4. pkt.:

»Foretages eller ændres en ansættelse vedrørende opgørelse af gevinst og tab efter selskabsskattelovens § 13 J, hvor den skattepligtige har anvendt realisationsprincippet og

ikke lagerprincippet, anvendes ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud, der er ydet efter lov om støttede private ungdomsboliger, med tillæg af gevinst og fradrag for tab medregnet i tidligere indkomstår som værdien primo indkomståret for det tidligste indkomstår inden for fristen efter stk. 1.«

§ 13

I skatteindberetningsloven, lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 1, 2. pkt., ændres »lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden« til: »gebyrloven«.

2. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerelskaber, investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, finansielle rådgivere og investeringsrådgivere, som videregiver beløb til kunder, som følge af at det pågældende pengeinstitut m.v. har modtaget gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse fra et investeringsinstitut, skal hvert år indberette de oplysninger, som er nævnt i stk. 2, til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Indberetningen skal omfatte:

- 1) Oplysninger om den, der foretager indberetningen.
- 2) Oplysninger om kunden.
- 3) Størrelsen af det videregivne beløb.
- 4) Om beløbet vedrører investering i en aktie eller et investeringsbevis omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 eller 22 eller af aktieavancebeskatningslovens § 21, i det omfang kunden er en fysisk person.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning efter stk. 2.«

3. I § 50, stk. 1, ændres »16-19« til: »15 a-19«.

4. I § 52, stk. 2, nr. 9, ændres »§ 16,« til: »§§ 15 a, 16,«.

5. I § 54, stk. 1, indsættes efter »12-14«: », 15 a«.

§ 14

I øl- og vinafgiftsloven jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 23. marts 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1686 af 26. december 2017 og ved § 6 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 2, 3. og 4. pkt., ændres »udleverede« til: »fremstillede«.

§ 15

I lov nr. 1195 af 14. november 2017 om ændring af registreringsafgiftsloven og brændstofforbrugsafgiftsloven (Ændring af registreringsafgiften, ændring af fradrag for

sikkerhedsudstyr, forhøjelse af tærskelværdi og tillæg for energieffektivitet, stramning af regler om leasing m.v. af køretøjer, forhøjelse af reparationsgrænsen og forhøjelse og øget differentiering af brændstofforbrugsafgift m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 2, nr. 1, ophæves.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Lovens § 7, § 8, nr. 1, og § 13, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 13, nr. 2-5.

Stk. 4. § 1, nr. 9, har virkning for indkomståret 2018 eller senere indkomstår.

Stk. 5. § 1, nr. 11 og 12, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere.

Stk. 6. § 5, nr. 11 og 12, har virkning for indkomståret 2015 og senere.

Stk. 7. § 8, nr. 2, har virkning for indkøb foretaget fra og med den 1. november 2011.

Stk. 8. § 10, nr. 3 og 9, har virkning fra og med den 1. juli 2017. Den skattepligtige kan dog vælge, at § 10, nr. 3 og 9, først skal have virkning for beløb, der modtages den 1. januar 2019 eller senere. Valget skal foretages i forbindelse med indgivelse af selvangivelse for indkomståret 2017 for beløb modtaget fra og med den 1. juli 2017 til og med 31. december 2017 og ved indgivelse af oplysningsskemaet for indkomståret 2018 for beløb modtaget fra og med den 1. januar 2018 til og med 31. december 2018.

§ 17

Stk. 1. En pensionskasse, der er omfattet af selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra b, den 1. juli 2018, og som opfyldte betingelserne i selskabsskatteovens § 13 J, stk. 3 og 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, den 30. juni 2018, skal for ejendomme, der er anskaffet før det første indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere, anvende ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger som værdien ved begyndelsen af det første indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere. For ejendomme, hvor selskabsskatteovens § 13 J, stk. 1 og 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, finder anvendelse, anses en bygning eller en installation, der er en del af den faste ejendom, for afstået efter afskrivningslovens § 21. Som afståelsessum anvendes handelsværdien på tidspunktet for ændringen, og indkomstskatten af de genvundne afskrivninger beregnes efter selskabsskatteovens § 21, stk. 1.

Stk. 2. En pensionskasse, der er omfattet af selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra b, og som den 1. juli 2018 opfylder betingelserne i selskabsskatteovens § 13 J, stk. 3 og 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, kan vælge, at selskabsskatteovens § 13 J, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, og selskabsskatteovens § 21, stk. 2, som affattet ved dennes

lovs § 1, nr. 12, skal have virkning fra og med det indkomstår, hvori pensionskassen blev omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, dog ikke tidligere end indkomståret 2013. For ejendomme, der er anskaffet før indkomståret 2013, skal pensionskassen anvende ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger som værdien ved begyndelsen af indkomståret 2013. Meddelelse efter 1. pkt. skal være givet til told- og skatteforvaltningen senest den 1. august 2019. § 16, stk. 5, finder ikke anvendelse, hvis der er givet meddelelse efter denne bestemmelse. For ejendomme anskaffet før indkomståret 2013, hvor selskabsskattelovens § 13 J, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, tilvælges for et tidligere indkomstår, jf. 1. pkt., anses en bygning eller en installation, der er en del af den faste ejendom, for afstået efter afskrivningslovens § 21. Som afståelsessum anvendes handelsværdien på tidspunktet for ændringen, og indkomstskatten af de genvundne afskrivninger beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 1. Indkomstskatten af øvrig indtægt og fortjeneste beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12.

Stk. 3. En pensionskasse, der har været omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, i perioden til og med den 30. juni 2018, og som opfyldte betingelserne i selskabsskattelovens § 13 J, stk. 3 og 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, kan vælge, at selskabsskattelovens § 13 J, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, og selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, skal have virkning fra og med det indkomstår, hvori pensionskassen blev omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, dog ikke tidligere end indkomståret 2013. For ejendomme, der er anskaffet før indkomståret 2013, skal pensionskassen anvende ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger som værdien ved begyndelsen af indkomståret 2013. Meddelelse efter denne bestemmelse skal være givet til told- og skatteforvaltningen senest den 1. august 2019. For ejendomme anskaffet før indkomståret 2013, hvor selskabsskattelovens § 13 J, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, tilvælges for et tidligere indkomstår, jf. 1. pkt., anses en bygning eller en installation, der er en del af den faste ejendom, for afstået efter afskrivningslovens § 21. Som afståelsessum anvendes handelsværdien på tidspunktet for ændringen, og indkomstskatten af de genvundne afskrivninger

beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 1. Indkomstskatten af øvrig indtægt og fortjeneste beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12.

§ 18

Stk. 1. For person- og varebiler, hvis brændstofforbrug er fastsat efter metoden angivet i lovens § 3, nr. 1, og som er registreret i Køretøjsregisteret første gang til og med den 30. juni 2018, fastsættes brændstofforbrugsafgiften efter anmodning fra og med bilens første afgiftsperiode efter metoden angivet i lovens § 3, nr. 1, medmindre dette medfører en højere afgiftssats end den hidtidige metode. Et eventuelt allerede opkrævet forskelsbeløb tilbagebetales til den, der er registreret som ejer af bilen i Køretøjsregisteret den 1. juli 2018.

Stk. 2. For person- og varebiler, for hvilke brændstofforbruget er fastsat efter metoden angivet i lovens § 11, nr. 1 og 2, og som er registreret i Køretøjsregisteret første gang til og med den 30. juni 2018, fastsættes registreringsafgiften efter anmodning på ny på baggrund af et brændstofforbrug fastsat efter metoden angivet i lovens § 11, nr. 1 og 2, medmindre dette medfører en højere afgift end den hidtidige metode. Ved den fornyede beregning og fastsættelse af registreringsafgift anvendes bilens afgiftspligtige værdi ved første registrering i Køretøjsregisteret, og der bortses fra eventuelle efterfølgende værdiændringer. Den, der skal svare afgift efter registreringsafgiftslovens almindelige regler, har krav på tilbagebetaling af eventuelt for meget betalt registreringsafgift. Efter lovens ikrafttræden tilbagebetaler told- og skatteforvaltningen forskelsbeløbet til den, der skal svare afgift efter registreringsafgiftslovens almindelige regler. Krav om tilbagebetaling af registreringsafgift kan af en køber af et køretøj, som ikke selv har forestået registreringen af køretøjet, alene rettes imod den, der skal svare afgift efter registreringsafgiftslovens almindelige regler.

Stk. 3. Tilbagebetalingskrav efter stk. 1 og 2 forfalder fire kalendermåneder efter, at anmodning om fornyet fastsættelse af brændstofforbrugsafgift eller registreringsafgift er modtaget hos told- og skatteforvaltningen, dog tidligst den 30. november 2018, og forrentes fra forfaldsdagen efter reglerne i rentelovens § 5, stk. 1, medmindre kravet ikke kan opgøres endeligt på dette tidspunkt.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets enkelte elementer
 - 2.1. Justering af reglerne om fast driftssted – erhvervsmæssig virksomhed
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Lovforslagets indhold
 - 2.2. Beskatning af beløb vedr. tilbagebetalte provisioner m.v.
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Lovforslagets indhold
 - 2.3. Hjemmel til godtgørelse af moms af godtgjorte energifgifter
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Lovforslagets indhold
 - 2.4. Utsigtet dobbeltbeskatning af udenlandske personer og selskabers faste driftssteder beliggende i Danmark
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Lovforslagets indhold
 - 2.5. Skattefri fusion mellem andelskasser og sparekasser eller banker
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Lovforslagets indhold
 - 2.6. EU-retlig tilpasning af beskatning af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Lovforslagets indhold
 - 2.7. EU-retlig tilpasning af reglerne om tynd kapitalisering
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Lovforslagets indhold
 - 2.8. EU-retlig tilpasning af reglerne om momsfrigivelse for selvstændige grupper
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Lovforslagets indhold
 - 2.9. Udvidelse af værnsregel om omgåelse af udbyttebeskatning
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Lovforslagets indhold
 - 2.10. Tilbagesalg til det udstedende selskab
 - 2.10.1. Gældende ret
 - 2.10.2. Lovforslagets indhold
 - 2.11. Ny metode til fastsættelse af brændstofforbrug for visse biler
 - 2.11.1. Gældende ret
 - 2.11.2. Lovforslagets indhold
 - 2.12. Tilretning af ølmoderationsordningen
 - 2.12.1. Gældende ret
 - 2.12.2. Lovforslagets indhold
 - 2.13. Tydeliggørelse af satserne for personbiler
 - 2.13.1. Gældende ret
 - 2.13.2. Lovforslagets indhold
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Justering af reglerne om fast driftssted – erhvervsmæssig virksomhed
 - 3.2. Beskatning af beløb vedr. tilbagebetalte provisioner m.v.
 - 3.3. Hjemmel til godtgørelse af moms af godtgjorte energifgifter
 - 3.4. EU-retlig tilpasning af beskatningen af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom
 - 3.5. EU-retlig tilpasning af reglerne om momsfrigivelse for selvstændige grupper
 - 3.6. Ny metode til fastsættelse af brændstofforbrug for visse biler
 - 3.7. Lovforslagets øvrige elementer
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

- 4.1.1. *EU-retlig tilpasning af beskatning af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom*
- 4.1.2. *EU-retlig tilpasning af reglerne om momsfratagelse for selvstændige grupper*
- 4.1.3. *Lovforslagets øvrige elementer*
- 4.2. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
 - 5.1. *Beskatning af beløb vedr. tilbagebetalte provisioner m.v.*
 - 5.2. *Lovforslagets øvrige elementer*
- 6. *Miljømæssige konsekvenser*
- 7. *Forholdet til EU-retten*
 - 7.1. *Utilsigtet dobbeltbeskatning af udenlandske personer og selskabers faste driftssteder beliggende i Danmark*
 - 7.2. *EU-retlig tilpasning af beskatningen af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom*
 - 7.3. *EU-retlig tilpasning af reglerne om tynd kapitalisering*
 - 7.4. *EU-retlig tilpasning af reglerne om momsfratagelse for selvstændige grupper*
 - 7.5. *Ny metode til fastsættelse af brændstofforbrug for visse biler*
 - 7.6. *Tilretning af ølmoderationsordningen*
 - 7.7. *Lovforslagets øvrige elementer*
- 8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er bl.a. at justere retstilstanden på en række områder i erhvervsbeskatningen samt foretage en række ændringer og præciseringer inden for moms- og afgiftslovgivningen.

Med en række af elementerne i lovforslaget tilsigtes det at skabe klare og enkle regler med henblik på, at virksomhederne og borgerne ikke pålægges u hensigtsmæssige eller utilisgtede økonomiske eller administrative byrder.

Der foreslås således en justering af reglerne for, hvornår der udøves erhvervsmæssig virksomhed med fast driftssted i Danmark. Denne justering skal sikre, at Danmark er attraktivt at investere i for udenlandske investorer, således at danske virksomheder kan rejse den nødvendige kapital og dermed fastholde konkurrenceevnen over for udlandet. En række brancheorganisationer har påpeget, at gældende praksis nødvendiggør unødigt komplekse strukturer for at undgå, at der statueres fast driftssted, når udenlandske investorer foretager passive investeringer her i landet, det vil sige investeringer, der ikke er led i næringsvirksomhed. For at fjerne den retsusikkerhed og kompleksitet, som de nugældende regler kan give anledning til, foreslås det således navnlig at sikre, at udenlandske investorer, som investerer via transparente enheder såsom kommanditselskaber, ikke får fast driftssted i Danmark. Hermed undgås, at de skal indlevere oplysningskema og sætte sig ind i de danske skatteregler.

Det foreslås endvidere at indføre særlige regler om beskatning af beløb, som pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.v. videregiver til deres kunder bl.a. som følge af reglerne om, at pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.v. ikke må modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse i forbindelse med levering af skønsmæssig porteføljepleje eller uafhængig investeringsrådgivning. Efter gældende regler beskattes tilbagebetalte provisioner m.v. som personlig indkomst for investorerne, mens de efter forslaget skal medregnes ved kundens indkomstopgørelse som enten aktie- eller kapitalindkomst afhængigt af, hvilken type inve-

steringsinstitut provisionen m.v. vedrører. Herved opnås, at tilbagebetaling af provision m.v. i videst muligt omfang bliver neutralt for kunden.

Som et yderligere element foreslås en regulering af adgangen til at få godtgjort moms af godtgjorte energiafgifter. Med henblik på at undgå en utilsigtet økonomisk belastning med momsen af energiafgifter, der godtgøres, har SKAT uden eksplicit hjemmel i momsloven i praksis i visse tilfælde ydet godtgørelse af moms af godtgjort energiafgift til virksomheder, der har anvendt energileverancerne til brug for momsfratagne leverancer. For at sikre at der ikke kan opstå tvivlsspørgsmål om denne tolkning, foreslås det, at der indsættes en hjemmel i momsloven for den hidtidige praksis. Det foreslås, at denne hjemmel skal være generel, således at der ydes godtgørelse af moms af godtgjort energiafgift i alle tilfælde, hvor energileverancerne er anvendt til brug for momsfratagne leverancer.

Herudover indeholder lovforslaget en ændring, der skal imødegå en risiko for utilsigtet dobbeltbeskatning af udenlandske personer og selskabers faste driftssteder beliggende i Danmark i tilfælde, hvor det faste driftssted modtager udbytte fra et dansk selskab.

Endelig foreslås indført hjemmel til, at andelskasser skattefrit kan fusionere med en sparekasse og med et aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, med aktieselskabet eller sparekassen som fortsættende pengeinstitut. Ændringen er en skatteretlig opfølgning på en bekendtgørelse fra Finanstilsynet om fusion af en andelskasse med et andet pengeinstitut, der sætter visse af selskabslovens regler om fusion i kraft for andelskasser, så de får mulighed for at fusionere med en anden andelskasse, med en bank, et sparekasseaktieselskab, eller med en sparekasse.

Lovforslaget indeholder derudover en række elementer, der overordnet har til hensigt at bringe skatte- og afgiftslovgivningen i overensstemmelse med EU-retten og at tilvejebringe så entydige regler som muligt på de enkelte retsområder.

Lovforslaget indeholder som følge heraf følgende forslag:

- En justering af beskatningen af udenlandske pensionsinstitutter. De gældende regler indebærer, at udenlandske pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom i Danmark beskattes med en højere procentsats end danske pensionsinstitutters investeringer. Det er derfor vurderingen, at de gældende regler er i strid med EU-retten. Justeringen indebærer, at beskatningen bliver ens for danske og udenlandske pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom i Danmark.
- En justering af reglerne om tynd kapitalisering som opfølgning på en dom fra EU-Domstolen, jf. sag C-593/14, Masco Denmark. Justeringen indebærer en mindre lempelse af reglerne om tynd kapitalisering.
- En EU-tilpasning af momsreglerne til Rådets direktiv 2006/112/EF (momssystemdirektivet), idet det har vist sig, at den gældende momsfrigørelse for selvstændige grupper ikke er i overensstemmelse med direktivet.

Lovforslaget indeholder endvidere elementer, der har til hensigt at skabe klare og robuste regler.

Der foreslås klarere regler for beskatning af afståelsessummer, der efter gældende regler beskattes som udbytter. Det foreslås således, at skattepligtige afståelsessummer modtaget ved tilbagesalg af aktier til det udstedende selskab omfattes af definitionen af udbytte. Herved sikres, at alle bestemmelser, der vedrører udbytte, også finder direkte anvendelse på disse afståelsessummer, uden at det er nødvendigt specifikt at nævne afståelsessummerne.

Desuden foreslås en udvidelse af en værnsregel, som skal hindre omgåelse af udbyttebeskatning ved konvertering af skattepligtige udbytter til skattefrie aktieavancer. SKAT har ved en såkaldt early warning gjort opmærksom på, at værnsreglen i praksis er søgt omgået.

Endelig har lovforslaget til formål at indføre en ny standard for måling af bilers brændstofforbrug som grundlag for fastsættelsen af registrerings- og brændstofforbrugsafgift (grøn ejerafgift), som fra den 1. september 2017 har været anvendt ved nye EU-typegodkendelser – den såkaldte Worldwide harmonized Light vehicle Test Procedure (WLTP). WLTP-metoden er under indfasning i EU og skal give et mere retvisende billede af det faktiske brændstofforbrug ved almindelig kørsel end den hidtidige metode – New European Driving Cycle (NEDC).

For at neutralisere en utilsigtet afgiftsforhøjelse ved overgang til WLTP-målemetoden foreslås det, at brændstofforbrug fastsat efter WLTP-metoden korrigeres med en fast faktor på 1,21, så afgiftsniveauet i gennemsnit fastholdes på det nuværende niveau.

Med det formål at sikre, at ølmoderationsordningen i øl- og vinafgiftsloven er i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen, foreslås en mindre konsekvensrettelse i ølmoderationsordningen.

Endelig har lovforslaget til formål at tydeliggøre forskellen i brændstofforbrugsafgiften (grøn ejerafgift) for personbiler registreret før den 3. oktober 2017 og personbiler registreret fra og med den 3. oktober 2017.

2. Lovforslagets enkelte elementer

2.1. Justering af reglerne om fast driftssted – erhvervsmæssig virksomhed

2.1.1. Gældende ret

Udenlandske selskaber og foreninger m.v. er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, 1. pkt. (begrænset skattepligt), hvis de udøver et erhverv med fast driftssted her i landet. Den begrænsede skattepligt betyder, at der skal opgøres en indkomst for det faste driftssted svarende til den indkomstopgørelse, som et selvstændigt foretagende ville skulle opgøre, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 2.

Begrebet fast driftssted er ikke defineret i lovgivningen. Efter praksis afgrænses begrebet i overensstemmelse med artikel 5 om fast driftssted i OECD-modellen til dobbeltbeskatningsoverenskomster (herefter »OECD's modeloverenskomst«) og OECD-kommentarerne til fortolkning af denne artikel. Artikel 5 skal ses i sammenhæng med artikel 7, stk. 1, i OECD's modeloverenskomst, hvorefter en stat (kildestaten) kun kan beskatte et ikke-hjemmehørende foretagendes fortjeneste, såfremt foretagendet driver erhvervsvirksomhed i kildestaten gennem et dér beliggende fast driftssted.

Efter artikel 5, stk. 1, i OECD's modeloverenskomst forstås ved udtrykket fast driftssted »et forretningssted, hvorfra et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves«. Ifølge kommentarerne til artikel 5, stk. 1, i OECD's modeloverenskomst er eksistensen af et fast driftssted for et udenlandsk foretagende betinget af, at foretagendet råder over et fast forretningssted, hvorigennem foretagendets erhvervsvirksomhed udøves.

Det beror på interne skatteretlige regler, hvornår der anses at foreligge udøvelse af en virksomhed, der kan medføre, at der kan statueres fast driftssted. Der er ingen lovbaseret definition af begrebet »udøvelse af erhverv«. Efter fast administrativ praksis kan bl.a. aktiviteter, der udelukkende består i passive investeringer i f.eks. aktier, anses for udøvelse af erhverv i relation til fast driftsstedsbestemmelsen.

Udenlandske investorer, der foretager langsigtede, såkaldte passive investeringer i aktier m.v. enten direkte eller ved deltagelse i transparente enheder (f.eks. danske kommanditselskaber), får derfor fast driftssted her i landet i relation til disse investeringer, hvis investeringerne foretages gennem et fast forretningssted, som investorerne råder over her i landet. Det er i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, 3. pkt., udtrykkeligt fastsat, at deltagelse i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted her i landet udgør fast driftssted for de udenlandske deltagere.

Der vil kunne statueres fast driftssted i Danmark for udenlandske investorer, selv om de ikke råder over et fast forretningssted i Danmark. Dette vil kunne være situationen, hvis betingelserne i den såkaldte agentregel i modeloverenskomstens artikel 5, stk. 5, er opfyldt. Efter den udformning af agentreglen, som har været gældende indtil 2017-udgaven af modeloverenskomsten, vil en udenlandsk investor blive an-

set for at have fast driftssted her i landet, såfremt investeringsaktiviteterne i Danmark udføres af en fysisk eller juridisk person, der har, og sædvanligvis udøver, en fuldmagt til at indgå aftaler i investors navn. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende repræsentant udelukkende udfører opgaver af forberedende eller hjælpende karakter. Et udenlandsk foretagende vil heller ikke blive anset for at have fast driftssted efter agentreglen, hvis opgaverne for foretagendet i Danmark leveres inden for rammerne af en erhvervsvirksomhed, som den pågældende udøver her i landet som uafhængig repræsentant, jf. modeloverenskomstens artikel 5, stk. 6. Agentreglen har i 2017-udgaven af modeloverenskomsten fået et udvidet anvendelsesområde, jf. nedenfor.

Selv om en udenlandsk investor udøver erhverv i Danmark gennem et fast driftssted, vil indkomsten vedrørende investeringsaktiviteten dog kun være omfattet af dansk skattepligt, hvis investeringsaktiviteten enten i sig selv må anses for at opfylde betingelserne for at udgøre et fast driftssted i Danmark, eller hvis investeringsaktiviteten vedrører det faste driftssted. Et selskab m.v., der er hjemmehørende i udlandet, kan således have et fast driftssted i Danmark, uden at dette indebærer, at alle de danske aktiviteter skal medregnes i indkomsten for det faste driftssted.

For så vidt angår investering i aktier fremgår dette af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, 8. pkt. Det er således heri fastsat, at skattepligten for et fast driftssted kun omfatter gevinst, tab og udbytte på selskabets aktier, når afkastet vedrører det faste driftssted, herunder gevinst, tab og udbytte på aktier, der indgår i det faste driftssteds anlægskapital.

For så vidt angår kapital- og venturefonde m.v., hvori der deltager udenlandske investorer, foreligger der en omfangsrig praksis fra Skatterådet om spørgsmålet om fast driftssted. Denne praksis vedrører navnlig fonde organiseret som skattemæssigt transparente enheder. Fondene har i de pågældende sager ikke udført investeringsaktiviteterne gennem et fast forretningssted i Danmark, som fondene kunne råde over. De har benyttet sig af rådgivere hjemmehørende i Danmark, men aktiviteterne er blevet struktureret således, at de pågældende alene har udført forberedende arbejde og hjælpefunktioner. Skatterådet har i den omhandlede praksis derfor næsten undtagelsesfrit statueret, at fondene ikke har fast driftssted i Danmark, hverken efter reglen om rådighed over et fast forretningssted eller efter agentreglen.

Som nævnt har agentreglen i 2017-udgaven af modeloverenskomsten fået et udvidet anvendelsesområde. Efter den nye affattelse af bestemmelsen i modeloverenskomstens artikel 5, stk. 5, er det ikke længere en betingelse, at repræsentanten har, og sædvanligvis udøver, en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, idet det derimod er tilstrækkeligt til at medføre fast driftssted, at den herværende repræsentant sædvanligvis spiller en afgørende rolle ved indgåelsen af aftaler, der rutinemæssigt bliver indgået af foretagendet uden væsentlige ændringer.

Selv om fast driftsstedsbegrebet fortolkes i overensstemmelse med modeloverenskomsten, vil den nye affattelse af agentreglen i artikel 5, stk. 5, under alle omstændigheder først kunne være afgørende for fortolkningen af fast drifts-

stedsbegrebet efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, efter en implementering af ændringen i dansk lovgivning. Det skyldes, at ændringen er udtryk for en materiel ændring af overenskomstens bestemmelser. Selv efter en eventuel implementering i dansk ret af den nye affattelse af agentreglen, vil den nye affattelse ikke kunne gøres gældende over for foretagender, der er hjemmehørende i lande, som Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, når denne overenskomst anvender den hidtidige affattelse af bestemmelsen. Først i takt med, at der indgås nye overenskomster, der er baseret på den nye affattelse af artikel 5, stk. 5, vil den derfor kunne få virkning i forhold til de lande, som Danmark har dobbeltbeskatningsoverenskomster med. Der er endnu ikke – heller ikke i andre lande – praksis vedrørende anvendelse af fast driftsstedsbegrebet efter den nye affattelse af agentreglen. De strukturer, som fonde, der er organiseret som transparente enheder, hidtil har anvendt, jf. den ovenfor omtalte Skatterådspraksis, synes dog at være baseret på anvendelse af herværende (afhængige) repræsentanter, der har en sådan rolle i indgåelsen af fondenes aftaler, at dette vil medføre, at der opstår fast driftssted her i landet, hvis bedømmelsen foretages på grundlag af den nye affattelse af agentreglen.

Det bemærkes, at selv når deltagere i transparente fonde ikke har fast driftssted her i landet, vil de kunne blive begrænset skattepligtige her til landet i relation til de former for indkomst, for hvilke der i øvrigt gælder særlige regler om begrænset skattepligt. Sådanne regler om begrænset skattepligt gælder for udbytter, renter og royalties samt kursgevinster, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, d, g og h. Derimod er der f.eks. ikke regler om begrænset skattepligt af avancer ved afståelse af aktier m.v. Sådanne avancer kan derfor kun beskattes i det land, hvor den pågældende investor er hjemmehørende.

For fysiske personer, der ikke er omfattet af fuld skattepligt her til landet, gælder der tilsvarende regler om fast driftssted som dem, der er beskrevet ovenfor for udenlandske selskaber, foreninger m.v., jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og stk. 3 og 10.

2.1.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der i selskabsskattelovens § 2 indføres en bestemmelse, hvorefter aktiviteter i form af investeringer i aktier og i form af erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven kun anses for udøvelse af erhverv, når der foreligger næringsvirksomhed.

Forslaget skal ses i lyset af, at der ikke i skattelovgivningen gælder en generel definition af, hvornår der udøves en erhvervsmæssig virksomhed, og at der heller ikke i OECD's modeloverenskomst er indeholdt bestemmelser, der regulerer dette spørgsmål.

Danske minimumsbeskattede investeringsinstitutter er efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c, kun skattepligtige af indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed. Dette gælder tilsvarende for-

eninger m.v., herunder kontoførende investeringsforeninger, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. For de pågældende institutter og foreninger m.v. er det i selskabsskattelovens § 1, stk. 4, fastsat, at indtægt fra nærings- eller anden forretningsvirksomhed anses som indtægt fra erhvervsmæssig virksomhed. Dette er i praksis blevet fortolket således, at indtægter fra passive investeringer – det vil sige investeringer, der ikke er næringsvirksomhed – ikke er erhvervsmæssige indtægter.

Det foreslås, at fastlæggelsen af, hvornår investeringer i aktier og i fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven anses for udøvelse af erhverv, fremover vil skulle foretages på samme måde ved anvendelsen af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, om fast driftssted.

Forslaget vedrører udelukkende spørgsmålet om, hvorvidt de pågældende investeringer i sig selv kan anses for udøvelse af erhverv. Har et udenlandsk selskab m.v. fast driftssted i Danmark, vil f.eks. afkast af anlægsaktier, der indgår i det faste driftssteds anlægskapital, fortsat være omfattet af indkomsten i det faste driftssted, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, 8. pkt., og § 2, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke, hvornår der foreligger næring. Hvorvidt dette er tilfældet, vil skulle afgøres i overensstemmelse med praksis i henhold til aktieavancebeskatningsloven og kursgevinstloven. Når der er tale om investeringer, der foretages af fonde m.v. organiseret som transparente enheder, vil bedømmelsen af, om investeringerne skal anses for at indgå i en næringsvirksomhed, derfor skulle foretages særskilt for hver enkelt deltager i fonden m.v. og under inddragelse af hver enkelt deltagers samlede aktiviteter, også selv om der investeres i fællesskab.

Konsekvensen af forslaget for fonde m.v. organiseret som transparente enheder – altså at fondenes passive investeringer ikke i sig selv vil kunne anses for at medføre fast driftssted for udenlandske deltagere – svarer til den retstilstand, som deltagerne efter hidtidig praksis har kunnet opnå ved at tilrettelægge investeringerne således, at de hverken blev udøvet gennem et fast forretningssted her i landet eller ved anvendelse af rådgivere her i landet med fuldmagt til at indgå aftaler på investeringsfondenes vegne.

For udenlandske deltagere, der er hjemmehørende i lande, hvor den nye affattelse af agentreglen i artikel 5, stk. 5, i OECD's modeloverenskomst bliver afgørende for fortolkningen af fast driftsstedsbegrebet, har forslaget til hensigt at sikre, at de også efter en eventuel implementering af denne regel i dansk ret vil kunne undgå, at passive investeringsaktiviteter medfører fast driftssted her i landet, selv om fondene benytter herværende repræsentanter, der sædvanligvis spiller en afgørende rolle ved indgåelsen af aftaler, der rutinemæssigt bliver indgået af fondene uden væsentlige ændringer. Det vil – efter en eventuel implementering af den nye affattelse af agentreglen – have betydning for både udenlandske deltagere hjemmehørende i jurisdiktioner, som Danmark har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, der indeholder den nye affattelse af agentreglen, og udenlandske deltagere hjemmehørende i jurisdiktioner, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med.

Med henblik på at modvirke udnyttelse af reglen – f.eks. via opsplitning af aktiviteter, der naturligt må anses for led i en samlet erhvervsvirksomhed – foreslås det, at reglen ikke finder anvendelse, hvis den udenlandske investor – eller hermed forbundne eller beslægtede selskaber, personer, fonde eller trusts – udøver nogen form for erhvervsmæssig virksomhed i Danmark, hvori investeringsaktiviteterne indgår som et integreret led.

Den danske beskatningsordning for selskaber bygger på territorialprincippet. Medmindre der er valgt international sambeskatning, vil selskaber, der er fuldt skattepligtige til Danmark, derfor ikke ved indkomstopgørelsen skulle medregne indtægter og udgifter, der vedrører udenlandske faste driftssteder, jf. selskabsskattelovens § 8, stk. 2. Dog skal positiv indkomst fra udenlandske faste driftssteder medregnes ved indkomstopgørelsen i Danmark, såfremt der er tale om såkaldt CFC-indkomst, det vil sige positiv indkomst fra faste driftssteder, hvis indkomst hovedsagelig hidrører fra finansielle indtægter og udgifter, jf. selskabsskattelovens § 32. Hvornår der foreligger et fast driftssted i udlandet afgøres efter § 8, stk. 2, i overensstemmelse med § 2, stk. 1, litra a, om begrænset skattepligt for udenlandske selskabers faste driftssteder i Danmark.

Den foreslåede ændring af anvendelsesområdet for § 2, stk. 1, litra a, vil kunne føre til, at indkomst fra investeringsaktiviteter, som hidtil kunne anses for at vedrøre et udenlandsk fast driftssted, fremover vil blive anset for omfattet af skattepligten for fuldt skattepligtige selskaber m.v. Positiv indkomst fra disse aktiviteter vil dog i forvejen skulle CFC-beskattes i Danmark. Denne ændring medfører derfor ikke en øget beskatning i Danmark. Som følge af, at der ikke er tale om CFC-beskatning, idet beskatningen sker som almindelig indkomst optjent i Danmark, kan der dog, i hvert fald teoretisk, opstå en dobbeltbeskatning, som der ikke kan opnås lempelse for her i landet. I så fald vil eventuel lempelse bero på en gensidig aftaleprocedure efter en eventuel dobbeltbeskatningsoverenskomst. Risiko for dobbeltbeskatning vil under alle omstændigheder kunne imødegås ved at lade investeringerne i udlandet foregå gennem en juridisk person, der er oprettet og har sin ledelse i det pågældende land.

Det foreslås endelig, at der indføres tilsvarende bestemmelser vedrørende passive investeringer foretaget af udenlandske fysiske personer.

Den foreslåede ændring af reglerne om, hvornår der foreligger fast driftssted her i landet for udenlandske fysiske personer, vil som udgangspunkt ikke få betydning for fysiske personer, der skattemæssigt er hjemmehørende i Danmark. For sådanne fysiske personer gælder globalindkomstprincippet, og de er derfor i forvejen skattepligtige her i landet af afkast fra passive investeringer i udlandet, idet de efter omstændighederne kan opnå lempelse for eventuelle skatter, som er pålagt disse aktiviteter i udlandet, jf. ligningslovens § 33. Adgang til lempelse efter denne bestemmelse forudsætter dog, at der er tale om indkomster med kilde i udlandet, og derved vil den foreslåede ændring, i hvert fald teoretisk, kunne få betydning for adgangen til at opnå lempelse for eventuel dobbeltbeskatning, jf. ovenfor om den

tilsvarende problemstilling vedrørende selskaber, der er fuldt skattepligtige her i landet.

2.2. Beskatning af beløb vedr. tilbagebetalte provisioner m.v.

2.2.1. Gældende ret

Efter lov om finansiel virksomhed § 46 b, må pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse som værdipapirhandler efter § 9, stk. 1, jf. § 10 i lov om finansiel virksomhed, når de yder skønsmæssig porteføljepleje eller yder investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, ikke modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelser, der betales af en tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til instituttets eller selskabets kunder. Omfattet af bestemmelsen er også realkreditinstitutter, som leverer investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, jf. § 46 a i lov om finansiel virksomhed. Disse provisioner m.v. skal efter bestemmelserne hurtigst muligt videregives til kunden. Tilsvarende regulering gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde § 19 b.

Endvidere er også finansielle rådgivere og investeringsrådgivere underlagt en forpligtelse til i forbindelse med uafhængig rådgivning at videregive provisioner til kunder efter § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Hvor eksempelvis et pengeinstitut som led i en fuldmagtsaftale om skønsmæssig porteføljepleje køber investeringsbeviser i provisionsbetalende investeringsinstitutter til en kundes porteføljeplejeordning samtidig med, at pengeinstituttet modtager formidlingsprovision fra investeringsinstituttet, skal pengeinstituttet videregive provisionsbetalingen til kunden.

Kunden er skattepligtig af dette beløb, jf. statsskattelovens § 4. For personer skal beløbet medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst, jf. personskatteloven § 3.

Investeringsinstitutters betaling af provisioner m.v. til pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.v. er en udgift i instituttet, som påvirker størrelsen af investeringsinstituttets afkast til investorerne, og dermed er betalingen et beløb, som påvirker beskatningen hos investorerne. Afkastet ned sættes med den afholdte udgift, hvorved investorer med investeringsbeviser i investeringsinstituttet, det vil sige kunderne, indirekte har fradrag herfor. Kunden skal ved indkomstopgørelsen medregne det opnåede afkast til enten aktieindkomst eller kapitalindkomst, afhængigt af om investeringsinstituttet er aktie- eller obligationsbaseret, jf. aktieavancebeskatningslovens § 21 henholdsvis § 22. Hvis der er tale om investering i et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, medregnes afkastet altid ved opgørelsen af kapitalindkomsten.

Beskatningen hos kunden af den af pengeinstituttet, fondsmæglerselskabet m.v. videregivne betaling som personlig

indkomst betyder, at kunden ofte ikke opnår skattemæssig neutralitet, idet fradraget har en lavere skattemæssig værdi, da skattesatserne for aktie- og kapitalindkomst er lavere end skattesatserne for personlig indkomst.

Efter gældende ret påhviler der ikke en pligt for pengeinstitutterne, fondsmæglerselskaber m.v. til at indberette den videregivne betaling, som kunden modtager, til SKAT. Dette indebærer, at beløbet ikke kan fortrykkes på årsopgørelsen eller oplysningsskemaet, og at kunden derfor selv skal oplyse beløbet.

2.2.2. Lovforslagets indhold

Når et pengeinstitut, et fondsmæglerselskab m.v. i forbindelse med levering af skønsmæssig porteføljepleje eller investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag har modtaget provisioner m.v. fra en tredjepart, som i henhold til § 46 b i lov om finansiel virksomhed, § 19 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde eller § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere skal videregives til kunden, modtager kunden et beløb, som skal beskattes.

Det foreslås, at i situationer hvor et pengeinstitut m.v. videregiver et pengebeløb til en kunde, som følge af at det pågældende pengeinstitut m.v. har modtaget provision m.v. fra et investeringsinstitut, så skal dette beløb beskattes hos kunden som enten aktieindkomst eller som kapitalindkomst, afhængigt af om beløbet knytter sig til en investering i et investeringsinstitut, hvor afkastet beskattes som henholdsvis aktieindkomst eller som kapitalindkomst.

Den foreslåede beskatning af videregivne pengebeløb som aktie- eller kapitalindkomst i stedet for beskatning som personlig indkomst er udformet som en generel regel og er dermed ikke begrænset til de situationer, hvor videregivelsen beror på, at pengeinstituttet m.v. er forpligtet hertil efter bestemmelserne i § 46 b i lov om finansiel virksomhed, § 19 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde eller § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Den ændrede beskatning gælder således uanset årsagen til, at pengeinstituttet m.v. vælger at videregive pengebeløbet til kunden (investor).

I stedet er den foreslåede beskatning som aktie- eller kapitalindkomst afgrænset således, at der skal være en direkte sammenhæng mellem det beløb, der betales til kunden, og et pengebeløb, som pengeinstituttet m.v. har modtaget fra et investeringsinstitut, hvori der er placeret midler, der hidrører fra kunden. Kravet om sammenhæng beror på begrundelsen for beskatning som aktie- eller kapitalindkomst. Hvis investeringsinstituttet ikke havde betalt et pengebeløb til pengeinstituttet m.v., så ville kunden (investor) have opnået et højere afkast af investeringen i det pågældende investeringsinstitut, og dette højere afkast (som nu opnås via videregivelsen) ville være blevet beskattet som enten aktieindkomst eller kapitalindkomst.

Forslaget omfatter de situationer, hvor videregivelsen beror på modtagelse af et pengebeløb fra investeringsinstituttet, det vil sige, hvor der er tale om modtagelse af gebyrer,

provisioner eller andre pengeydelse. Situationer, hvor pengeinstituttet m.v. måtte have modtaget en naturalieydelse fra investeringsinstituttet, falder således uden for. Dette skal ses i lyset af begrundelsen for ændringen til en aktieindkomst- eller kapitalindkomstbeskatning.

Hvor den investering, som provisionen m.v. vedrører, er foretaget som led i kundens næring med køb og salg af aktier eller investeringsbeviser, skal det modtagne beløb dog efter forslaget fortsat medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst.

Med den foreslåede ændring opnås en højere grad af skattemæssig neutralitet for kunden, i og med at henholdsvis beskatningen af den modtagne betaling fra pengeinstituttet m.v. og fradraget for de administrative omkostninger sker i den samme indkomstkategori.

Det foreslås endvidere, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, finansielle rådgivere og investeringsrådgivere, pålægges en pligt til at indberette det videregivne beløb, således at beløbet kan fortrykkes på årsopgørelsen eller oplysningsskemaet. Dette indebærer en forenkling for kunden, der således ikke selv skal oplyse beløbet.

Endelig foretages en manglende konsekvensrettelse af en henvisning i skatteindberetningsloven til gebyrloven.

2.3. *Hjemmel til godtgørelse af moms af godtgjorte energiafgifter*

2.3.1. *Gældende ret*

Efter energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF) kan eller skal der i visse tilfælde ydes fritagelser for energiafgifter. Efter direktivet kan medlemsstaterne gennemføre fritagelserne enten som direkte fritagelser eller som godtgørelser.

Når energileverancer ikke er fritaget for energiafgifter, men energiafgifterne derimod godtgøres til den virksomhed, som forbruger energien, har det betydning for opgørelsen af afgiftsgrundlaget efter momsloven. Det skyldes, at leverandøren ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget efter momslovens § 27, stk. 2, nr. 1, skal medregne de energiafgifter, der pålægges i forbindelse med en momspligtig levering af energiprodukter, og hvor energiafgifter derpå godtgøres til forbrugeren. Dermed bliver momsgrundlaget og momsen heraf større ved godtgørelse af energiafgifter frem for fritagelse.

Efter momsloven kan virksomhederne ved opgørelsen af momstilsvaret fradrage momsen af virksomhedernes indkøb af varer og ydelser i det omfang, indkøbene anvendes til brug for deres momspligtige leverancer. Momsregistrerede virksomheder, der efter energiafgiftslovene – det vil sige de afgiftslove, der er opregnet i lovforslagets § 8, nr. 2 – får godtgjort energiafgift, kan derfor fratække momsen af energiafgiften, når energiproduktet er anvendt til brug for momspligtige leverancer. Når indkøb af energiprodukter af aftageren anvendes til brug for momspligtige leverancer, har det derfor ingen økonomisk betydning, om fritagelser for ener-

giafgifter er gennemført som direkte fritagelser eller som godtgørelser.

Der er efter energiafgiftslovene i visse tilfælde mulighed for godtgørelse af energiafgifter, når energiproduktet anvendes til brug for virksomhedens momsfrigitte leverancer.

Virksomheder med momsfrigitte leverancer betaler ikke moms af deres leverancer og har som følge heraf heller ikke fradrag for moms på deres indkøb. Disse virksomheder kan dermed heller ikke fradrage momsen af indkøbte energiprodukter. De vil derfor som udgangspunkt blive belastet økonomisk af momsen af den energiafgift, som de får godtgjort, når lovgiver har valgt godtgørelse af energiafgift frem for en fritagelsesordning.

I disse tilfælde er der i dag ikke en udtrykkelig hjemmel til også at kompensere virksomhederne for den moms, som kan henføres til den godtgjorte energiafgift. SKAT har dog efter praksis godtgjort momsen af godtgjorte energiafgifter f.eks. i form af elafgift på kørestrøm anvendt til togdrift med momsfrigitte personbefordring.

Ved lov nr. 474 af den 17. maj 2017 blev energiafgiftslovenes regler om den såkaldte elpatronordning ændret, således at betingelsen om, at kun momsregistrerede varmeproducenter kunne få godtgjort energiafgift, blev ophævet. Det blev således muligt for f.eks. ikke-momsregistrerede boligorganisationer med varmeanlæg, som leverer varme til egne separate fjernvarmenet i forbindelse med større bebyggelser og videre til deres lejere som led i udlejningen, at få godtgjort energiafgift. Ændringen havde virkning fra og med den 1. november 2011. SKATs nuværende praksis om, at der i visse tilfælde ydes godtgørelse af momsen af energiafgifter, når energileverancerne er anvendt til brug for momsfrigitte leverancer, omfatter ikke anmodninger om godtgørelse af momsen af de energiafgifter, der tilbagebetales til ikke-momsregistrerede virksomheder som følge af denne ændring af energiafgiftslovene.

2.3.2. *Lovforslagets indhold*

Det foreslås at indføre eksplicit hjemmel for SKATs hidtidige praksis om godtgørelse af moms af godtgjorte energiafgifter og herudover sikre, at der generelt ydes godtgørelse af moms af godtgjorte energiafgifter i det omfang, den pågældende virksomhed ikke efter momsloven kan fradrage denne moms. Den foreslåede bestemmelse vil også sikre, at der kan opnås godtgørelse af momsen af godtgjorte energiafgifter, såfremt der i de i forslaget omhandlede energiafgiftslove indføres nye tilfælde, hvor der ydes godtgørelse af energiafgift til virksomheder, når energileverancerne er anvendt til brug for momsfrigitte leverancer.

Det er primært administrative årsager, der begrunder, om fritagelser for energiafgifter gennemføres som direkte fritagelser eller som godtgørelser, og det har ikke været hensigten, at det for nogle virksomheder skulle indebære en særlig økonomisk belastning, at lovgiver har valgt en godtgørelsesordning frem for en fritagelse på området. Der bør derfor generelt være adgang til at opnå kompensation i form af

godtgørelse af momsen af de godtgjorte energiafgifter, når virksomhederne ikke kan fradrage denne moms.

Det foreslås, at ændringen skal have virkning fra og med den 1. november 2011. Dette skal ses i lyset af, at f.eks. ikke-momsregistrerede boligorganisationer med varmeanlæg, som leverer varme til egne separate fjernvarmenet i forbindelse med større bebyggelser og videre til deres lejere som led i udlejningen, ved lov nr. 474 af den 17. maj 2017 fik mulighed for at få godtgjort energiafgifter fra og med den 1. november 2011. Momsen af de godtgjorte energiafgifter bør derfor godtgøres i samme omfang tilbage i tid.

Information om, hvorledes de berørte virksomheder kan anmode om godtgørelsen, vil blive offentliggjort på SKATs hjemmeside og beskrevet i SKATs juridiske vejledning ved førstkommande opdatering af denne.

2.4. Utilsigtet dobbeltbeskatning af udenlandske personer og selskabers faste driftssteder beliggende i Danmark

2.4.1. Gældende ret

Fuldt skattepligtige personer efter kildeskatteloven kan i indkomstskatten modregne udbytteskat, der er blevet indeholdt i indkomstårets udbytter fra danske selskaber. Herved undgås dobbeltbeskatning af udbytterne. En tilsvarende regel er ikke fastsat i relation til udenlandske fysiske personers faste driftssteder beliggende i Danmark.

Tilsvarende kan fuldt skattepligtige selskaber m.v. efter selskabsskatteloven og skattepligtige efter fondsbeskatningsloven i indkomstskatten modregne udbytteskat, der er blevet indeholdt i indkomstårets udbytter fra danske selskaber. Herved undgås dobbeltbeskatning af udbytterne. En tilsvarende regel er ikke fastsat i relation til udenlandske selskabers faste driftssteder beliggende i Danmark.

2.4.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at reglen i kildeskatteloven om modregning af indeholdt udbytteskat i årets indkomstskat udvides, således at den også omfatter faste driftssteder af udenlandske fysiske personer og selskaber. Også for faste driftssteder vil der i mangel af en sådan modregningsadgang kunne ske utilstet dobbeltbeskatning af udbytterne, hvilket der således foreslås at rette op på med lovforslaget.

2.5. Skattefri fusion mellem andelskasser og sparekasser eller banker

2.5.1. Gældende ret

Andelskasser og sparekasser har i dag mulighed for indbyrdes at gennemføre en skattefri fusion. Herudover kan sparekasser skattefrit fusionere med et selskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed.

Efter de gældende regler i fusionsskatteloven er der ikke mulighed for skattefrit at gennemføre en skattefri fusion mellem en andelskasse og en sparekasse eller mellem en andelskasse og et selskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed.

2.5.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at andelskasser skattefrit skal kunne fusionere med en sparekasse eller et aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, med sparekassen eller aktieselskabet som fortsættende pengeinstitut. Bestemmelsen omfatter en fusion, hvor både andelskassen og aktieselskabet er hjemmehørende her i landet, samt omfattet af lov om finansiel virksomhed.

At en fusion kan gennemføres skattefrit indebærer, at der ved fusionen ikke sker beskatning af overdragelsen af aktiver og passiver til det modtagende selskab m.v., men at det modtagende selskab m.v. indtræder i den latente beskatning, der påhviler det indskydende selskab m.v. Der sker heller ikke beskatning af evt. aktionærer, der modtager aktier i det modtagende selskab, da aktierne anses for anskaffet på samme tidspunkt og for samme anskaffelsessum som de ombyttede aktier/anparter. Selve ombytningen udløser ikke beskatning. Ved fusion af en andelskasse og en sparekasse eller et pengeinstitut finder reglerne i fusionsskattelovens kapitel 1 om vederlag, fusionsdato, indsendelse af dokumenter, succession m.v. også anvendelse.

Finanstilsynet har udsendt en ny bekendtgørelse om fusion af en andelskasse med et andet pengeinstitut, jf. bekendtgørelse nr. 265 af 5. april 2018. Med bekendtgørelsen sættes visse af selskabslovens regler om fusion i kraft for andelskasser, så de får mulighed for at fusionere med en anden andelskasse, med en bank, et sparekasseaktieselskab, eller med en sparekasse. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2018.

Det foreslås, at ændringerne i fusionsskatteloven har virkning fra og med den 1. juli 2018 for at skabe overensstemmelse mellem de civilretlige og de skatteretlige muligheder for fusion af en andelskasse med et andet pengeinstitut.

2.6. EU-retlig tilpasning af beskatning af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom

2.6.1. Gældende ret

Et dansk pensionsinstitut betaler pensionsafkastskat på 15,3 pct. af alle former for formueafkast, herunder af overskud eller underskud ved drift (f.eks. udlejning) af fast ejendom i Danmark og af ejendomsavancer. Ejendomsavancerne opgøres og beskattes løbende efter lagerprincippet, det vil sige, at både indkomstårets realiserede og urealiserede gevinster og tab beskattes.

Anderledes forholder det sig for et udenlandsk pensionsinstitut, der betaler en skat på 22 pct. af overskud ved drift (f.eks. udlejning) og af eventuelle realiserede ejendomsavancer. En udenlandsk pensionskasse er således begrænset skattepligtig af indtægter af fast ejendom i Danmark, såfremt den udenlandske pensionskasse i egenskab af ejer, medejer, brugs- eller indtægtsnyder oppebærer indtægt af fast ejendom beliggende her i landet. Skattepligten omfatter tillige fortjeneste ved afståelse af fast ejendom omfattet af

ejendomsavancebeskatningsloven eller reglerne om gevundne afskrivninger.

Danmark har i efteråret 2016 modtaget en henvendelse fra Kommissionen vedrørende de danske regler for beskatning af udenlandske pensionsinstitutters direkte investeringer i danske ejendomme. Kommissionen påpeger, at udenlandske pensionsinstitutter beskattes med en højere skattesats – nemlig 22 pct. modsat danske pensionsinstitutter, som kun beskattes med 15,3 pct., jf. reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven. Kommissionen finder, at denne forskelsbehandling ikke er forenelig med kapitalens frie bevægelighed efter artikel 63 TEUF og artikel 40 i EØS-aftalen. Danmark har over for Kommissionen anerkendt, at de danske regler er i strid med EU-retten, hvorfor det er nødvendigt at ændre reglerne.

2.6.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås på den baggrund at ensarte beskatningen af afkast af fast ejendom for henholdsvis pensionsinstitutter hjemmehørende i Danmark og i EU- og EØS-lande. Det foreslås således, at pensionsinstitutter hjemmehørende i EU- eller EØS-lande fremover beskattes af deres investeringer i fast ejendom i Danmark med 15,3 pct., samtidig med at indkomsten vedrørende afkast på fast ejendom undergives lagerbeskatning. Beskatningen vil herved svare til indholdet af reglerne om beskatning af fast ejendom i pensionsafkastbeskatningsloven, som danske pensionsinstitutter er omfattet af.

Det foreslås, at lovændringerne træder i kraft den 1. juli 2018. Endvidere foreslås, at ændringerne får virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere. Da de danske regler om begrænset skattepligt af indtægt fra fast ejendom i en periode har været i strid med EU-retten, foreslås det endvidere at give mulighed for, at det enkelte udenlandske pensionsinstitut kan vælge beskatning efter de nye regler også for tidligere indkomstår, dog ikke længere tilbage end indkomståret 2013. Udenlandske pensionsinstitutter, der ønsker en ændret beskatning i tidligere indkomstår, skal give SKAT meddelelse herom senest den 1. august 2019.

2.7. EU-retlig tilpasning af reglerne om tynd kapitalisering

2.7.1. Gældende ret

Danske selskaber er generelt skattepligtige af renteindtægter og har fradrag for renteudgifter.

I selskabsskatteloven findes en række regler, der i visse situationer begrænser et selskabs fradrag for renteudgifter, jf. selskabsskattelovens §§ 11, 11 B og 11 C. Det er regler, der på forskelligt grundlag begrænser et selskabs fradrag for renteudgifter.

I henhold til selskabsskattelovens § 11 begrænses et selskabs fradrag for renteudgifter i tilfælde af tynd kapitalisering, det vil sige i tilfælde hvor selskabets andel af gæld i forhold til selskabets egenkapital overstiger forholdet 4:1.

De danske regler om tynd kapitalisering i selskabsskattelovens § 11 blev indført i 1998 og var oprindeligt kun gæld-

ende, såfremt kreditor ikke var skattepligtig til Danmark. I 2004 blev reglerne ændret, således at reglerne også finder anvendelse, når både debitor og kreditor er skattepligtige i Danmark. Reglerne finder anvendelse for lån mellem forbundne parter (kontrolleret gæld), herunder lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for.

Ved ændringen i 2004 blev der samtidig givet skattefritagelse til danske skattepligtige selskaber for renteindtægter, såfremt debitor som følge af de danske regler om tynd kapitalisering ikke har fået fradrag for renteudgifterne. Dette gælder dog ikke for renter af lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for.

Efter de gældende regler i selskabsskattelovens § 11 er der således ikke hjemmel til ved beskatningen af renteindtægter hos et dansk kreditorselskab at tage højde for evt. begrænsninger i rentefradragsretten for et udenlandsk debitorselskab.

Dette forhold blev forelagt EU-Domstolen præjudicielt af Vestre Landsret, jf. sag C-593/14, Masco Denmark. EU-Domstolen afsagde dom den 21. december 2016.

Domstolen udtalte, at det ikke var i overensstemmelse med den fri etableringsret, når et selskab i Danmark ikke får fritagelse for beskatning af renteindtægter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, som ikke har fået fradrag for renteudgiften som følge af regler om tynd kapitalisering i den anden medlemsstat. Dette er tilfældet, hvis selskabet ville have fået en sådan fritagelse, såfremt datterselskabet havde været hjemmehørende i Danmark og på grund af de danske regler om tynd kapitalisering ikke havde fået fradrag.

2.7.2. Lovforslagets indhold

Der foreslås på baggrund af EU-Domstolens dom i Masco-sagen, jf. ovenfor, indført en fritagelse for renteindtægter i et dansk moderselskab, hvis de modsvarende renteudgifter i debitorselskabet er blevet begrænset af regler om tynd kapitalisering i et andet EU- eller EØS-land. Fritagelsen kan dog ikke overstige den fritagelse, som ville være givet, såfremt både moder- og datterselskab havde været hjemmehørende i Danmark, og renteudgifterne derfor var blevet fradragbegrænset efter de danske regler.

Denne udvidelse skal sikre, at et dansk selskab ikke beskattes af en renteindtægt, hvor et andet EU- eller EØS-land ikke har givet adgang til fradrag for de korresponderende renteudgifter. Det kan eksempelvis være en situation, hvor et dansk moderselskab har modtaget renteindtægter fra et datterselskab i Frankrig, hvor datterselskabet efter regler om tynd kapitalisering i Frankrig ikke har fået fradrag for udgifterne. Udvidelsen anvendes alene, såfremt datterselskabet heller ikke ville have fået fradrag for renteudgifterne efter de danske regler om tynd kapitalisering, hvis det havde været hjemmehørende i Danmark.

Den nye mulighed foreslås indsat som et nyt stk. 7 i § 11. Muligheden gives, hvor debitor efter reglerne om tynd kapi-

talisering i selskabsskattelovens § 11 ikke kunne have fået fradrag, og debitor efter regler om tynd kapitalisering i et andet land, der er medlem af EU eller EØS, ikke har fået fradrag for de tilsvarende beløb.

Fritagelsen finder fortsat ikke anvendelse for renter af lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for.

Det foreslås, at lovændringen træder i kraft den 1. juli 2018 og har virkning for indkomståret 2018 eller senere indkomstår. Da de danske regler har været i strid med EU-retten i en periode, vil SKAT udsende et styresignal om muligheden for genoptagelse af tidligere indkomstår.

2.8. EU-retlig tilpasning af reglerne om momsfrigivelse for selvstændige grupper

2.8.1. Gældende ret

Levering af visse ydelser er momsfrigivet – f.eks. inden for områder som sundhed, social forsyning og bistand, uddannelse, kultur, sport, foreningsliv, spiludbud, udlejning af fast ejendom, finansiel virksomhed og persontransport. Virksomheder, offentligretlige organer, foreninger m.v., der leverer de momsfrige ydelser, betaler ikke moms af deres ydelser og har heller ikke fradragsret for moms af deres indkøb. Derfor er der et incitament til at udføre flest mulige opgaver internt i virksomheden i stedet for at indkøbe ydelserne med moms, som ikke kan fradrages. Specielt administrative opgaver og it-opgaver, som virksomheder af samme type bruger, er ofte ret ensartede, og det kan mindske omkostningerne at samle opgaveløsningen ét sted. Store virksomheder kan i højere grad end mindre virksomheder omkostningseffektivt løse alle opgaver internt, men selv i store virksomheder kan det være besparende at få udført visse opgaver af andre.

Ved momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, er dette incitament til at udføre opgaver internt fjernet og samtidig undgås, at virksomhederne får ekstraomkostninger som følge af momsopkrævning. Efter bestemmelsen kan en selvstændig momsgruppe levere normalt momspligtige ydelser momsfrit til sine medlemmer, så længe der er tale om rent omkostningsdækket virksomhed, medlemmerne betaler hver deres del af omkostningerne, og fritagelsen ikke er konkurrenceforvridende. Det er endvidere en betingelse, at ydelserne er direkte nødvendige for medlemmernes momsfrige virksomhed.

Spørgsmålet om konkurrenceforvridning er bl.a. blevet behandlet af EU-Domstolen i sag C-8/01, Taksatorringen. Taksatorringen leverede ydelser i forbindelse med opførelse m.v. af motorkøretøjsskader for sine medlemsselskaber, som var forsikringsselskaber. Dommen tog alene stilling til spørgsmålet om konkurrenceforvridning og vurderede således ikke spørgsmålet om, hvorvidt momsfrigivelsen kunne benyttes eller ikke. Baseret på bl.a. denne dom afgjorde Højesteret i 2009 (SKM2009. 501. HR), at der i det dagældende forhold på markedet for autotaksation ikke bestod en reel risiko for, at momsfrigivelse af Taksatorringen ville kunne fremkalde konkurrencefordrejning. Taksatorringen kunne

derfor levere ydelserne momsfrit til sine medlemmer i henhold til gruppebestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 19. Herudover har SKAT i et bindende svar fra medio 2014 svaret, at spørgeren, som var en momsgruppe dannet af nogle ejendomsudlejningsselskaber, ikke i henhold til momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, momsfrit kan levere ejendomsadministrationsydelser til selskaberne (SKM 2014.763. SR). SKAT begrundede svaret med, at en sådan momsfrigivelse ville medføre konkurrenceforvridning. En sag om rigtigheden af denne vurdering verserer ved Landsskatteretten.

En selvstændig momsgruppe kan godt samtidig udføre og levere ydelser til medlemmernes momspligtige aktiviteter, men da gælder momsfrigivelsen ikke, og leveringerne er momspligtige. En momsgruppe kan derudover levere ydelser, der i sig selv er momsfrige – f.eks. uddannelsesydelser eller finansielle ydelser.

Momsgrupper kan endvidere levere momsfrige ydelser til deres medlemmers ikke-økonomiske virksomhed, herunder f.eks. den virksomhed, som kommuner og stat leverer i egenskab af offentlig myndighed, og for hvilke de ikke anses for at være afgiftspligtige personer.

Der skal som hovedregel betales lønsumsafgift af momsfrigtage ydelser. Virksomheder inden for den finansielle sektor skal i 2018 betale 14,5 pct. i afgift af den lønsum, der anvendes på alle ydelser, der medgår til de finansielle ydelser, herunder administrative ydelser, it-ydelser m.v. Afgiftssatsen stiger gradvist til 15,3 pct. i 2021. Andre virksomheder skal betale efter andre metoder og afgiftssatser, der medfører en væsentligt lavere afgiftsbelastning. F.eks. skal organisationer, fonde og foreninger (herunder visse momsgrupper) betale 6,37 pct. af lønsummen i afgift. Forskellen i afgiftsbelastningen indebærer, at især virksomheder i den finansielle sektor vil kunne spare lønsumsafgift ved at flytte opgaver i relation til administration og it til momsgrupper. Med virkning fra og med den 1. januar 2015 blev der indført en værnregel, der indebærer, at leverer en momsgruppe, der er momsfrigivet efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, ydelser til brug for sine medlemmers finansielle- og forsikringsmæssige virksomhed, skal gruppen betale lønsumsafgift med samme sats som virksomhederne i den finansielle sektor.

2.8.2. Lovforslagets indhold

EU-Domstolen har den 21. september 2017 i sagerne C-326/15, DNB Banka, C-605/15, Aviva og C-616/15, Kommissionen mod Tyskland, afsagt domme, der medfører, at den gældende danske lov og praksis for anvendelsen af momsfrigivelsen i artikel 132, stk. 1, litra f), i Rådets direktiv 2006/112/EF (momsdirektivet) ikke kan opretholdes.

Direktivets og momslovens bestemmelser om momsfrigivelse for selvstændige grupper er stort set enslydende, men placeringen af bestemmelsen i forhold til andre momsfrigivelser er forskellig.

I EU-dommene lægges der vægt på momsdirektivets opbygning og momsfrigivelsernes placering. Momsfrigivelserne er omfattet af afsnit IX i direktivet, som er opdelt i 3 ka-

pitler. Kapitel 1 er »Almindelige bestemmelser«, kapitel 2 er »Fritagelse i forbindelse med visse former for virksomhed af almen interesse« og kapitel 3 er »Fritagelse i forbindelse med andre aktiviteter«. Momsfritagelsen for grupper findes i kapitel 2, og EU-domstolen konkluderer, at fritagelsen alene omfatter grupper, hvis medlemmer udøver momsfri virksomhed af almen interesse, som er omhandlet i kapitel 2, og dermed ikke kan finde anvendelse i relation til de andre moms-fritagelser. I dommene anføres, at denne konklusion underbygges af, at netop moms-fritagelserne for virksomhed af almen interesse i kapitel 2 er fastsat for at lette adgangen til disse ydelser, og at der ved fritagelsen for selvstændige momsgrupper undgås ekstraomkostninger som følge af momsopkrævning.

I kapitel 3 findes eksempelvis moms-fritagelserne for finansiel virksomhed, forsikringsvirksomhed, udlejning af visse former for fast ejendom, udbud af spil og levering af frimærker.

Dansk lovgivning, hvorefter alle virksomheder med moms-fritagne aktiviteter, og således også f.eks. virksomheder i den finansielle sektor, udlejere af fast ejendom og spiludbydere, kan danne selvstændige grupper og modtage moms-fri ydelser fra disse grupper, underkendes ved dommene. Desuden er de særlige danske moms-fritagelser for indenrigspersonbefordring, bortset fra transport af syge eller tilskadekomne personer med transportmidler specielt konstrueret til dette formål, og kunstnerisk virksomhed heller ikke omfattet af direktivets kapitel 2, og der kan som følge af dommene, derfor heller ikke på disse områder anvendes denne moms-fritagelse for selvstændige momsgrupper.

Det foreslås, at momslovens regel for moms-fritagelse for selvstændige grupper ændres, således at den kommer i overensstemmelse med EU-retten. Ændringen vil medføre, at der kun kan leveres moms-fri ydelser af momsgrupper til medlemmernes moms-fri aktiviteter af almen interesse, således som de er defineret i direktivets kapitel 2.

Den væsentligste konsekvens af forslaget til ændringen i momsloven er, at virksomheder i den finansielle sektor, herunder banker, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber, og personbefordringsvirksomheder ikke fremover vil kunne anvende den særlige moms-fritagelse for selvstændige grupper, idet disse former for virksomhed ikke i henhold til EU's momsregler anses for at være af almen interesse.

Den foreslåede ændring vil ikke berøre anvendelsesområdet for moms-fritagelsen i relation til medlemmernes aktiviteter, for hvilke de ikke anses for at være afgiftspligtige (ikke økonomisk virksomhed).

Forslaget om at begrænse anvendelsesområdet for momsgrupperes moms-fri leveringer til sine medlemmer, jf. lovforslagets § 8, nr. 1, vil betyde, at momsgrupper ikke fremover moms-frit kan levere ydelser til brug for deres medlemmernes finansielle- og forsikringsmæssige ydelser. Værnsreglen i lov om afgift af lønsum m.v. om, at selvstændige momsgrupper skal betale lønsumsavgift med satsen anvendt af den finansielle sektor, når de leverer moms-fri ydelser i henhold til momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, til medlemmernes finan-

sielle aktiviteter, bliver hermed indholdsløs og foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 7, nr. 1.

2.9. Udvidelse af værnsregel om omgåelse af udbyttebeskatning

2.9.1. Gældende ret

Ved lov nr. 1255 af 18. december 2012 blev beskatningen af selskabers avancer på unoterede aktier ophævet, mens beskatningen af udbytter på unoterede aktier blev fastholdt. I forhold til udenlandske investorer gælder det samme, idet kun udbytterne er begrænset skattepligtige i Danmark. Ved lov nr. 1254 af 18. december 2012 blev der indført en værnsregel i selskabsskattelovens § 2 D med det formål at forhindre, at danske og udenlandske aktionærer omgår den danske udbyttebeskatning ved at omkvalificere skattepligtige udbytter til skattefrie avancer, samtidig med at aktionærerne bevarer ejerskabet til selskabet.

Bestemmelsens anvendelsesområde blev efterfølgende udvidet ved lov nr. 274 af 26. marts 2014, da det havde vist sig, at det oprindeligt indførte værn ikke var tilstrækkeligt robust. Udvidelsen bestod for det første i at gøre værnsreglen anvendelig, når der f.eks. ved en skattepligtig aktieombytning blev indskudt et tomt selskab mellem aktionærerne og det selskab, der blev overdraget. Disse tilfælde omfattes af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 2 D, stk. 2. Derudover blev der indført en udvidelse af reglen, der indebar, at vederlag i andet end aktier i det modtagende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber ved skattepligtig fusion og spaltning anses som udbytte, såfremt aktionæren efter omstruktureringen ejer aktier i det modtagende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber. Disse tilfælde omfattes af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 2 D, stk. 4.

For så vidt angår skattefrie omstruktureringer blev der samtidig gennemført en ændring af fusionsskattelovens § 9 med henblik på at hindre, at aktionærer kan tømme selskaber for overskudskapital, samtidig med at de bevarer ejerskabet. I medfør af fusionsskattelovens § 9 som affattet ved lov nr. 274 af 26. marts 2014 beskattes alle kontante udligningssummer, der modtages i forbindelse med skattefri fusion, spaltning og aktieombytning, som udbytte, forudsat at aktionæren efter omstruktureringen ejer aktier i et af de indskydende eller modtagende selskaber eller selskaber, som er koncernforbundne med de nævnte selskaber.

Skatteministeriet er ved en såkaldt early warning fra SKAT blevet informeret om, at en konkret sag har vist en ny metode til at omgå udbyttebeskatningen. I den konkrete sag var der tale om et selskab, der ønskede at overdrage sine porteføljeaktier og derefter via et søsterselskab delvist erhverve porteføljeaktierne i det selskab, aktierne var overdraget til (det erhvervende selskab). Der er altså tale om en situation, hvor der trækkes midler ud af selskabet, uden at overdrageren reelt opgiver sit ejerskab, men blot placerer ejerskabet i et koncernforbundet selskab. Det er netop denne form for transaktioner, som værnsreglerne i selskabsskattelovens § 2 D, stk. 2 og 4, og fusionsskattelovens § 9 skal imødegå, men som værnsreglerne er formuleret, kan det

overdragende selskab alligevel undgå udbyttebeskatning, selv om overdrageren indirekte, via sit søsterselskab (det vil sige et koncernforbundet selskab), beholder ejerskabet til det selskab, det oprindeligt ejede porteføljeaktierne i.

Dette skyldes, at fremgangsmåden ikke er direkte omfattet af selskabsskattelovens § 2 D, stk. 2 og 4, og fusionsskattelovens § 9, idet disse bestemmelser efter deres ordlyd kun finder anvendelse, hvor det er det overdragende selskab/aktionæren, der erhverver aktier i det erhvervende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber.

I SKM2016.16.HR (Færø-dommen) fandt Højesteret ud fra en helhedsvurdering, at en række aktionærs salg af aktier i et eksisterende holdingselskab til et nystiftet holdingselskab ikke havde nogen forretningsmæssig begrundelse. Formålet med transaktionerne var at tilvejebringe en ordening, hvorefter de opsparede midler i det eksisterende holdingselskab kunne overføres til aktionærene uden udbyttebeskatning, samtidig med at aktionærene beholdt deres ejerandel via det nystiftede holdingselskab. Det er vurderingen, at sager svarende til den, der var anledningen til SKATs early warning, kan løses ved at anvende Højesterets praksis i SKM2016.16.HR. Dette skyldes, at det overdragende selskab i en sådan situation sælger sine aktier for derefter delvist at generhverve aktierne via et tomt søsterselskab, hvilket ikke ses forretningsmæssigt begrundet, men alene har til formål at omgå udbyttebeskatningen.

For udenlandske fysiske aktionærer indeholder reglerne i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 3.-8. pkt., en værnsregel, der svarer til reglen i selskabsskattelovens § 2 D. Der er dog den forskel, at de afståelsessummer, der er omfattet af selskabsskattelovens § 2 D, ifølge bestemmelsens ordlyd anses for udbytte, mens dette ikke fremgår af ordlyden af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 3.-8. pkt. For fysiske personer kan de begrænset skattepligtiges vederlag derfor ikke anses for omfattet af den almindelige bestemmelse om skattepligtige udbytter i ligningslovens § 16 A. Det medfører, at fysiske personer efter skattekontrolloven ikke har pligt til at oplyse vederlag omfattet af værnsreglen i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 3.-8. pkt., på oplysningsskemaet, selv om der ikke er indeholdt udbytteskat.

Såfremt den begrænset skattepligtige person er omfattet af reglerne om fraflytningsbeskatning på aktier og har opnået henstand med betaling af fraflytterskatten, vil en afståelse, der omfattes af den begrænsede skattepligt efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 3.-8. pkt., desuden kunne udløse en dobbeltbeskatning. Er afståelsen omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 39 A, stk. 2, skal der nemlig beregnes skat af en eventuel gevinst ved afståelsen efter personskattelovens § 8 a, og der er ikke i de gældende regler hjemmel til, at der i denne beregnede skat gives fradrag for den udbytteskat, der eventuelt er indeholdt af det erhvervende selskab efter kildeskattelovens § 65, stk. 1.

2.9.2. Lovforslagets indhold

Uanset muligheden for at anvende den praksisskabte omgåelsesklausul, jf. Færø-dommen, foreslås det, henset til øn-

sket om generelt at have så klare regler som muligt, at anvendelsesområdet for selskabsskattelovens § 2 D, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, udvides, således at bestemmelserne ikke blot finder anvendelse, hvor det er overdrageren eller (ved en skattepligtig fusion eller spaltning) aktionæren, der erhverver aktier i det erhvervende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber, men også hvor det er fysiske eller juridiske personer, som står i en sådan forbindelse med de pågældende selskaber som omhandlet i ligningslovens § 2, der erhverver aktierne. Dette vil sikre, at værnsreglen direkte dækker de situationer, det har været hensigten, at bestemmelsen skulle dække, nemlig de situationer hvor den hidtidige aktionær direkte eller indirekte bevarer ejerskabet til det overtagne selskab gennem det erhvervende selskab (eller dermed koncernforbundne selskaber).

For så vidt angår skattefrie omstruktureringer foreslås der en tilsvarende ændring af bestemmelsen i fusionsskattelovens § 9, således at alle kontante udligningssummer, der modtages i forbindelse med skattefri fusion, spaltning og aktieombytning, beskattes som udbytte, forudsat at aktionæren eller fysiske eller juridiske personer, som står i en sådan forbindelse med aktionæren som omhandlet i ligningslovens § 2, efter omstruktureringen ejer aktier i et af de indskydende eller modtagende selskaber eller selskaber, som er koncernforbundne med de nævnte selskaber.

Der foreslås ændringer svarende til de foreslåede ændringer i selskabsskattelovens § 2 D, stk. 2 og 4, i værnsreglen for fysiske personer i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 4. og 5. pkt.

Det foreslås endvidere, at det i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 3.-5. pkt., angives, at begrænset skattepligtige afståelsessummer omfattet af værnsreglen i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 3.-8. pkt., anses for udbytte. Herved vil de skattepligtige afståelsessummer blive omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1, om udbytter, hvilket i relation til fraflytningsbeskatningsreglerne indebærer, at der i den skat, der skal beregnes på en eventuel gevinst ved afståelsen efter personskattelovens § 8 a, gives fradrag for den udbytteskat, der eventuelt er indeholdt af det erhvervende selskab efter kildeskattelovens § 65, stk. 1. Herved vil der ikke længere bestå en risiko for dobbeltbeskatning.

Desuden vil det medføre, at den begrænset skattepligtige person har pligt til at oplyse om vederlagene på oplysningsskemaet, såfremt der ikke er sket indeholdelse af udbytteskat.

2.10. Tilbagesalg til det udstedende selskab

2.10.1. Gældende ret

Efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, skal aktionærer eller andelshavere, der afstår aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, herunder konvertible obligationer, samt tegningsretter til sådanne værdipapirer til det selskab, der har udstedt værdipapirerne, medregne denne afståelsessum ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvor afståelsen har fundet sted. Det samme gør sig gældende, såfremt afståelsen sker til et selskab, som det udsted-

ende selskab efter ligningslovens § 2, stk. 2, udøver bestemmende indflydelse over, og hvori selskabet direkte eller indirekte ejer mere end 10 pct. af aktiekapitalen. Det forhold, at hele afståelsessummen beskattes, betyder, at der sker en beskatning svarende til beskatningen af udbytter. Skattelovgivningen indeholder tillige en række bestemmelser, hvor sigtet er, at disse afståelsessummer og udbyttet skal betragtes på samme måde.

Efter ligningslovens § 16 A, stk. 1, medregnes udbytte af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Bestemmelsens stk. 2 oplister, hvad der som udgangspunkt skal henregnes til udbytte. Af bestemmelsen i ligningslovens § 16 A, stk. 2, nr. 1, fremgår, at alt, hvad der af selskabet udloddes til aktuelle aktionærer eller andelshavere, skal henregnes til udbytte, jf. dog stk. 3, som regulerer, hvilke udlodninger der skal behandles efter reglerne om beskatning af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v.

2.10.2. Lovforslagets indhold

Denne del af lovforslaget er en opfølgning på lov nr. 652 af 8. juni 2016. Det blev i forbindelse med vedtagelsen af loven klart, at der er behov for, at det relevante steder i skattelovgivningen bliver tydeliggjort, at udbytter og afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, skal behandles ens. Skatteministeren tilkendegav således i et svar til Folketinget, at det af retssikkerhedsmæssige årsager bør sikres, at det kommer til at fremgå klart de steder inden for skattelovgivningen, hvor det er relevant, at den givne bestemmelse omfatter både udbytter og skattepligtige afståelsessummer, jf. skatteministerens svar på spørgsmål 41, der blev stillet i forbindelse med Folketingets behandling af L 123 (folketingsamling 2015-16).

Det foreslås på den baggrund at ændre den definition af udbytter, der er indeholdt i ligningslovens § 16 A, stk. 2, nr. 1, således at den også dækker afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1. Det foreslås således, at afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, nævnes specifikt. Ændringen indebærer ikke en ændring af beskatningshjemlen. Beskatningshjemlen for afståelsessummer ved tilbagesalg af aktier til det udstedende selskab er således fortsat ligningslovens § 16 B, stk. 1, hvilket også udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen.

Med den foreslåede ændring af ligningslovens § 16 A, stk. 2, nr. 1, bliver det entydigt, at afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, skattemæssigt skal behandles på samme måde som udbytter, og dermed at der f.eks. skal indeholdes udbytteskat heri i samme omfang, som der er krav om indeholdelse af udbytteskat i udbytter.

Som en konsekvens af, at begrebet udbytte med den foreslåede udbygning af definitionen heraf også dækker afståelsessummer, der er skattepligtige efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, indeholder lovforslaget tillige en række konsekvensændringer i skattelovgivningen. Lovændringen medfører således, at det i en række bestemmelser bliver overflødig at nævne udbytter og afståelsessummer.

2.11. Ny metode til fastsættelse af brændstofforbrug for visse biler

2.11.1. Gældende ret

For visse person- og varebiler betales en halvårlig brændstofforbrugsafgift (grøn ejerafgift). Det gælder for personbiler, der er registreret første gang den 1. juli 1997 eller senere, og indrettet til befordring af højst ni personer, føreren medregnet, og for varebiler med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, der er registreret første gang den 1. januar 2010 eller senere. Der svares dog ikke afgift af biler, der registreres på grænsenummerplader eller prøvemærker. Til og med den 31. december 2020 svares heller ikke afgift af biler, der alene anvender brændselsceller som drivmiddel.

Brændstofforbrugsafgiften fastsættes ud fra bilens brændstofforbrug, så der betales højere afgift, jo højere brændstofforbruget er. Bilens brændstofforbrug fastsættes efter Rådets direktiv 80/1268/EØF af 16. december 1980 eller Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 efter den såkaldte NEDC-metode (New European Driving Cycle). Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 er ændret ved Kommissionens forordning nr. 692/2008 af 18. juli 2008, og der er fastsat yderligere gennemførelsesbestemmelser ved Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017.

For biler, hvor der ikke er fastsat et brændstofforbrug efter NEDC-metoden, anvendes en række forskellige omregningsmetoder afhængig af bilens type til at beregne et brændstofforbrug.

Bilers brændstofforbrug fastsat efter NEDC-metoden ligger desuden til grund for beregningen af registreringsafgift, idet der gives tillæg eller fradrag i registreringsafgiften afhængig af energieffektivitet.

For benzindrevne personbiler og mindre varebiler udgør tillægget i registreringsafgiften 6.000 kr. for hver kilometer, bilen tilbagelægger mindre end 20 km pr. liter brændstof. Der gives tilsvarende et fradrag på 4.000 kr. for hver kilometer, bilen tilbagelægger mere end 20 km pr. liter brændstof. For dieseldrevne personbiler og mindre varebiler gives tillæg og fradrag med de samme satser som for benzindrevne biler, men grænsen mellem tillæg og fradrag er på 22 km pr. liter brændstof.

2.11.2. Lovforslagets indhold

Fra og med den 1. september 2017 er der indført en ny metode til måling af bilers brændstofforbrug ved EU-typegodkendelse – den såkaldte Worldwide harmonized Light vehicle Test Procedure (WLTP), som defineret i Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017.

Fra og med den 1. september 2018 skal alle nyregistrerede biler, der sælges i EU, have deres forbrugstal målt efter den nye WLTP-metode (bortset fra restkøretøjer, det vil sige lagerførte nye biler, hvor der kan dispenseres fra nye krav). For de lidt større varebiler gælder dette fra og med den 1. september 2019.

Det foreslås, at bilers brændstofforbrug, som anvendes ved fastsættelsen af henholdsvis brændstofforbrugsafgift og

registreringsafgift, fremadrettet som udgangspunkt fastsættes som målt efter WLTP-metoden korrigeret med en fast faktor på 1,21. For de biler, hvor der ikke er fastsat et brændstofforbrug efter WLTP-metoden, vil NEDC-metoden fortsat skulle finde anvendelse. Disse biler vil dog blive udfaset i takt med, at der kommer nye biler på markedet, som er typegodkendt efter den nye metode. For allerede indregistrerede biler, som er målt efter NEDC-metoden, foreslås ingen ændringer.

Den nye WLTP-metode vurderes at give et mere retvisende billede af bilers faktiske brændstofforbrug under normal kørsel end den hidtidige NEDC-metode, hvilket generelt vurderes hensigtsmæssigt.

EU-Kommissionen skønner, at WLTP-målinger i gennemsnit giver et brændstofforbrug, der er ca. 21 pct. højere end målinger, hvor typegodkendelsen er baseret på NEDC-metoden, dog med stor spredning. Det foreslås derfor, at brændstofforbrug fastsæt efter WLTP-metoden korrigeres med en fast faktor på 1,21, og på denne måde omregnes til NEDC-niveau. Derved fastholdes afgiftsniveauet i gennemsnit på det nuværende niveau. Det forudsættes, at korrektionen med 1,21 foretages af den, der opretter en bilmodel i Køretøjsregisteret, typisk bilimportøren eller en synsvirksomhed.

For den enkelte bilmodel kan overgangen til den nye målemetode dog betyde enten en stigning eller et fald i afgiftsbelastningen. Dette skal ses i lyset af, at den nye målemetode er mere retvisende for det faktiske forbrug. Den foreslåede ændring vil derfor medføre, at afgiftsbelastningen i højere grad vil afspejle det faktiske forbrug og dermed også i højere grad følge miljøbelastning m.v. for de konkrete køretøjer.

På sigt vil det ikke være hensigtsmæssigt at fortsætte med at anvende NEDC-metoden i det danske afgiftssystem, da der ikke fremadrettet vil blive foretaget NEDC-målinger ved nye EU-typegodkendelser. Sats m.v. kan derfor på et senere tidspunkt tilpasses, så hele afgiftssystemet er baseret på WLTP-metoden og den foreslåede korrektion med en fast faktor ikke længere vil være nødvendig.

Det forventes, at der allerede i løbet af foråret 2018 vil blive markedsført biler, hvor brændstofforbruget alene er målt WLTP-metoden. De foreslåede ændringer bør derfor gennemføres hurtigst muligt for at undgå en utilsigtet stigning i registreringsafgift og brændstofforbrugsafgift for disse biler alene som følge af den nye målemetode.

2.12. Tilretning af ølmoderationsordningen

2.12.1. Gældende ret

Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler fremgår bl.a. af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (herefter strukturdirektivet). Strukturdirektivet giver medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede sats for små producenter af øl, hvilket er gennemført som en moderationsordning i øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgø-

relse nr. 289 af 23. marts 2017 om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. Moderationen er skaleret således, at de mindste bryggerier opnår den højeste afgiftslettelse.

Ved lov nr. 104 af 13. februar 2018 blev øl- og vinafgiftslovens § 2 nyaffattet med henblik på en sproglig tilretning af ordlyden i bestemmelsen, således at ordlyden i moderationsordningen for øl ensrettes i overensstemmelse med ordlyden i strukturdirektivets artikel 4.

Ændringerne medførte, at moderationsordningen fremadrettet baseres på bryggeriets fremstilling af øl, og ikke som hidtil på både bryggeriets fremstilling og udlevering af øl. En manglende konsekvensrettelse to steder i lovtæksten har den utilsigtede konsekvens, at moderationen i visse situationer ikke beregnes i overensstemmelse med intentionen bag ordningen, idet lovtæksten disse to steder stadig omfatter begrebet udlevering.

Intentionen med ordningen er, at moderationen skaleres således, at de mindste bryggerier opnår den højeste afgiftslettelse pr. hl øl, idet moderations-satsen pr. hl er højere, jo færre hl øl bryggeriet fremstiller.

De manglende konsekvensrettelser betyder, at den konkrete moderation afhængig af omstændighederne både kan blive lavere eller højere end tilsigtet. En for høj moderation kan have betydning i forhold til ordningens overensstemmelse med strukturdirektivet.

2.12.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås at konsekvensrette lovtæksten, således at den konkrete moderation beregnes i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen. Det vil sige, at moderationen skaleres således, at de mindste bryggerier opnår den højeste afgiftslettelse pr. hl øl.

Det foreslås således at konsekvensrette to steder i lovens § 2, stk. 2, 3. og 4. pkt., hvori det fremgår, hvorledes moderations-satsen skal beregnes. Det foreslås at ændre ordlyden »udleveret« til »fremstillet«, hvilket betyder, at moderationen i alle situationer afhænger af den fremstillede mængde.

2.13. Tydeliggørelse af satserne for personbiler

2.13.1. Gældende ret

For visse person- og varebiler betales en halvårlig brændstofforbrugsafgift (grøn ejerafgift). Det gælder for personbiler, der er indrettet til befording af højst ni personer, føreren medregnet, og for varebiler med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg.

2.13.2. Lovforslagets indhold

Ved lov nr. 1195 af 14. november 2017 om »Omlægning af bilafgifterne« blev det besluttet at gennemføre nye højere satser for personbiler registreret her i landet efter den gennemførte ændring af registreringsafgiften. Forslaget til lov nr. 1195 af 14. november 2017 blev fremsat den 3. oktober 2017, og satsforhøjelsen har virkning fra 1. juli 2018. Det fremgår imidlertid ikke direkte af lovtæksten, hvad der skal gælde for de personbiler, der er registreret her i landet forud

for lovforslagets fremsættelse. Det foreslås, at dette tydeliggøres.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Justering af reglerne om fast driftssted – erhvervs-mæssig virksomhed

I fravær af den foreslåede ændring af de nugældende regler kan det ikke afvises, at en eventuel senere implementering af 2017-ændringen af agentreglen i OECD's modeloverenskomst artikel 5, stk. 5, i visse tilfælde ville kunne medføre en øget beskatning af udenlandske investorer i transparente investeringsenheder i Danmark. Det ville kunne medføre et ikke nærmere kvantificerbart merprovenu. Den foreslåede ændring af de nugældende regler vil imødegå denne potentielle stramning ved at indebære, at udenlandske investorer, der foretager passive investeringer via transparente enheder, ikke vil få fast driftssted i Danmark. Forslaget har dermed til hensigt at sikre, at Danmark fortsat er attraktivt at investere i for udenlandske investorer. Samlet set forventes denne del af lovforslaget således ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

3.2. Beskatning af beløb vedr. tilbagebetalte provisioner m.v.

Forslaget om at indføre indberetning af videregivne provisioner m.v. vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget vurderes at medføre omkostninger til systemudvikling på ca. 23 mio. kr. Der vil være behov for en forelægelse for It-rådet med henblik på risikovurdering af udviklingsprojektet, inden systemudviklingen kan påbegyndes. Derudover vurderes forslaget at medføre omkostninger til løbende drift på ca. 2 mio. kr. årligt fra 2020 og frem.

3.3. Hjemmel til godtgørelse af moms af godtgjorte energiafgifter

Forslaget om at tilvejebringe eksplicit lovhjemmel til at opretholde SKATs hidtidige praksis, hvorefter der i visse tilfælde sker godtgørelse af moms af godtgjorte energiafgifter, når energiproduktet er anvendt til momsfritage leverancer, medfører ikke et mindreprovenu for staten. Det skyldes, at den nuværende praksis allerede er indregnet i den løbende budgettering af momsindtægterne.

Forslaget om, at der generelt ydes godtgørelse af moms af godtgjorte energiafgifter i det omfang, den pågældende virksomhed ikke efter momsloven kan fradrage denne moms, vil medføre, at der vil være adgang til at få godtgjort momsen af godtgjorte energiafgifter i visse yderligere tilfælde, særligt hvor ikke-momsregistrerede boligorganisationer leverer varme til egne separate fjernvarmenet i forbindelse med større bebyggelser og videre til deres lejere som led i udlejningen. Udvidelsen af anvendelsesområdet for den nuværen-

de praksis om godtgørelse af momsen af godtgjorte energiafgifter vurderes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Forslaget vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

3.4. EU-retlig tilpasning af beskatningen af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom

Forslaget vil medføre et mindreprovenu som følge af, at udenlandske pensionskassers løbende indtægter fra f.eks. udlejning foreslås beskattet med 15,3 pct. mod 22 pct. efter gældende regler. Hertil kommer et mindreprovenu som følge af, at avancer på ejendomme ejet af udenlandske pensionskasser ligeledes foreslås beskattet med 15,3 pct. mod 22 pct. efter gældende regler. Omvendt vil forslaget om, at disse avancer foreslås beskattet løbende frem for ved afståelse, indebære et merprovenu, fordi beskatningen bliver fremrykket.

Der er dog ikke grundlag for at vurdere størrelsen af disse provenuvirkninger.

De administrative konsekvenser for det offentlige vurderes at udgøre 0,4 mio. kr. i 2018 og 0,3 mio. kr. årligt i 2019-2022 til systemtilretninger.

3.5. EU-retlig tilpasning af reglerne om momsfrigørelse for selvstændige grupper

For den finansielle sektor betød værnsreglen, gennemført med virkning fra og med den 1. januar 2015, at det blev afgiftsmæssigt uden betydning, om ydelserne blev udført internt eller i momsgrupper. Gennemførelse af lovforslaget vil medføre at købes ydelserne fremover eksternt, vil de være momspligtige og dermed med ca. 10 procentpoint højere afgiftsbelastning end i dag. Det antages imidlertid, at ydelserne i stort omfang allerede i dag og i endnu større omfang fremover vil blive udført internt, da hovedparten af virksomhederne i den finansielle sektor er relativt store og dermed i stand til at udføre opgaverne internt. Det skønnes dog, at der er nogle ydelser – f.eks. it-ydelser og taksationsydelser – som en række mindre virksomheder i den finansielle sektor ikke rentabelt vil kunne udføre, og som de derfor vil købe eksternt med moms.

For andre virksomheder – f.eks. taxavognmænd – der efter gældende regler har dannet momsfri grupper til levering af administrationsydelser, fælles opkaldscentre m.v., og som har betalt lønsumsafgift med en afgiftssats på f.eks. 6,37 pct. af lønsummen eller 4,12 pct. af lønsummen og overskud/underskud, vil en gennemførelse af forslaget betyde, at købes ydelserne fremover med moms, vil afgiftsbelastningen være ca. 18-20 procentpoint højere end efter gældende regler.

Forslaget om begrænsning af momsfrigørelsen for selvstændige grupper skønnes at medføre et årligt merprovenu på ca. 15 mio. kr. (2018-niveau) efter tilbageløb og adfærd. Skønnet er behæftet med stor usikkerhed, idet der generelt ikke er mulighed for at udskille momsgrupper i SKATs sy-

stemer. Der er derfor taget udgangspunkt i et antal af virksomheder, som i anden sammenhæng er identificeret som momsgrupper og på den baggrund opgjort et konservativt skøn for merprovenuet.

Momsgrupperes momsfri leveringer til kommunal, regional og statslig ikke-økonomisk aktivitet, berøres ikke af forslaget.

Forslaget vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

3.6. Ny metode til fastsættelse af brændstofforbrug for visse biler

Fastholdes de gældende regler om fastsættelse af brændstofforbrug som afgiftsgrundlag, skønnes det, at overgangen fra NEDC-metoden til WLTP-metoden vil indebære en utilsigtet forhøjelse af registrerings- og brændstofforbrugsafgiften. I 2019 skønnes et umiddelbart merprovenu på ca. 1,5 mia. kr. stigende til ca. 5 mia. kr. i varig virkning. Efter tilbageløb og adfærd skønnes merprovenuet at udgøre ca. 0,5 mia. kr. i 2019 stigende til ca. 1,5 mia. kr. i varig virkning. Med de foreslåede ændringer skønnes det, at dette merprovenu neutraliseres.

Det skal dog bemærkes, at der er stor spredning i forskellen mellem brændstofforbruget målt med henholdsvis NEDC og WLTP-metoden. Med de foreslåede ændringer vil der derfor kunne findes konkrete bilmodeller, for hvilke registrerings- og ejerafgiften vil stige ved overgangen til WLTP-metoden. Dog vil der også med de foreslåede ændringer kunne findes bilmodeller, for hvilke registrerings- og ejerafgiften falder.

Det forudsættes, at den foreslåede korrektion af bilers målte brændstofforbrug efter WLTP-metoden med 1,21 foretages af den, der opretter den pågældende bilmodel i Køretøjsregisteret, typisk en bilimportør eller en synsvirksomhed. Forslaget medfører derfor ikke administrative konsekvenser for det offentlige.

For så vidt angår de foreslåede overgangsordninger vedrørende bilers brændstofforbrug, vil SKAT skulle foretage manuel korrektion af det i Køretøjsregisteret registrerede brændstofforbrug og manuel genberegning af den fastsatte registreringsafgift og brændstofforbrugsafgift. Der forventes at være tale om ganske få biler. Endvidere vil der være behov tilretning af Køretøjsregisteret, da det fremover vil skulle registreres, hvilken målemetode der er anvendt til fastsættelse af bilers brændstofforbrug. Samlet forventes dette at medføre merudgifter for SKAT på ca. 0,5 mio. kr. i 2018.

3.7. Lovforslagets øvrige elementer

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1.1. EU-retlig tilpasning af beskatning af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom

EU-tilpasningen af beskatningen af udenlandske pensionsinstitutters faste ejendomme beliggende i Danmark vil medføre en nedsættelse af skattesatsen for de begrænset skattepligtige pensionsinstitutter, men samtidig en løbende beskatning af avancer på de faste ejendomme i Danmark. Der er dog ikke grundlag for at vurdere størrelsen af denne påvirkning.

4.1.2. EU-retlig tilpasning af reglerne om momsfrigivelse for selvstændige grupper

Begrænsningen af momsfrigivelsen for selvstændige grupper skønnes med væsentlig usikkerhed at øge den umiddelbare afgiftsbelastning med ca. 20 mio. kr. (2018-niveau) årligt for de virksomheder, der fremadrettet vil købe tidligere momsfri ydelser med moms. Det vurderes, at merbelastningen overvælttes på forbrugere.

4.1.3. Lovforslagets øvrige elementer

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har vurderet, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser på under 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet, hvorfor de ikke er kvantificeret yderligere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

5.1. Beskatning af beløb vedr. tilbagebetalte provisioner m.v.

Forslaget om beskatning af beløb vedrørende tilbagebetalte provisioner m.v. som aktie- eller kapitalindkomst i stedet for som personlig indkomst er tillagt virkning tilbage i tid. Da dette i visse situationer kan indebære en stramning, er der indført en valgmulighed. Denne valgmulighed betyder, at personer, som for årene 2017 og/eller 2018 skal selvangive modtagne beløb vedrørende tilbagebetalt provisioner m.v. i den forbindelse tillige skal forholde sig til, hvorvidt de ønsker beløbet beskattes som personlig indkomst, fremfor som aktieindkomst henholdsvis kapitalindkomst.

5.2. Lovforslagets øvrige elementer

Lovforslagets øvrige elementer har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

7.1. Utlisigtet dobbeltbeskatning af udenlandske personer og selskabers faste driftssteder beliggende i Danmark

Det foreslås af hensyn til EU-retten at udvide reglerne for adgang til at modregne indeholdt udbytteskat i årets indkomstskat til også at omfatte udenlandske personer og selskabers faste driftssteder beliggende i Danmark, når disse modtager udbytte fra danske selskaber som led i det faste driftsstedes daglige virksomhed. På den måde undgås en utlisset dobbeltbeskatning af udenlandske personer og selskabers faste driftssteder beliggende i Danmark. Udenlandske personer og selskabers faste driftssteder i Danmark får herved samme adgang til at modregne indeholdt udbytteskat fra danske aktier i årets indkomstskat, som gælder for danske selskaber m.v.

7.2. EU-retlig tilpasning af beskatningen af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom

Tilpasningen af beskatningen af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom er foranlediget af en henvendelse fra EU-Kommissionen i efteråret 2016.

Danske pensionsinstitutter skal ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 1, medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget, f.eks. indtægter af fast ejendom. Det fremgår endvidere af pensionsafkastbeskatningslovens § 2, at der betales 15,3 pct. i skat af det skattepligtige afkast (beskatningsgrundlaget), der opgøres efter lagerprincippet. Det vil sige, at overskud eller underskud ved drift (f.eks. udlejning) af fast ejendom beliggende i Danmark og avancer herpå beskattes løbende.

Pensionsinstitutter som nævnt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, der er hjemmehørende i udlandet, er i medfør af samme lovs § 2, stk. 1, litra b, begrænset skattepligtige, for så vidt de oppebærer indtægter af fast ejendom beliggende i Danmark. Det fremgår endvidere af selskabsskattelovens § 21, stk. 1, 1. pkt., at indkomstskattesatsen for de i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, nævnte udenlandske pensionsinstitutter udgør den i samme lovs § 17, stk. 1, nævnte procent af den skattepligtige indkomst – nemlig 22 pct. Det vil sige, at overskud eller underskud ved drift (f.eks. udlejning) af fast ejendom beliggende i Danmark beskattes. Modsat danske pensionsinstitutter beskattes ejendomsavancer først på tidspunktet for salget af ejendommen, men til gengæld sker beskatningen med den højere sats på 22 pct.

Den skattemæssige behandling af investering i fast ejendom kan henhøre under TEUF artikel 49 og artikel 31 i EØS-aftalen om etableringsfrihed samt TEUF artikel 63 og artikel 40 i EØS-aftalen om de frie kapitalbevægelser. Ved afgørelsen af spørgsmålet, om en national lovgivning henhører under den ene eller den anden bestemmelse om fri bevæ-

gelighed, er det nødvendigt at inddrage formålet med den pågældende lovgivning.

Spørgsmålet om, hvilken bestemmelse der finder anvendelse, er som udgangspunkt særligt relevant i forholdet til lande uden for EU og EØS. Bestemmelserne om kapitalens frie bevægelighed finder nemlig anvendelse i forhold til andre EU- og EØS-lande samt i forhold til tredjelande, mens bestemmelserne om etableringsfrihed alene finder anvendelse i forhold til andre EU- og EØS-lande.

Imidlertid følger det af TEUF artikel 64, stk. 1, at forbudet mod restriktioner for kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande efter TEUF artikel 63 ikke berører anvendelsen over for tredjelande af restriktioner, der den 31. december 1993 eksisterede i henhold til national lovgivning eller EU-lovgivning med hensyn til sådanne kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, herunder investering i fast ejendom, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til kapitalmarkedet.

EU-Domstolen har bl.a. i dom af 1. juni 1999, C-302/97, Konle, præmis 52 og 53, og dommen i sagen *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, præmis 192, fastslået, at en national foranstaltning, der er vedtaget efter en således fastsat dato, ikke allerede af denne grund automatisk falder uden for den undtagelsesordning, der er indført ved den pågældende fællesskabsretsakt. En bestemmelse, der i det væsentlige er identisk med den tidligere lovgivning, eller som alene lemper eller fjerner en hindring i den tidligere lovgivning for udøvelsen af rettigheder og friheder efter fællesskabsretten, er omfattet af undtagelsen. Derimod kan en lovgivning, som hviler på andre principper end den tidligere lovgivning, og som indfører nye procedurer, ikke betragtes som lovgivning, der var gældende på den dato, der er angivet i den pågældende fællesskabsretsakt.

Den begrænsede skattepligt, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, blev indført med virkning fra 1970. Efter den 31. december 1993 er selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, blot blevet justeret to gange – nemlig i henholdsvis 1995 og 1998. Som led i ophævelsen af lov om særlig indkomstskat m.v. ved lov nr. 313 af 17. maj 1995 blev selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, justeret. Den dagældende begrænsede skattepligt efter lov om særlig indkomstskat af genvundne afskrivninger for udenlandske selskaber m.v. med fast ejendom i Danmark blev overført til selskabsskatteloven, således at den begrænsede skattepligt kunne fastholdes efter ophævelsen af lov om særlig indkomstskat m.v. Det vil sige, at der var tale om en overflytning af bestemmelsen (beskatningshjemlen) fra lov om særlig indkomstskat til selskabsskatteloven. Selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, blev igen justeret ved lov nr. 434 af 26. juni 1998 som konsekvens af en generel revision af afskrivningsloven med henblik på at forenkle og overskueliggøre loven samt foretage en sproglig modernisering af loven. Derudover blev flere regler for afskrivninger overført til afskrivningsloven fra anden skattelovgivning, således at afskrivningsreglerne blev samlet i én lov. Der udgik dog en enkelt henvisning af

selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, da den dagældende bestemmelse om afskrivning på dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter blev ændret, således at der ikke længere skal ske beskatning af genvundne afskrivninger.

Det er opfattelsen, at der ikke er ændret ved de bagvedliggende principper for den begrænsede skattepligt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, ved justeringen i 1995 (lov nr. 313 af 17. maj 1995), og at justeringen, der blev foretaget i 1998 (lov nr. 434 af 26. juni 1998), er udtryk for en lempelse af den begrænsede skattepligt – restriktionen – hvilket ikke har ændret på, at bestemmelsen har eksisteret siden den 31. december 1993, jf. EU-Domstolens tilkendegivelser i ovenstående domme.

På den baggrund er det opfattelsen, at selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, kan anses for at have været eksisterende den 31. december 1993, og derfor omfattet af standstill-bestemmelsen i TEUF artikel 64, stk. 1.

Det er derfor uden betydning, hvorvidt den skattemæssige behandling af investering i fast ejendom henhører under TEUF artikel 49 og artikel 31 i EØS-aftalen om etableringsfrihed eller TEUF artikel 63 og artikel 40 i EØS-aftalen om de frie kapitalbevægelser i forhold til tredjelande.

I overensstemmelse hermed, og som det også fremgår af afsnit 2.6.2., foreslås det, at udenlandske pensionsinstitutter, der er hjemmehørende i EU eller EØS, fremover beskattes af indtægter fra fast ejendom beliggende i Danmark, som hvis de havde været beskattet efter pensionsafkastbeskatningsloven. Det medfører en lavere løbende beskatning, samtidig med at værdistigninger på den faste ejendom således beskattes efter lagerprincippet. Herved sidestilles danske og udenlandske pensionsinstitutter, der er hjemmehørende i EU eller EØS, ved beskatningen af afkast på fast ejendom.

7.3. EU-retlig tilpasning af reglerne om tynd kapitalisering

EU-Domstolen afsagde den 21. december 2016 dom i sag C-593/14, Masco Denmark. Domstolen udtalte, at det ikke er i overensstemmelse med den fri etableringsret, når et selskab i Danmark ikke får fritagelse for beskatning af renteindtægter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, som ikke har fået fradrag for renteudgiften som følge af regler om tynd kapitalisering i den anden medlemsstat. Dette er tilfældet, idet selskabet ville have fået en sådan fritagelse, såfremt datterselskabet havde været hjemmehørende i Danmark og ikke havde fået fradrag på grund af de danske regler om tynd kapitalisering.

Efter den foreslåede bestemmelse skal renter og kursgevinster ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skattepligtige omfattet af selskabsskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, litra a, hvis debitor som følge af § 11 ikke kunne have fået fradrag for de tilsvarende beløb, hvis debitor havde været skattepligtig til Danmark, og debitor efter regler om tynd kapitalisering i et land, der er medlem af EU eller EØS, ikke har fået fradrag for de tilsvarende beløb. Herved ligestilles danske selskaber og selskaber i et andet EU- eller EØS-land i forhold til muligheden for en skattefritagelse for en renteindtægt fra et datterselskab, hvis fradra-

get for renteudgiften er blevet nægtet efter regler om tynd kapitalisering i et andet land.

Sagen var forelagt for EU-Domstolen af Vestre Landsret. SKAT vil udsende et styresignal om mulighederne for genoptagelse.

7.4. EU-retlig tilpasning af reglerne om momsfrigtagelse for selvstændige grupper

EU-Domstolen har den 21. september 2017 i sagerne C-326/15, DNB Banka, C-605/15, Aviva og C-616/15, Kommissionen mod Tyskland, afsagt domme, der medfører, at den gældende danske lov og praksis for anvendelsen af momsfrigtagelsen i artikel 132, stk. 1, litra f), i Rådets direktiv 2006/112/EF (momsdirektivet) ikke kan opretholdes. I henhold til dommene omfatter momsfrigtagelsen alene leverancer til medlemmer, der leverer ydelser af almen interesse i henhold til direktivets artikel 132.

Forslaget bringer momslovens bestemmelse om momsfrigtagelse for selvstændige grupper i overensstemmelse med artikel 132, stk. 1, litra f), i Rådets direktiv 2006/112/EF.

7.5. Ny metode til fastsættelse af brændstofforbrug af visse biler

Den hidtidige metode til måling af brændstofforbrug (NEDC) for køretøjer er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 og Kommissionens forordning nr. 692/2008 af 18. juli 2008. Fra og med den 1. september 2017 er indfasningen af en ny målemetode (WLTP), som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 og Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017, påbegyndt.

Den nye målemetode medfører, at de fleste biler får et højere målt brændstofforbrug end efter den hidtidige målemetode, hvilket vil kunne medføre højere afgifter. Det forventes, at der allerede i løbet af foråret 2018 vil blive markedsført biler, hvor brændstofforbruget alene er målt WLTP-metoden. De foreslåede ændringer har til formål at fastholde et i gennemsnit uændret afgiftsniveau i forbindelse med overgangen til WLTP-metoden.

Denne del af loven notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand-still-periode.

7.6. Tilretning af ølmoderationsordningen

Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler findes i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikke (strukturdirektivet) og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Efter artikel 4 i strukturdirektivet har medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små uafhæn-

gige bryggerier. Det følger af direktivet, at de reducerede satser ikke må være mindre end 50 pct. af den normale afgiftssats. Moderationsordningen for små bryggerier er fastsat i overensstemmelse hermed.

7.7. Lovforslagets øvrige elementer

De øvrige foreslåede ændringer indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. februar 2018 til den 23. marts 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Boligselskabernes Landsforening, Borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, Børs-mæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Taxi Råd, Danske Advokater, Danske Busvognmænd, Den Danske Fondsmæglerforening, DI, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Energistyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, FSR - danske revisorer, Greenpeace Danmark, HORESTA, International Transport Danmark, Justitia, KL, Kraka, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede, Landsskatteretten, Mineralolie Brancheorganisationen, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorcykel Importør Foreningen, Motorhistorisk Samråd, Nationalt Center for Miljø og Energi, Partnerskabet for brint og brændselsceller, Rejsearrangører i Danmark, Sammenslutningen af Karosseribyggere og Autooprettere i Danmark, Skatteankestyrelsen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening og VisitDenmark.

Et udkast til lovforslag vedrørende en ny metode til fastsættelse af visse bilers brændstofforbrug har i perioden fra den 23. marts 2018 til den 20. april 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, AutoBranchen Danmark, Autobranchens Handels- og Industriforening i Danmark, AutoCamperRådet, Borger- og retssikker-

hedschefen i SKAT, Business Danmark, Campingbranchen, Campingrådet, Carta, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Motor Union, Dansk Aktionærforening, Dansk AutoGenbrug, Dansk Automat Brancheorganisation, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Automobilforhandler Forening, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Lokalsyn, Dansk Taxi Råd, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Busvognmænd, Danske Speditører, Danske Synsvirksomheder, DANVA, De Danske Bilimportører, Den Danske Bilbranche, DI, DI Transport, Eksportrådet, ERFAGruppen-Bilsyn, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FDL – Frie Danske Lastbilvognmænd, FDM, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, FSR - danske revisorer, Greenpeace Danmark, HORESTA, International Transport Danmark, Justitia, KL, Kraka, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede, Landsskatteretten, Mineralolie Brancheorganisationen, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorcykel Importør Foreningen, Motorhistorisk Samråd, Nationalt Center for Miljø og Energi, Partnerskabet for brint og brændselsceller, Rejsearrangører i Danmark, Sammenslutningen af Karosseribyggere og Autooprettere i Danmark, Skatteankestyrelsen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening og VisitDenmark.

Et udkast til lovforslagets § 14, der vedrører en tilretning af øl-moderationsordningen, har i perioden fra den 9. april 2018 til den 23. april 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Bryggeriforeningen, Dansk Erhverv, DI og FSR - danske revisorer.

Et udkast til lovforslagets § 3, nr. 2 og § 15, der vedrører en tydeliggørelse af forskellen i brændstofforbrugsafgiften for personbiler, har af tidsmæssige årsager ikke været i høring.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Den EU-retlige tilpasning af beskattningen af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom vil medføre et ikke nærmere kvantificerbart merprovenu som følge af, at ejendomsavancer fremover foreslås beskattet løbende frem for ved afståelse. Forslaget om den EU-retlige tilpasning af begrænsning af momsfrigtagelsen for selvstændige grupper skønnes at medføre et årligt merprovenu på ca. 15	Forslaget om at tilvejebringe eksplicit lovhjemmel til at opretholde SKATs hidtidige praksis, samt udvidelsen af dets anvendelsesområde, hvorefter der i visse tilfælde sker godtgørelse af moms af godtgjorte energifgifter, når energiproduktet er anvendt til momsfrigitagne leverancer, skønnes ikke at medføre et nævneværdigt mindreprovenu for det offentlige. Den EU-retlige tilpasning af beskattningen af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejen-

	<p>mio. kr. (2018-niveau) efter tilbageløb og adfærd.</p> <p>Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have nævneværdige positive økonomiske konsekvenser for det offentlige.</p>	<p>dom vil medføre et ikke nærmere kvantificerbart mindreprovenu som følge af, at beskatningen foreslås nedsat fra 22 pct. til 15,3 pct.</p> <p>Det foreslåede om ændret målemetode for bilers brændstofforbrug forventes at medføre, at proventet fra registrerings- og brændstofforbrugsafgift fastholdes på det nuværende niveau. Herved neutraliseres et utilsigtet merprovenu på ca. 1,5 mia. kr. i 2019 stigende til ca. 5 mia. kr. i varig virkning. Efter tilbageløb og adfærd skønnes dette merprovenu at ville udgøre ca. 0,5 mia. kr. i 2019 stigende til ca. 1,5 mia. kr. i varig virkning.</p> <p>Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have nævneværdige negative økonomiske konsekvenser for det offentlige.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Lovforslaget vurderes ikke at have nævneværdige positive administrative konsekvenser for det offentlige.</p>	<p>Forslaget om at indføre indberetning af videregivne provisioner m.v. vurderes at medføre omkostninger til systemudvikling på ca. 23 mio. kr. Der vil være behov for en forelæggelse for It-rådet med henblik på risikovurdering af udviklingsprojektet, inden systemudviklingen kan påbegyndes. Derudover vurderes forslaget at medføre omkostninger til løbende drift på ca. 2 mio. kr. årligt fra 2020 og frem.</p> <p>De administrative omkostninger vedr. den EU-retlige tilpasning af beskatningen af fast ejendom tilhørende ikke-hjemmehørende pensionsinstitutter, skønnes at udgøre 1,6 mio. kr., som vedrører nødvendige systemtilretninger.</p> <p>Manuel genberegning af registrerings- og brændstofforbrugsafgift samt tilretning af Køretøjsregisteret forventes at medføre merudgifter for SKAT på ca. 0,5 mio. kr. i 2018.</p> <p>Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Forslaget om den EU-retlige tilpasning af beskatningen af ikke-hjemmehørende pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom vil medføre en nedsættelse af skattesatsen, men samtidig indebære en løbende beskatning af avancer på de faste ejendomme i Danmark. Der</p>	<p>Forslaget om den EU-retlige tilpasning af begrænsning af momsfratagelsen for selvstændige grupper skønnes at medføre en årlig merbelastning på ca. 20 mio. kr. (2018-niveau).</p> <p>Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have nævneværdige negati-</p>

	er dog ikke grundlag for at vurdere størrelsen af disse provenuvirkninger. Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have nævneværdige positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	ve økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslagets vurderes ikke at have nævneværdige administrative lettelser for erhvervslivet m.v.	Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har vurderet, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet, hvorfor de ikke er kvantificeret yderligere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen nævneværdige.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Det foreslås af hensyn til EU-retten at udvide reglerne for adgang til at modregne indeholdt udbytteskat i årets indkomstskat til også at omfatte udenlandske personer og selskabers faste driftssteder beliggende i Danmark, når disse modtager udbytte fra danske selskaber som led i det faste driftssteds daglige virksomhed. Udenlandske personer og selskabers faste driftssteder i Danmark får herved adgang til at modregne indeholdt udbytteskat fra danske aktier i årets indkomstskat, som gælder for danske selskaber m.v.</p> <p>Danmark har over for Kommissionen anerkendt, at de danske regler, hvorefter udenlandske pensionsinstitutter beskattes med en højere skattesats – nemlig 22 pct. af investeringer i fast ejendom modsat danske pensionsinstitutter, som kun beskattes med 15,3 pct. efter pensionsafkastbeskatningsloven, er i strid med EU-retten. Det er derfor nødvendigt at ændre reglerne. Det foreslås derfor, at udenlandske pensionsinstitutter, der er hjemmehørende i EU eller EØS, fremover beskattes af indtægter fra fast ejendom beliggende i Danmark, som hvis de havde været beskattet efter pensionsafkastbeskatningsloven.</p> <p>EU-Domstolen har i sag C-593/14, Masco Denmark fastslået, at det ikke er i overensstemmelse med TEUF's regler om den fri etableringsret, at et selskab i Danmark ikke får fritagelse for beskatning af renteindtægter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, når datterselskabet ikke har fået fradrag for renteudgiften som følge af regler om tynd kapitalisering i den anden medlemsstat. Dette er tilfældet, såfremt datterselskabet havde været hjemmehørende i Danmark og ikke havde fået fradrag på grund af de danske regler om tynd kapitalisering. Med henblik på at tilpasse reglerne foreslås det, at renter og kursgevinster ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis debitor som følge af reglerne om tynd kapitalisering ikke kunne have fået fradrag for de tilsvarende beløb, hvis debitor havde været skattepligtig til Danmark, og debitor efter regler om tynd kapitalisering i et land, der er medlem af EU eller EØS, ikke har fået fradrag for de tilsvarende beløb.</p> <p>Endvidere foreslås det, at bringe momslovens bestemmelse om momsfrigørelse for selvstændige grupper i overensstemmelse med artikel 132, stk. 1, litra f), i Rådets direktiv 2006/112/EF, således at momsfrigørelsen fremover alene omfatter leverancer til medlemmer, der leverer ydelser af almen interesse i henhold til direktivets artikel 132.</p> <p>Endelig foreslås det, at de danske regler om brændstofforbrugsafgift og registreringsafgift tilpasses i forbindelse med indførelsen af en ny, fælles målemetode for brændstofforbrug, som er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 og Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017. Den nye målemetode medfører, at de fleste biler får et højere målt brændstofforbrug med højere afgifter til følge. Det er derfor nødvendigt at tilpas-</p>	

	<p>se afgiftsreglerne for at fastholde det nuværende afgiftsniveau i gennemsnit. Denne del af loven notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler findes i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikke (strukturdirektivet) og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.</p> <p>Efter artikel 4 i strukturdirektivet har medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små uafhængige bryggerier. Det følger af direktivet, at de reducerede satser ikke må være mindre end 50 pct. af den normale afgiftssats. Moderationsordningen for små bryggerier er fastsat i overensstemmelse hermed.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Selskabsskattelovens § 2 indeholder reglerne om selskabers og foreningers m.v. begrænsede skattepligt til Danmark. Det følger af § 2, stk. 1, litra c, 1. pkt., at selskaber, der oppebærer udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2, og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, er begrænset skattepligtige heraf til Danmark.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, udgå af bestemmelsen, idet afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 2

Efter selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. pkt., udgør skattesatsen 22 pct. af de samlede udbytter og afståelsessummer for selskaber og foreninger m.v., som er begrænset skattepligtige til Danmark heraf efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c. Dog udgør satsen 15 pct., hvis selskabet eller foreningen m.v. har hjemsted i en anden stat end Danmark, og hvis den kompetente myndighed i den anden stat, i Grønland eller på Færøerne, hvor selskabet m.v. er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer udgå af bestemmelsen, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en

konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 3

Det følger af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, at selskaber m.v., der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark, er skattepligtige, hvis de udøver erhverv med fast driftssted her i landet. Fast driftsstedsbegrebet fortolkes i overensstemmelse med artikel 5 om fast driftssted i OECD's modeloverenskomst, således som denne har været formuleret frem til ændringen i 2017. Dette indebærer, at der foreligger fast driftssted, såfremt selskabet udøver erhverv her i landet gennem et fast forretningssted, eller såfremt betingelserne i den såkaldte agentregel i modeloverenskomstens artikel 5, stk. 5, er opfyldt. Den ændring af agentreglen i OECD's modeloverenskomst artikel 5, stk. 5, der blev gennemført i 2017, kan derimod ikke inddrages ved fortolkningen af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, jf. herom beskrivelsen i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.

Det har siden Skatterådets afgørelse i SKM2013.899.SR været fast administrativ praksis, at aktiviteter, der udelukkende består i passive investeringer i f.eks. aktier, kan anses for udøvelse af erhverv i relation til fast driftsstedsbestemmelsen. Om gældende ret henvises i øvrigt til beskrivelsen i de almindelige bemærkninger i afsnit 2.1.1.

Den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 2, stk. 7, justerer reglerne om fast driftssted ved udøvelse af visse former for investeringsevirsomhed.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at aktiviteter i form af investeringer i aktier og i form af erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven kun anses for udøvelse af erhverv i relation til fast driftsstedsbestemmelsen, når aktiviteterne udgør næringsvirksomhed.

Forslagets henvisning til investeringer i aktier omfatter investeringer i alle de former for værdipapirer, der ved afståelse beskattes efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven.

Forslaget har til hensigt at sikre, at passive investeringer fremover ikke i sig selv skal anses for erhvervsudøvelse, der kan indebære fast driftssted for investoren her i landet. Dette vil gælde, såvel når investoren foretager sine investeringer alene, som når investoren foretager investeringerne sammen med andre fysiske og juridiske personer ved anvendelse af en enhed, der er skattemæssigt transparent.

Det vil skulle afgøres efter almindelige principper for fastlæggelsen af det skatteretlige næringsbegreb, om investeringer sker som led i næring. I overensstemmelse med praksis om afgrænsningen af næringsvirksomhed på det finansielle område vil det forhold, at f.eks. investeringer i aktier sker med henblik på at opnå et økonomisk udbytte, ikke nødvendigvis indebære, at investeringerne udgør næring efter aktieavancebeskatningsloven. Næring efter aktieavancebeskatningsloven foreligger nemlig kun, såfremt aktierne anskaffes med henblik på at opnå fortjeneste ved videresalg (handelsnæring), og såfremt denne virksomhed har et vist, regelmæssigt omfang. Dette er bl.a. fastslået i administrativ praksis vedrørende venturevirksomheder, hvis aktivitet består i erhvervelse af aktier med henblik på udvikling af porteføljevirkomhederne og senere salg af aktierne, jf. eksempelvis SKM 2002.284.LSR, hvor venturevirksomhedens aktiviteter ikke blev anset for udøvelse af næring.

For så vidt angår aktiviteter med erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven, vil der på tilsvarende vis foreligge næring, hvis fordringer m.v. anskaffes med henblik på at opnå fortjeneste ved videresalg (handelsnæring). Derudover vil aktiviteterne udgøre næring, hvis selskabet m.v. driver næring ved finansiering, såkaldt pengennæring.

Er der tale om investeringer foretaget af et selskab, der er næringsdrivende inden for det pågældende område, vil der i overensstemmelse med praksis være en formodning for, at konkrete investeringer skal anses for omfattet af næringsvirksomheden. Denne formodning kan dog afkræftes.

Der vil ved afgørelsen af, om der foreligger næring, kunne lægges vægt på aktionærens forhold, men dette er dog ikke udtryk for, at der sker afsmittning mellem aktionæren og selskabet. Hvis et selskab, der f.eks. er næringsdrivende med køb og salg af aktier, stifter et datterselskab med det sigte, at dette datterselskab skal foretage anlægsinvesteringer, vil der derfor ikke bestå en næringsformodning i relation til datterselskabets investeringer.

Hvis der er tale om investeringer, der foretages af flere investorer i fællesskab ved investering gennem en skattemæssigt transparent enhed, vil det være afgørende, om den enkelte deltager må anses for at foretage investeringerne som led i næring. Ved investeringer gennem en transparent enhed vil der derfor kunne foreligge næring for nogle deltagere og anlægsinvesteringer for andre deltagere, og den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kun de næringsdrivende deltagere vil kunne få fast driftssted her i landet som følge af de pågældende aktiviteter.

Såfremt et selskab udøver erhverv gennem et fast driftssted her i landet, er det de almindelige principper for alloke-

ring af aktiver og passiver til faste driftssteder i artikel 7 i OECD's modeloverenskomst med tilhørende kommentarer, der regulerer, hvorvidt selskabets finansielle aktiver og/eller passiver skal allokeres til det faste driftssted. Udøves der erhverv med fast driftssted i Danmark vil også f.eks. aktier, der indgår i det faste driftssteds anlægskapital, skulle allokeres til det faste driftssted og derfor være omfattet af den begrænsede skattepligt.

Forslaget vil derfor kun få betydning i tilfælde, hvor der er tale om passive investeringer, der ikke vedrører et fast driftssted, hvorigennem der udøves erhverv her i landet.

I stk. 7, 2. pkt. foreslås en værnsregel, der skal imødegå, at det via en kunstig udskillelse af investeringsaktiviteter kan undgås, at aktiviteter, der er et integreret led i erhvervsmæssige aktiviteter her i landet, bliver skattepligtige her i landet.

Som nævnt vil det være de almindelige principper for allokering af aktiver og passiver, der følger af OECD's modeloverenskomst med tilhørende kommentarer, der vil skulle anvendes, når det skal vurderes, om f.eks. aktier og fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven vedrører et fast driftssted her i landet. Der vil imidlertid kun være mulighed for at foretage en sådan allokering af finansielle aktiver og passiver til et fast driftssted i Danmark, såfremt den erhvervsmæssige aktivitet i Danmark og investeringsaktiviteterne udøves af den samme fysiske eller juridiske person.

Den foreslåede værnsregel skal sikre, at det ikke er muligt at foretage en opsplitning på flere selskaber, således at nogle aktiviteter kunstigt placeres i et særskilt selskab, hvorved aktiver og passiver i dette selskab efter de gældende principper ikke kan allokeres til det faste driftssted.

Værnsreglen vil kunne gælde i de situationer, hvor skattepligtige aktiviteter her i landet udøves af fysiske eller juridiske personer, der er interesseforbundne med det selskab m.v., der udøver investeringsaktiviteterne. Forslagets henvisning til ligningslovens § 2 indebærer, at det afgørende er, om de pågældende fysiske og juridiske personer har en sådan tilknytning til hinanden, at de i relation til skattelovgivningens almindelige regler anses for interesseforbundne.

Investeringsaktiviteterne vil kun kunne anses for et integreret led i de skattepligtige erhvervsaktiviteter i Danmark, hvis det må lægges til grund, at aktiverne og passiverne i selskabets investeringsvirksomhed var blevet allokeret til et fast driftssted her i landet, såfremt vedkommende selv havde udøvet de samlede aktiviteter.

Det ligger endvidere i kravet om, at investeringsaktiviteterne skal være et integreret led i den her i landet udøvede erhvervsvirksomhed, at f.eks. selve det at erhverve aktier i eller foretage udlån til et selskab, der driver erhvervsvirksomhed her i landet (driftsselskabet), ikke vil gøre værnsreglen anvendelig. Det gælder også, når de virksomheder, der er investeret i, leverer varer eller ydelser til hinanden.

Værnsreglen vil derimod være anvendelig, hvis den udenlandske investor påtager sig en investerings- eller kreditrisiko, som det pågældende danske driftsselskab under normale omstændigheder selv ville skulle påtage sig. Som eksempel

kan nævnes, at en udenlandsk aktionær i et dansk driftsselskab foretager udlån til det danske driftsselskabs kunder under sådanne vilkår, at aktionæren løbende finansierer kundernes køb hos det danske driftsselskab. Reelt vil der i et sådant tilfælde være tale om, at kunderne køber på kredit hos det danske driftsselskab, mens kreditrisikoen herved er lagt hos den udenlandske investor, som derfor er direkte økonomisk involveret i det danske driftsselskabs erhvervsdrift.

Endelig ligger der i kravet om, at investeringsaktiviteterne skal være et integreret led i den her i landet udøvede erhvervsvirksomhed, at der skal være en direkte forbindelse mellem aktiviteterne. Hvis et udenlandsk datterselskab til en udenlandsk bank som led i sin investeringsvirksomhed erhverver aktier i et dansk driftsselskab, vil det derfor ikke kunne begrunde en anvendelse af værnreglen, at et koncernforbundet dansk finansieringsselskab, der udøver factoringvirksomhed, uafhængigt heraf og i overensstemmelse med sine sædvanlige forretningsmæssige vilkår erhverver det interesseforbundne danske driftsselskabs udestående fordringer.

Også når værnreglen i det foreslåede 2. pkt. finder anvendelse, medfører investeringsaktiviteterne kun fast driftssted i Danmark, såfremt de øvrige betingelser for fast driftssted er opfyldt.

Til nr. 4

Efter selskabsskattelovens § 2 C, stk. 5, 9. pkt., skal udbytte m.v., der er modtaget af deltagerne, anses for modtaget af selskabet ved opgørelsen af tab som omhandlet i aktieavancebeskatningslovens § 5 A. Bestemmelsen finder anvendelse på registreringspligtige filialer af udenlandske virksomheder og skattemæssigt transparente enheder, der er registreringspligtige, har vedtægtsmæssigt hjemsted eller har ledelsens sæde her i landet, og som beskattes efter reglerne for selskaber omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2.

Formuleringen »m.v.« refererer i denne sammenhæng til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, stk. 1. Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, udgå af bestemmelsen, idet afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 5 og 6

Selskabsskattelovens § 2 D er en værnregel, der har til hensigt at hindre omgåelse af beskatning af udbytter til selskaber, som efter de gældende regler ikke er fritaget for beskatning af udbytter. Bestemmelsen i § 2 D, stk. 2, omfatter tilfælde, hvor aktier, f.eks. i forbindelse med en skattepligtig aktieombytning, overdrages til et tomt selskab, mens § 2 D, stk. 4, vedrører tilfælde, hvor skiftet fra udbytte til en anden form for betaling opnås ved en skattepligtig fusion eller spaltning.

Hvor en aktionær ved overdragelse til et tomt selskab eller i forbindelse med en skattepligtig fusion eller spaltning fuldt ud vederlægges med andet end aktier i det erhvervende selskab, det modtagende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber, finder værnreglerne i selskabsskattelovens § 2 D, stk. 2 og 4, ikke anvendelse, idet aktierne dermed må anses for afstået. Værnreglerne finder dog alligevel anvendelse, hvis det overdragende selskab efter overdragelsen ejer aktier i det erhvervende selskab, det modtagende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber, idet overdrageren i så fald har bevaret et indirekte ejerskab til det overtagne selskab.

Som beskrevet i de almindelige bemærkninger punkt 2.9.1 er det i praksis konstateret, at dette regelsæt er søgt omgået på den måde, at det ikke er overdrageren selv, der beholder eller generhverver aktierne, men derimod et koncernforbundet selskab eller bagvedliggende fysiske personer (aktionærer).

Efter forslaget foreslås bestemmelserne i § 2 D, stk. 2 og 4, udvidet, således, at værnreglerne finder anvendelse, hvis fysiske eller juridiske personer, der har en sådan forbindelse med overdrageren som nævnt i ligningslovens § 2, efter overdragelsen ejer aktier i det erhvervende selskab, det modtagende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber. Dette vil hindre, at der kan ske en omgåelse af beskatningen af udbytter ved, at overdrageren tilrettelægger det således, at ejerskabet til aktierne placeres i et koncernforbundet selskab eller hos en fysisk person med nær tilknytning til det overdragende selskab. Afgørende er, om det reelt er et led i den samlede transaktion, at ejerskabet til det overtagne selskab direkte eller indirekte bevares. Det vil derfor ikke udløse beskatning som udbytte efter bestemmelsen, hvis overdrageren, et koncernforbundet selskab eller en fysisk person med nær tilknytning til det overdragende selskab på et senere tidspunkt og uafhængigt af den oprindelige aktieoverdragelse opnår et direkte eller indirekte ejerskab til aktierne i det overtagne selskab.

Forslagets henvisning til ligningslovens § 2 indebærer, at det afgørende er, om de pågældende fysiske og juridiske personer har en sådan tilknytning til hinanden, at de i relation til skattelovgivningens almindelige regler anses for interesseforbundne.

Til nr. 7

Efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, er investeringsselskaber, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, bortset fra kontoførende investeringsforeninger, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, og bortset fra investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, undtaget fra skattepligten. Udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2, som et investeringsselskab omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 har modtaget fra et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, beskattes med 15 pct., medmindre der er tale om udbytte af egne aktier, jf. selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, 2. pkt. Det fremgår herefter af 3. pkt., at skattepligten ikke omfatter udbytte, som modta-

ges fra et investeringsinstitut med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven og i afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom, og udbytte, som modtages fra et investeringsinstitut med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, eller et andet investeringselskab. Herefter følger det af 4. pkt., at afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, beskattes med 15 pct. ved afståelse af aktier eller andele i et selskab. Afståelse af investeringsbeviser i et investeringsinstitut med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C beskattes dog ikke med 15 pct., såfremt investeringsinstituttet med minimumsbeskatning udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven og i afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom samt afståelsessummer ved afståelse af aktier eller andele i et selskab, som efter vedtægterne ikke kan investere i aktier eller andele i andre selskaber, der er hjemmehørende her i landet, jf. bestemmelsens 5. pkt.

Det foreslås, at 4. og 5. pkt. i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, ophæves, idet afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 8

Efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, 6. pkt., må investeringsinstituttet, investeringselskabet eller selskabet gerne eje aktier i det administrationselskab, som forestår instituttets eller selskabets administration.

Som følge af den foreslåede ophævelse af 4. og 5. pkt. i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, bliver 6. pkt. til 4. pkt. Desuden udgår henvisningerne til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, i dette punktum, idet denne henvisning i stedet omfattes af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, 2. og 3. pkt.

Til nr. 9

Ved lovforslaget foreslås, at renter og kursgevinster ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for fuldt skattepligtige selskaber og faste driftssteder i Danmark, hvis lånedebitor er hjemmehørende i et andet land, der er medlem af EU eller EØS, og ikke kunne have fået fradrag for de tilsvarende beløb, hvis debitor havde været skattepligtig i Danmark, og ikke – efter regler om tynd kapitalisering i det andet land – har fået fradrag for de tilsvarende beløb.

Efter de gældende regler i selskabsskattelovens § 11 er der ikke hjemmel til ved beskatningen af renteindtægter hos et dansk kreditorselskab at tage højde for evt. begrænsninger i rentefradragsretten for et udenlandsk debitorselskab, jf. nærmere om de gældende regler i afsnit 2.7.1.

Ved dommen i sag C-593/14, Masco Denmark, udtalte EU-Domstolen om de gældende regler, at det ikke er i overensstemmelse med den fri etableringsret, når et selskab i

Danmark ikke får fritagelse for beskatning af renteindtægter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, som ikke har fået fradrag for renteudgiften som følge af regler om tynd kapitalisering i den anden medlemsstat. Dette er tilfældet, hvis selskabet ville have fået en sådan fritagelse, såfremt datterselskabet havde været hjemmehørende i Danmark og på grund af de danske regler om tynd kapitalisering ikke havde fået fradrag.

Ved lovforslaget foreslås skattefritagelsen for renteindtægter udvidet med de situationer, hvor et debitorselskab i et andet EU- eller EØS-land på grund af regler om tynd kapitalisering ikke har fået fradrag for de korresponderende renteudgifter. Denne fritagelse kan dog ikke overstige den fritagelse, som ville have været givet, såfremt renteudgifterne var blevet fradragsbegrænset efter de danske regler.

Muligheden gives, hvor debitor på grund af de danske regler om tynd kapitalisering ikke kunne have fået fradrag, hvis selskabet havde været skattepligtigt i Danmark, og debitor tillige efter regler om tynd kapitalisering i et andet land, der er medlem af EU eller EØS, ikke har fået fradrag for de tilsvarende beløb. Det kan for eksempel være et dansk selskab, der har udlånt penge til et koncernforbundet selskab i Tyskland. Muligheden gives, hvis det tyske selskab som en følge af de tyske regler om tynd kapitalisering ikke har fået fradrag for rentebetalinger til Danmark i Tyskland, og såfremt det tyske selskab ikke kunne have fået fradrag efter de danske regler om tynd kapitalisering, hvis det havde været et dansk selskab.

Fritagelsen finder fortsat ikke anvendelse for renter af lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for.

Det foreslås, at renter og kursgevinster ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skattepligtige omfattet af § 1 eller § 2, stk. 1, litra a, hvis debitor ikke kunne have fået fradrag for de tilsvarende beløb efter § 11, og debitor ikke har fået fradrag for de tilsvarende beløb efter regler om tynd kapitalisering i et andet land, der er medlem af EU eller EØS. § 11, stk. 1, gælder dog ikke for renter af lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for.

Der vil efter lovforslaget således være to betingelser for, at et selskab i Danmark kan få en fritagelse for beskatning af renteindtægter efter den foreslåede bestemmelse. For det første skal der foretages en fiktiv opgørelse af, om selskabet ville have haft adgang til en skattefritagelse, såfremt debitor havde været et dansk koncernforbundet selskab, det vil sige, at der skal foretages en vurdering af, om debitor som et dansk selskab ville have været omfattet af selskabsskattelovens § 11. Endvidere skal kreditorselskabet dokumentere, at der er sket rentefradragsbegrænsning af debitor efter et EU- eller EØS-lands regler om tynd kapitalisering.

Til nr. 10

Selskabsskattelovens § 11 B indeholder regler om begrænsning af selskabers fradrag for tab på nettofinansieringsudgifter. Efter selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4, nr. 5, omfatter et selskabs nettofinansieringsudgifter bl.a. en eventuel negativ sum af skattepligtig fortjeneste og udnyttelse af tab ved afståelse af aktier m.v., som er omfattet af aktieavancebeskatningsloven samt skattepligtige udbytter og skattepligtige afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B udgå af bestemmelsen, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 11

Danske pensionsinstitutter er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven af alle former for formueafkast, herunder af overskud eller underskud ved drift (f.eks. udlejning) af fast ejendom i Danmark og af ejendomsavancer.

Over- eller underskud ved drift af fast ejendom eller anden erhvervsvirksomhed end forsikrings- eller pensionskasservirksomhed opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2. Det vil sige som de skattepligtige bruttoindtægter fratrukket driftsudgifterne. Der er også fradrag for renteudgifter, herunder evt. prioritetsrenter. Dog følger det af samme bestemmelse, at reglerne om skattemæssige afskrivninger på bygninger og installationer ikke finder anvendelse.

Det følger endvidere af pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, at gevinst og tab på f.eks. fast ejendom opgøres som forskellen mellem handelsværdien ved indkomstårets udløb og handelsværdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). Er ejendommen anskaffet i indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem handelsværdien ved indkomstårets udløb og anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi. Er ejendommen afstået i indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem afståelsessummen omregnet til kontantværdi og handelsværdien ved indkomstårets begyndelse. Er ejendommen anskaffet og afstået i samme indkomstår, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem afståelsessummen omregnet til kontantværdi og anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi. Eventuelle forbedringer tillægges anskaffelsessummen henholdsvis handelsværdien ved indkomstårets begyndelse.

Derudover følger det af pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 6, at der ved opgørelsen af gevinst og tab på fast ejendom, hvortil der er ydet tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger, anvendes anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi fratrukket tilskuddet.

Udenlandske pensionsinstitutter er begrænset skattepligtige af indtægter af fast ejendom i Danmark, såfremt det udenlandske pensionsinstitut i egenskab af ejer, medejer,

brugs- eller indtægtsnyder oppebærer indtægt af en fast ejendom beliggende her i landet, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b. Skattepligten omfatter tillige fortjeneste ved afståelse af fast ejendom omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven eller reglerne om genvundne afskrivninger. Indkomstskatten for den skattepligtige indkomst efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, er 22 pct. efter selskabsskattelovens § 17, stk. 1, jf. selskabsskattelovens § 21, stk. 1. Det vil sige, at skatteprocenten for udenlandske pensionsinstitutters afkast af fast ejendom er højere end de 15,3 pct., der gælder for danske pensionsinstitutter.

Denne højere beskatning af udenlandske pensionsinstitutters direkte investeringer i fast ejendom er i strid med EU-retten, jf. nærmere herom i afsnit 7.2. i de almindelige bemærkninger. Det er derfor nødvendigt at ændre reglerne, således at de ikke længere er i strid med EU-retten.

Det foreslås derfor at beskatte udenlandske pensionsinstitutter på en måde, som svarer til beskatningen af danske pensionsinstitutter. Det vil sige, at de udenlandske pensionsinstitutter alene beskattes med 15,3 pct. af afkastet af deres investering i fast ejendom beliggende i Danmark. Herved undergives de udenlandske pensionsinstitutter den samme skatteprocent, som danske pensionsinstitutter er underlagt efter pensionsafkastbeskatningsloven. Det foreslås desuden, at de udenlandske pensionsinstitutter undergives det samme beskatningsprincip som de danske.

Det foreslås således at indsætte en ny § 13 J, stk. 1, i selskabsskatteloven, hvoraf det følger, at udenlandske pensionsinstitutter, som er skattepligtige efter § 2, stk. 1, litra b, skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab, der indgår i opgørelsen af fortjenesten ved fast ejendom omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven.

Efter det foreslåede § 13 J, stk. 1, 1.-4. pkt., sker beskatningen efter lagerprincippet, således at indkomstårets gevinst og tab opgøres som forskellen mellem handelsværdien af ejendommen ved indkomstårets udløb og handelsværdien af ejendommen ved indkomstårets begyndelse. Er ejendommen anskaffet i indkomståret, opgøres gevinst eller tab som forskellen mellem handelsværdien ved indkomstårets udløb og anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi. Er ejendommen afstået i indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem afståelsessummen omregnet til kontantværdi og handelsværdien ved indkomstårets begyndelse. Er ejendommen anskaffet og afstået i samme indkomstår, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem afståelsessummen omregnet til kontantværdi og anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi. Eventuelle forbedringer tillægges anskaffelsessummen henholdsvis handelsværdien ved indkomstårets begyndelse.

Efter det foreslåede § 13 J, stk. 1, 5.-6. pkt., følger det endvidere, at der ved opgørelsen af gevinst og tab på fast ejendom, hvortil der er ydet tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger, anvendes anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi fratrukket tilskuddet. Reglerne om skattemæssige afskrivninger på bygninger og installationer finder ikke anvendelse. Dette svarer til de tilsvarende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2 og 6.

Der foreslås et § 13 J, stk. 2, hvoraf det fremgår, at ved opgørelsen af fortjenesten efter stk. 1 kan de heri nævnte pensionsinstitutter fradrage tidligere års tab vedrørende fast ejendom, opgjort efter stk. 1, som ikke er modregnet i indtægt eller fortjeneste beskattet efter stk. 1.

Der er således tale om en bestemmelse om fradrag for tidligere års tab, der er opgjort efter det foreslåede lagerprincip i § 13 J, stk. 1. Baggrunden for denne adgang til at modregne tidligere års tab er, at nogle udenlandske pensionsinstitutter, der omfattes af den foreslåede beskatning, kan have haft tab i et indkomstår uden anden indtægt eller fortjeneste fra fast ejendom i Danmark, hvori tabet kunne modregnes. Hvis det udenlandske pensionsinstituts faste ejendom i Danmark herefter stiger i værdi, vil det udenlandske pensionsinstitut i et efterfølgende år blive beskattet af den fulde værdistigning, medmindre der gives fradrag for tidligere års tab. Der skal alene være mulighed for at fradrage tidligere års tab i situationer, hvor det udenlandske pensionsinstitut ikke har haft mulighed for at modregne tabet i anden indtægt eller fortjeneste i et tidligere indkomstår.

Efter det foreslåede § 13 J, stk. 3, defineres pensionsinstitutter i henhold til stk. 1.

Der skal således være tale om et selskab eller en forening m.v., der er beliggende i et andet EU- eller EØS-land. Det vil sige, at et pensionsinstitut, der ikke er beliggende i et andet EU- eller EØS-land, ikke har mulighed for at blive omfattet af den foreslåede § 13 J i selskabsskatteoven.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger i afsnit 7.2., er det opfattelsen, at den foreslåede bestemmelse kan afgrænses til kun at finde anvendelse for pensionsinstitutter, der er beliggende i et andet EU- eller EØS-land.

Efter det foreslåede § 13 J, stk. 3, nr. 1, skal der være tale om et selskab eller forening m.v., der har tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (herefter direktiv 2016/2341) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsyn hermed (herefter pensionskassedirektivet) med senere ændringer. Sidstnævnte direktiv er det direktiv, som i 2016 er omarbejdet til direktiv 2016/2341.

Ifølge artikel 6 i direktiv 2016/2341 er en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse (IORP) defineret som en pensionskasse, der uanset dens juridiske status opererer på et kapitaldækket grundlag, og som er oprettet adskilt fra ethvert pensionstegnende firma eller fag med det formål at yde arbejdsmarkedsrelaterede pensionsydelser på grundlag af en individuelt eller kollektivt indgået aftale mellem arbejdsgiver(e) og de(n) ansatte eller deres respektive repræsentanter, eller en aftale indgået med selvstændige, individuelt eller kollektivt, i overensstemmelse med hjemlandets og værtslandets ret, og hvis aktiviteter er direkte knyttet hertil.

Både udenlandske tværgående pensionskasser og udenlandske firmapensionskasser er omfattet, idet begge disse typer af pensionskasser falder ind under reglerne i direktivet.

Danmark har dog valgt, at danske tværgående pensionskasser er reguleret af Solvens II-direktivet, der er implementeret i lov om finansiel virksomhed. Dette ændrer imidlertid ikke ved, at udenlandske tværgående pensionskasser er omfattet af direktivet, hvorfor de ved henvisningen til direktivet vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

I direktivet er fastsat bestemmelser om drift, grænseoverskridende overdragelser, solvensmargen, investeringsregler, tilsyn m.v.

Efter det foreslåede § 13 J, stk. 3, nr. 2, kan der alternativt være tale om en pensionskasse, der opfylder betingelser svarende til de betingelser, som er angivet i pensionsbeskatningslovens § 52, såfremt pensionskassen ikke har tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed efter direktiv 2016/2341 eller pensionskassedirektivet (direktiv 2003/41/EF).

I pensionsbeskatningslovens § 52 er det fastsat, under hvilke betingelser en arbejdsgiver kan fradrage bidrag til en hjælpe- og understøttelsesfond ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Af bestemmelsen fremgår, at fonden alene må have til formål at yde understøttelse til personer, der tidligere har været ansat i arbejdsgiverens virksomhed, eller til sådanne arbejdstageres efterladte ægtefælle, fraskilte ægtefælle, samlever, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra e, børn eller stedbørn under 24 år. Bestemmelsen vedrører således alene fonde med pensionslignende formål, det vil sige understøttelse til tidligere ansatte og deres nærmeste familie.

Samtidig skal mindst et af fondsbestyrelsens medlemmer vælges af og blandt de af virksomhedens ansatte, der kan nyde godt af fondens virke.

Endvidere skal fondens midler være anbragt efter de regler, som gælder for pensionskasser, der er omfattet af lov om tilsyn med firmapensionskasser. Lov om tilsyn med firmapensionskasser indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af pensionskassedirektivet. Uanset at en pensionskasse, der opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens § 52, ikke skal være godkendt i et EU- eller EØS-land, skal den således fortsat opfylde nogle tilsvarende betingelser om anbringelse og beskyttelse af fondens midler.

Efter det foreslåede § 13 J, stk. 4, omfattes forsikringselskaber ikke af stk. 3, uagtet at de driver virksomhed omfattet af direktivernes artikel 4.

Efter artikel 4 er der mulighed for, at medlemsstaterne kan give tilladelse til forsikringselskaber til at drive arbejdsmarkedsrelateret pensionsvirksomhed. Denne virksomhed skal isoleres fra anden virksomhed, men skal ikke opfylde alle direktivets bestemmelser, det vil sige de bestemmelser, der gælder for danske pensionsinstitutter, der driver pensionsvirksomhed. Derfor skal en tilladelse efter denne bestemmelse ikke indebære, at forsikringselskabet kan omfattes af den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 12

Efter reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven betaler danske pensionskasser pensionsafkastskat på 15,3 pct. af al-

le former for formueafkast, herunder af overskud eller underskud ved drift af fast ejendom i Danmark og af ejendomsavancer.

Derimod betaler udenlandske pensionskasser en skat på 22 pct. af overskud ved drift (f.eks. udlejning) og eventuelle realiserede ejendomsavancer, såfremt de udenlandske pensionskasser ejer fast ejendom i Danmark. Det skyldes, at udenlandske pensionskasser er begrænset skattepligtige af indtægter af fast ejendom i Danmark, såfremt de udenlandske pensionskasser i egenskab af ejer, medejer, brugs- eller indtægtsnyder oppebærer indtægt af en fast ejendom beliggende her i landet, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b. Skattepligten omfatter tillige fortjeneste ved afståelse af fast ejendom omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven eller reglerne om genvundne afskrivninger. Satsen på de 22 pct. svarer til selskabsskattesatsen og fremgår af selskabsskattelovens § 21, stk. 1.

Denne forskel i skatteprocent vurderes at være i strid med EU-retten, jf. nærmere herom i de almindelige bemærkninger afsnit 7.2.

Det foreslås et nyt stk. 2 i selskabsskattelovens § 21, stk. 1, hvoraf det fremgår, at indkomstskatten for indtægt og fortjeneste som nævnt i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, som modtages af et udenlandsk pensionsinstitut, der er omfattet af den foreslåede § 13 J i selskabsskatteloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, udgør 15,3 pct. af den skattepligtige indkomst.

Det foreslås derfor, at skatteprocenten for indtægt og fortjeneste, som modtages af et udenlandsk pensionsinstitut skal være den samme skatteprocent, som gælder efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Til nr. 13

Hvis et selskab opfylder betingelserne for at være omfattet af de danske CFC-beskatningsregler, jf. selskabsskattelovens § 32, stk. 5, skal selskabet som en del af CFC-indkomsten medregne bl.a. skattepligtige udbytter og skattepligtige afståelsessummer, jf. selskabsskattelovens § 32, stk. 5, nr. 4.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer udgå af bestemmelsen, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 14

Selskabsskattelovens § 33 omhandler hæftelse, når et selskab eller en forening m.v. opløses, og formuen udloddes til selskabsdeltagerne eller medlemmerne. Såfremt der ikke er afsat tilstrækkelige midler til at dække selskabets skyldige skat, er det udgangspunktet, at selskabsdeltagerne, medlemmerne og likvidator - bestyrelsen, hvis likvidator ikke er valgt - hæfter solidarisk for skatten. Likvidator og bestyrelsen hæfter dog kun for summen af de foretagne udlodninger. Selskabsdeltagere og medlemmer hæfter kun i det omfang, hvori de har modtaget udlodninger.

Af bestemmelsens 3. pkt. fremgår det, at den solidariske hæftelse ikke gælder i tilfælde, hvor der er tale om opløsning af aktie- og anpartsselskaber efter selskabslovens § 216 eller andre selskaber efter § 20 a i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

§ 20 a i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder blev ophævet ved § 1, nr. 16, i lov nr. 616 af 14. juni 2011. Bestemmelsen vedrørte opløsning ved erklæring af virksomheder med begrænset ansvar. Bestemmelsen blev ophævet, da man ændrede § 20 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, således at muligheden for opløsning ved erklæring fremover var omfattet af § 20, jf. § 1, nr. 15, i lov nr. 616 af 14. juni 2011. § 20 blev ved lovændringen udvidet, så selskabslovens kapitel 14 med fornødne afvigelser fremover skulle finde anvendelse ved opløsning af virksomheder med begrænset ansvar. Selskabslovens kapitel 14 omfatter opløsning ved erklæring, likvidation, tvangsopløsning, genoptagelse samt overgang til rekonstruktionsbehandling og konkurs. § 20 a blev således overflødig, da opløsning ved erklæring fremadrettet er omfattet af § 20.

Formuleringen af selskabsskattelovens § 33, 3. pkt., foreslås ændret, så der ikke længere henvises til § 20 a i lov om erhvervsdrivende virksomheder, da denne bestemmelse er ophævet. Der henvises i stedet til § 20 i lov om erhvervsdrivende virksomheder, da denne bestemmelse omfatter opløsning ved erklæring af virksomheder med begrænset ansvar.

Til § 2

Til nr. 1-3

Efter aktieavancebeskatningslovens § 13 A, stk. 1, kan personer fradrage tab på aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked i summen af indkomstårets udbytter, gevinster og afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B. Sådanne tab kan dog kun fradrages i udbytter, gevinster og afståelsessummer, der vedrører almindelige aktier optaget til handel på et reguleret marked, det vil sige aktier, hvor en eventuel gevinst er skattepligtig efter aktieavancebeskatningslovens § 12, og i udbytter fra aktier omfattet af overgangsreglen i aktieavancebeskatningslovens § 44, der omhandler børsnoterede aktier, der er købt før den 1. januar 2006, hvor gevinst og tab ikke skal indgå i indkomstopgørelsen. Endelig kan sådanne tab kun fradrages i udbytter, gevinster og afståelsessummer, der er aktieindkomst jf. personskatlovens § 4 a.

Efter aktieavancebeskatningslovens § 13 A, stk. 2, kan tab på aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke har kunnet fradrages efter aktieavancebeskatningslovens § 13 A, stk. 1, fradrages i de følgende indkomstårs udbytter, gevinster og afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B. Betingelsen i aktieavancebeskatningslovens § 13 A, stk. 1, 2. pkt., om, at tab kun kan fradrages i udbytter, gevinster samt afståelsessummer, som er skattepligtige efter aktieavancebeskatningslovens § 12, eller i udbytter fra aktier omfattet af overgangsreglen i aktieavancebeskatningslovens § 44, finder tilsvarende anvendelse. Endvidere finder betingelsen i aktieavancebeskatningslovens §

13 A, stk. 1, 3. pkt., om at tab kun kan fradrages i udbytter, gevinster og afståelsessummer, der er aktieindkomst jf. personskattelovens § 4 a, tilsvarende anvendelse.

Aktieavancebeskatningslovens § 13 A, stk. 3, regulerer fradragsudnyttelsen for tab på aktier, som er optaget til handel på et reguleret marked, når den skattepligtige er gift, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udgang, jf. kildeskattelovens § 4. Efter bestemmelsen kan den skattepligtige overføre overskydende tab i indkomståret til fradrag i nettobeløbet af ægtefællens samlede udbytter, gevinster, tab og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B. Kan et overskydende tab ikke udnyttes hos ægtefællen i indkomståret, kan det overføres til fradrag i de følgende år, idet tabet dog alene kan overføres til fradrag i nettobeløbet af ægtefællens samlede udbytter, gevinster, tab og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, hvis tabet ikke kan indeholdes i den skattepligtiges udbytter, gevinster og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B i det pågældende indkomstår. Betingelserne i aktieavancebeskatningslovens § 13 A, stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Efter aktieavancebeskatningslovens § 46, stk. 3, 1. pkt., kan fysiske personers tab på noterede aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 12, der er konstateret i indkomståret 2002 eller senere, men før den 1. januar 2006, og som kunne fradrages i gevinster konstateret den 1. januar 2006 eller senere, efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 2, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 835 af 29. august 2005, videreføres til fradrag i udbytter, gevinster og afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, som er konstateret den 1. januar 2006 eller senere. Af aktieavancebeskatningslovens § 46, stk. 3, 2. pkt., fremgår, at tab kun kan fradrages i udbytter, gevinster og afståelsessummer, der vedrører almindelige aktier optaget til handel på et reguleret marked, det vil sige aktier, hvor en eventuel gevinst er skattepligtige efter aktieavancebeskatningslovens § 12, og i udbytter fra aktier omfattet af overgangsreglen i aktieavancebeskatningslovens § 44, der omhandler børsnoterede aktier, der er købt før den 1. januar 2006, hvor gevinst og tab ikke skal indgå i indkomstopgørelsen. Efter aktieavancebeskatningslovens § 46, stk. 3, 3. pkt., kan sådanne tab kun fradrages i udbytter, gevinster og afståelsessummer, der er aktieindkomst jf. personskattelovens § 4 a.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B udgå af bestemmelserne, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om konsekvensændringer, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 4

Efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 1, skal skattepligtige med en fortrinsstilling i en kapital- eller venturefond medregne gevinst og tab af aktier ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når aktierne er erhvervet gennem kapital- eller venturefonden. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal tillige medregnes udbytter og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B. Den skatte-

pligtige anses for at have en fortrinsstilling, når det er aftalt, at den skattepligtige skal modtage et merafkast, der overstiger den forholdsmæssige andel af resultatet i henhold til den skattepligtiges indskud af kapital. Den samlede deltagerkapital er summen af den indskudte kapital og lånekapitalen, som er indskudt af deltagerne. Merafkastet kvalificeres som en bonus og beskattes som personlig indkomst. Dette skyldes, at merafkastet må anses som en honorering af kapitalpartnerens personlige indsats og bidrag til fonden ved dens etablering, drift eller afvikling.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B udgå af bestemmelsen, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foretages i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 5

Efter aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 2, kan personer, der driver næring med køb og salg af aktier, tilvælge beskatning efter lagerprincippet. Såfremt den næringsdrivende vælger at anvende lagerprincippet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, skal det anvendes på hele personens beholdning af næringsaktier. Når lagerprincippet er valgt, kan den næringsdrivende ikke omgøre valget for igen at blive realisationsbeskattet. Ved anvendelse af lagerprincippet opgøres indkomstårets skattepligtige indkomst som aktiernes værdi ved indkomstårets udløb fratrukket værdien ved indkomstårets begyndelse. For aktier, der erhverves eller afstås i indkomstårets løb, anvendes i stedet henholdsvis anskaffelsessummen og afståelsessummen til opgørelse af indkomstårets skattepligtige indkomst. Det følger af aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 2, 5. pkt., at skattepligtige afståelsessummer efter ligningslovens §§ 16 A eller 16 B ikke indgår i opgørelsen.

Det foreslås, at henvisningen i aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 2, 5. pkt., ændres til en henvisning til afståelsessummer, der er skattepligtige efter ligningslovens § 16 B, stk. 1. Henvisningen til ligningslovens § 16 A beror således på en misforståelse, i og med at skattepligten for disse afståelsessummer alene følger af ligningslovens § 16 B, stk. 1. Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning.

Til nr. 6

Efter aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, skal gevinst og tab på aktier og andele m.v. i investeringsselskaber omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 opgøres efter lagerprincippet. Ved anvendelse af lagerprincippet opgøres indkomstårets skattepligtige indkomst som aktiernes værdi ved indkomstårets udgang fratrukket værdien ved indkomstårets begyndelse. For aktier, som er erhvervet eller afstået i indkomstårets løb, anvendes i stedet for henholdsvis anskaffelsessummen og afståelsessummen til opgørelse af indkomstårets skattepligtige indkomst. Det følger af aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, 5. pkt., at skattepligtige afståelsessummer efter ligningslovens §§ 16 A eller 16 B ikke indgår i opgørelsen.

Det foreslås, at henvisningen i aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7, 5. pkt., ændres til en henvisning til afståelsessummer, der er skattepligtige efter ligningslovens § 16 B, stk. 1. Henvisningen til ligningslovens § 16 A beror således på en misforståelse, i og med at skattepligten for disse afståelsessummer alene følger af ligningslovens § 16 B, stk. 1. Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning.

Til nr. 7

Efter aktieavancebeskatningslovens § 38 betragtes gevinst og tab på en persons beholdning af aktier for realiseret, hvis en persons skattepligt til Danmark ophører. Der beregnes en skat, der skal betales på fraflytningstidspunktet, idet der dog efter aktieavancebeskatningslovens § 39 er adgang til henstand med betaling af den således opgjorte fraflytterskat.

Hvis personen flytter til et land uden for Norden eller EU, er adgangen til henstand betinget af, at der stilles sikkerhed for den beregnede fraflytterskat (henstandsbeløbet). I aktieavancebeskatningslovens § 39, stk. 3, er fastsat, at sikkerheden skal stå i passende forhold til henstandsbeløbet, og at den kan stilles i form af aktier, obligationer, der er optaget til handel på et reguleret marked, bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed efter skatteministerens bestemmelse.

Der er ikke af skatteministeren truffet bestemmelse i forhold til »anden betryggende sikkerhed«. Landsskatteretten fandt ved kendelse af 7. december 2015 (SKM2015.789.LSR), at det efter bestemmelsens ordlyd er muligt at stille sikkerhed med aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked, såfremt sikkerheden i øvrigt anses for betryggende. Det følger således af praksis, at det ikke er en betingelse for accept af anden betryggende sikkerhed, at der foreligger en udtrykkelig bestemmelse herom udsendt af skatteministeren. Dette understøttes også af den parallelle bestemmelse i kursgevinstlovens § 38, stk. 3, 2. pkt., hvoraf fremgår, at sikkerheden skal stå i passende forhold til henstandsbeløbet, og at den kan stilles i form af aktier, obligationer, der er optaget på et reguleret marked, bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed. Både reglen i aktieavancebeskatningslovens § 39, stk. 3, 2. pkt., og reglen i kursgevinstlovens § 38, stk. 3, 2. pkt., indgik oprindeligt i kildeskattelovens § 73 E, stk. 3, og af begge sæt lovbetænkninger fremgår blot, at bestemmelsen svarer til kildeskattelovens § 73 E, stk. 3, jf. henholdsvis lov nr. 906 af 12. september 2008 (L 187) og lov nr. 724 af 25. juni 2010 (L 112).

Det foreslås, at ordene »efter skatteministerens bestemmelse« udgår af aktieavancebeskatningslovens § 39, stk. 3, idet ordene er overflødige, jf. den parallelle bestemmelse i kursgevinstlovens § 38, stk. 3. Med den ændrede formulering fremgår det klart, at der kan tillades en anden betryggende sikkerhed uden en udtrykkelig udmelding herom fra skatteministeren.

Til nr. 8

Aktieavancebeskatningslovens § 39 A, stk. 5, regulerer det beløb, der skal afdrages på den henstandssaldo, der er

opgjort ved henstand med betaling af den opgjorte fraflytterskat i forbindelse med fraflytning. Afdrag skal opgøres, når personen modtager udbytter efter ligningslovens § 16 A og afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B. Ved modtagelse af udbytter omfattet af ligningslovens § 16 A og afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B beregnes der skat heraf efter reglerne i personskattelovens § 8 a, som hvis personen var fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1. I den beregnede skat gives der fradrag for den skat, der er betalt til Danmark, og den skat, der er betalt til en fremmed stat. Fradraget for skat betalt til den fremmede stat begrænses efter reglerne i ligningslovens § 33, stk. 1. Hvis den beregnede skat overstiger den fradragne skat, som er betalt til Danmark og den fremmede stat, forfalder det overskydende beløb til betaling på henstandssaldoen. Henstandssaldoen nedskrives med det forfaldne beløb, når det er betalt, og ikke tilbagesøgt skat betalt til Danmark.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B udgå af bestemmelsen, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til § 3

Til nr. 1

For visse person- og varebiler betales en halvårlig brændstofforbrugsafgift. Det gælder for personbiler, der er indrettet til befordring af højst 9 personer, føreren medregnet, der er registreret første gang den 1. juli 1997 eller senere, og for varebiler med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, der er registreret første gang den 1. januar 2010 eller senere. Der svares dog ikke afgift af biler, der registreres på grænse nummerplader eller prøvemærker. Til og med den 31. december 2020 svares heller ikke afgift af biler, der alene anvender brændselceller som drivmiddel.

Brændstofforbrugsafgiften fastsættes ud fra bilens brændstofforbrug, så der betales højere afgift, jo højere brændstofforbruget er. Bilens brændstofforbrug fastsættes efter Rådets direktiv 80/1268/EØF af 16. december 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjers brændstofforbrug eller Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer efter den såkaldte NEDC-metode (New European Driving Cycle), jf. brændstofforbrugsafgiftslovens § 2.

Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 er ændret ved Kommissionens forordning nr. 692/2008 af 18. juli 2008 om gennemførelse og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer.

Der er fastsat yderligere gennemførelsesbestemmelser ved Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkendelse af motor-køretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 692/2008 og Kommissionens forordning (EU) nr. 1230/2012 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 692/2008.

For biler, hvor der ikke er fastsat et brændstofforbrug efter NEDC-metoden, anvendes en række forskellige omregningsmetoder afhængig af bilens type til at beregne et brændstofforbrug, jf. brændstofforbrugsafgiftslovens § 3, stk. 2-10. Brændstofforbruget omregnes til kilometer pr. liter og afrundes til én decimal.

Fra og med den 1. september 2017 er der indført en ny metode til måling af bilers brændstofforbrug ved EU-typegodkendelse – den såkaldte Worldwide harmonized Light vehicle Test Procedure (WLTP), som defineret i Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017.

Fra og med den 1. september 2018 skal alle nyregistrerede biler, der sælges i EU, have deres forbrugstal målt efter den nye WLTP-metode (bortset fra restkøretøjer, dvs. lagerførte nye biler, hvor der kan dispenseres fra nye krav). For de lidt større varebiler gælder dette fra og med den 1. september 2019.

Det foreslås, at for biler, hvis brændstofforbrug er fastsat i overensstemmelse med den på verdensplan harmoniserede prøvningsprocedure for lette køretøjer, jf. bilag XXI til Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017, omregnes brændstofforbruget til kilometer pr. liter, ganges med 1,21, og afrundes til én decimal. For de biler, hvor der ikke er fastsat et brændstofforbrug efter WLTP-metoden, vil NEDC-metoden fortsat skulle finde anvendelse. Disse biler vil dog blive udfaset i takt med, at der kommer nye biler på markedet, som er typegodkendt efter den nye metode.

For biler, hvor der hverken er fastsat et brændstofforbrug efter WLTP- eller NEDC-metoden, vil de eksisterende regler om beregning af brændstofforbrug fortsat skulle finde anvendelse. Brændstofforbrug vil desuden fortsat skulle omregnes til kilometer pr. liter og afrundes til én decimal, uanset hvilken metode der anvendes til fastsættelsen i øvrigt.

WLTP-målinger giver i gennemsnit et brændstofforbrug, der er ca. 21 pct. højere end målinger, hvor typegodkendelsen er baseret på NEDC-metoden, dog med stor spredning. Det foreslås derfor, at brændstofforbrug fastsat efter WLTP-metoden korrigeres med en fast faktor på 1,21, og på denne måde omregnes til NEDC-niveau. Dette skal sikre, at afgiftsniveauet i gennemsnit fastholdes på det nuværende niveau. Korrektionen vil skulle ske før afrundingen til én decimal.

For den enkelte bilmodel kan overgangen til den nye målemetode dog betyde enten en stigning eller et fald i afgiftsbelastningen. Dette skal ses i lyset af, at den nye målemetode

er mere retvisende for det faktiske forbrug. Den foreslåede ændring vil derfor medføre, at afgiftsbelastningen fremadrettet vil komme til i højere grad at afspejle det faktiske forbrug og dermed også i højere grad følge miljøbelastning m.v. for de konkrete køretøjer.

Til nr. 2

Ændringen indsætter nye tabelafsnit for henholdsvis benzindrevne og dieseldrevne biler. I tabeloverskrifterne tydeliggøres hvilke satser, der gælder for varebiler, hvilke satser der gælder for personbiler registreret her i landet før den 3. oktober 2017, og hvilke satser der gælder for personbiler registreret her i landet fra og med den 3. oktober 2017.

Til § 4

Til nr. 1

Fusionsskatteovens § 9 skal hindre, at aktionærer tømmer selskaber for overskudskapital, samtidig med at de bevarer ejerskabet. Dette formål nås ved, at alle kontante udligningssummer, der modtages i forbindelse med skattefri fusion, spaltning og aktieombytning, beskattes som udbytte, forudsat at aktionæren efter omstruktureringen ejer aktier i et af de indskydende eller modtagende selskaber eller selskaber, som er koncernforbundne med de nævnte selskaber. Aktionærer, der opretholder ejerskabet til selskaberne, bliver således udbyttebeskattet af den kontante udligningssum på samme måde, som hvis den kontante udligningssum var udloddet som sædvanligt udbytte.

Som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.9.1 er det i praksis konstateret, at de tilsvarende værnsregler, der gælder for selskaber i relation til skattepligtige omstruktureringer, jf. selskabsskatteovens § 2 D, stk. 2 og 4, er søgt omgået på den måde, at det ikke er overdrageren selv, der beholder eller generhverver aktier, men derimod et koncernforbundet selskab eller bagvedliggende fysiske personer (aktionærer).

Det foreslås, at der i fusionsskatteovens § 9 efter ordet »aktionæren« indsættes »eller fysiske eller juridiske personer, hvormed aktionæren har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2«.

Efter forslaget foreslås bestemmelsen i fusionsskatteovens § 9 udvidet, således, at bestemmelsen om beskatning af kontante udligningssummer som udbytte også finder anvendelse, hvis fysiske eller juridiske personer, der har en sådan forbindelse med aktionæren som nævnt i ligningslovens § 2, efter overdragelsen ejer aktier i et af de indskydende eller modtagende selskaber eller selskaber, som er koncernforbundne med de nævnte selskaber. Dette vil hindre, at der kan ske en omgåelse af beskatningen af udbytter ved, at aktionæren tilrettelægger det således, at ejerskabet til aktierne placeres i et koncernforbundet selskab eller hos en fysisk person med nær tilknytning til aktionæren.

Forslagets henvisning til ligningslovens § 2 indebærer, at det afgørende er, om de pågældende fysiske og juridiske personer har en sådan tilknytning til hinanden, at de i rela-

tion til skattelovgivningens almindelige regler anses for interesseforbundne.

Til nr. 2

Andelskasser og sparekasser har i dag mulighed for indbyrdes at gennemføre en skattefri fusion. Herudover kan sparekasser skattefrit fusionere med et selskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed.

En andelskasse, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2a, kan beslutte at overdrage aktiver og passiver som helhed til et aktieselskab, der er ejet og oprettet af andelskassen og har tilladelse til at drive pengeinstitut. Andelskasser eller sammenslutninger heraf har mulighed for at omdanne sig efter fusionsskattelovens § 14 g til aktieselskaber, der er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen medfører, at det modtagende aktieselskab succederer i andelskassens anskaffelsessummer og anskaffelsestidspunkter, og avancer eller tab først bliver beskattet, når det modtagende aktieselskab engang afstår aktiverne.

Med Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 265 af 5. april 2018 om fusion af en andelskasse med et andet pengeinstitut sættes visse af selskabslovens regler om fusion i kraft for andelskasser, så de får mulighed for at fusionere med en anden andelskasse, med en bank, et sparekasseaktieselskab, eller med en sparekasse. Bekendtgørelsen finder anvendelse på tilfælde, hvor et aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, overtager en andelskasse ved en uegentlig fusion med aktieselskabet som fortsættende pengeinstitut og træder i kraft den 1. juli 2018.

Det foreslås, at der i fusionsskattelovens § 17, indsættes et nr. 17, hvoraf det fremgår, at en af de i nr. 1 nævnte sparekasser kan fusionere skattefrit med en andelskasse som nævnt i nr. 3 med sparekassen som fortsættende pengeinstitut. Endvidere foreslås det også, at der i fusionsskattelovens § 17 indsættes et nr. 18, hvoraf det fremgår, at en af de i nr. 3 nævnte andelskasser kan fusionere skattefrit med et aktieselskab omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, med aktieselskabet som fortsættende pengeinstitut.

Det vil sige, at det foreslås, at disse fusioner også kan gennemføres med skattemæssig succession, således at fusionen ikke udløser beskatning. Det foreslås at bestemmelsen indsættes i fusionsskattelovens § 14, der giver mulighed for, at en række finansielle selskaber, under visse betingelser, kan anvende visse af fusionsskattelovens almindelige regler om skattefritagelse og succession.

Det foreslås, at det er en betingelse, at både andelskassen, sparekassen og aktieselskabet er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 a eller selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, og er omfattet af lov om finansiel virksomhed. Reglerne i fusionsskattelovens kapitel 1 om vederlag, fusionsdato, indsendelse af dokumenter, succession m.v. finder også anvendelse.

Til § 5

Til nr. 1

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, 8. og 9. pkt., kan skattepligtige ved ophør af fuld skattepligt vælge fortsat at være skattepligtige af fortjeneste, tab og udbytte af dels aktier i selskaber m.v., hvis formål er at fremme aktionærernes fælles erhvervmæssige interesser gennem deres deltagelse som aftagere, leverandører eller på anden lignende måde som led i den skattepligtiges erhvervmæssige virksomhed her i landet, dels aktier m.v. modtaget med skattemæssig succession efter aktieavancebeskatningslovens §§ 34, 35 eller 35 A samt dødsboskattelovens §§ 36-38.

Bestemmelserne blev indført ved lov nr. 394 af 28. maj 2003 og havde til hensigt at give den skattepligtige mulighed for at vælge at anvende reglerne om begrænset skattepligt for visse former for anlægsaktier, der vedrører et fast driftssted, selv om det ved samme lov i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, 7. pkt., blev fastsat, at en udenlandsk persons faste driftssted kun omfattede afkast af aktier, hvis der var tale om næringsaktier.

Bestemmelsen i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, 7. pkt., fik den nugældende udformning ved lov nr. 591 af 18. juni 2012, og det fremgår nu af bestemmelsen, at skattepligten for personer hjemmehørende i udlandet, der driver erhverv med fast driftssted her i landet, omfatter »gevinst, tab og udbytte på aktier, når afkastet vedrører det faste driftssted, herunder gevinst, tab og udbytte af aktier, der indgår i driftsstedets anlægskapital.«

Da skattepligten for et fast driftssted efter § 2, stk. 1, nr. 4, 7. pkt., omfatter afkastet af alle anlægsaktier, der vedrører det faste driftssted, er bestemmelserne i 8. og 9. pkt. uden indhold, og de foreslås derfor ophævet.

Det bemærkes, at forslaget har til hensigt at bringe reglerne i kildeskatteloven i overensstemmelse med de tilsvarende regler om fast driftssted for udenlandske selskaber m.v. efter de ændringer i selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, som blev foretaget ved lov nr. 525 af 12. juni 2009.

Til nr. 2

Kildeskattelovens § 2 fastslår, hvilke indkomster fysiske personer er begrænset skattepligtige af til Danmark. Det følger herefter af § 2, stk. 1, nr. 6, 1. pkt., at personer, der erhverver udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2, og afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, er begrænset skattepligtige til Danmark heraf. Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 2. pkt., er udbytte fra visse selskaber undtaget skattepligten efter 1. pkt. Undtagelse for skattepligten omfatter investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven, aktier i det administrationselskab, der forestår investeringsinstituttets administration, afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom og beviser i investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af lig-

ningslovens § 16 C, der udelukkende investerer i aktiver som nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at sondringen i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 1. pkt., mellem henholdsvis udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, udgår af dette punktum, idet afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 3

Kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 3.-8. pkt., er en værnsregel, der har til hensigt at hindre, at udenlandske aktionærer, der vil være begrænset skattepligtige af udbytter, omgår den begrænsede skattepligt ved at søge at konvertere udbytter til aktieavance, der ikke er omfattet af den begrænsede skattepligt. Værnsreglen indebærer, at vederlag, der ikke består i aktier i det erhvervende selskab eller i et hermed koncernforbundet selskab, anses for begrænset skattepligtigt, når der sker salg af aktier m.v. til et koncernforbundet selskab (3. pkt.), til et tomt selskab (4. pkt.) eller i forbindelse med en skattepligtig fusion eller spaltning (5. pkt.). I de to sidstnævnte tilfælde er det en betingelse, at aktionæren eller dennes ægtefælle efter overdragelsen ejer aktier m.v. i et eller flere af de nævnte selskaber.

Efter formuleringen af værnsreglen er de pågældende vederlag begrænset skattepligtige, men det fremgår ikke, at dette skyldes, at vederlagene anses for udbytter.

Det foreslås at justere kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 3.-5. pkt., således, at det af bestemmelserne fremgår, at de vederlag, der efter bestemmelserne er begrænset skattepligtige, skal anses for udbytter. Dette vil indebære, at værnsreglen for udenlandske fysiske aktionærer bringes på linje med den tilsvarende værnsregel i selskabsskattelovens § 2 D, der allerede efter sin nugældende ordlyd kvalificerer de skattepligtige vederlag som udbytter.

Virkningen af, at det angives, at de begrænset skattepligtige vederlag anses for udbytter, vil være, at de vil blive omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1. Som omtalt i de almindelige bemærkninger punkt 2.9.2 vil dette eliminere utilsigtede konsekvenser, som reglernes nugældende formulering skaber i relation til dels skattekontrollovens regler om oplysningspligt, dels behandlingen af tilfælde, der også er omfattet af aktieavancebeskatningslovens regler om fraflytningsbeskatning.

Efter skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, er der ikke selvangivelsespligt for personer, der alene er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6. Der er dog efter skattekontrollovens § 2, stk. 2, alligevel selvangivelsespligt, hvis der ikke er indeholdt udbytteskat i udbytter efter ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2, og ved forslaget foreslås derfor at sikre, at den begrænset skattepligtige har pligt til at selvangive den begrænset skattepligtige indkomst, såfremt der ikke er sket indeholdelse af udbytteskat.

Såfremt den begrænset skattepligtige person er omfattet af reglerne om fraflytningsbeskatning på aktier og har opnået henstand med betaling af fraflytterskatten, skal der beregnes skat af en eventuel gevinst ved afståelsen efter personskatte-lovens § 8 a, jf. aktieavancebeskatningslovens § 39 A, stk. 2, og der er ikke hjemmel til, at der i denne beregnede skat gives fradrag for den udbytteskat, der eventuelt er indeholdt af det erhvervende selskab efter kildeskattelovens § 65, stk. 1. Forslaget om at kvalificere det begrænset skattepligtige vederlag som udbytte vil føre til, at det i stedet er bestemmelsen om udbytter i aktieavancebeskatningslovens § 39 A, stk. 5, der finder anvendelse, og dette vil indebære, at der i den beregnede skat gives fradrag for den eventuelt indeholdte udbytteskat, således at en dobbeltbeskatning undgås.

Til nr. 4

Hvor en udenlandsk aktionær, der er en fysisk person, sælger aktier og fuldt ud vederlægges med andet end aktier i det erhvervende selskab, det modtagende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber, finder værnsreglerne i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 4. og 5. pkt., om henholdsvis salg til et tomt selskab (4. pkt.) og skattepligtige fusioner og spaltninger (5. pkt.) ikke anvendelse. Det har sammenhæng med, at aktierne dermed må anses for afstået. Reglerne finder dog alligevel anvendelse, hvis personen (overdrageren) eller dennes ægtefælle efter overdragelsen ejer aktier i det erhvervende selskab, det modtagende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber, idet overdrageren i så fald har bevaret et indirekte ejerskab til det overtagne selskab.

Som beskrevet i de almindelige bemærkninger punkt 2.9.1 er det i praksis konstateret, at de tilsvarende værnsregler for selskaber i selskabsskattelovens § 2 D, stk. 2 og 4, er søgt omgået på den måde, at det ikke er overdrageren selv, der beholder eller generhverver aktier, men derimod et koncernforbundet selskab eller bagvedliggende fysiske personer (aktionærer).

Der foreslås at udvide bestemmelserne i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, 4. og 5. pkt., således, at bestemmelserne også finder anvendelse, hvis fysiske eller juridiske personer, der har en sådan forbindelse med overdrageren som nævnt i ligningslovens § 2, efter overdragelsen ejer aktier i det erhvervende selskab, det modtagende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber. Dette vil hindre, at der kan ske en omgåelse af beskatningen af udbytter ved, at overdrageren tilrettelægger det således, at ejerskabet til aktierne placeres hos en juridisk eller fysisk person med nær tilknytning til overdrageren.

Forslagets henvisning til ligningslovens § 2 indebærer, at det afgørende er, om de pågældende fysiske og juridiske personer har en sådan tilknytning til hinanden, at de i relation til skattelovgivningens almindelige regler anses for interesseforbundne.

Til nr. 5

Kildeskattelovens § 2, stk. 6, 1. pkt., regulerer indkomstskattesatsen for de skattepligtige udbytter og afståelsessummer, som er skattepligtige til Danmark i medfør af kildeskate-

telovens § 2, stk. 1, nr. 6. Indkomstskatten af de samlede udbytter og afståelsessummer omfattet af bestemmelsen udgør 27 pct. Efter kildeskattelovens § 2, stk. 6, 2. pkt., udgør indkomstskatten dog 15 pct. af udbytte eller afståelsessummer, hvis den kompetente myndighed i den anden stat, i Grønland eller på Færøerne, hvor personen er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.

Det foreslås, at lade henvisningen til afståelsessummer udgå af bestemmelsen, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 6

Det følger af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, at personer, der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark, er skattepligtige, hvis de udøver erhverv med fast driftssted her i landet. Fast driftsstedsbegrebet fortolkes i overensstemmelse med artikel 5 om fast driftssted i OECD's modeloverenskomst. Dette indebærer, at der foreligger fast driftssted, såfremt personen udøver erhverv her i landet gennem et fast forretningssted, eller såfremt betingelserne i den såkaldte agentregel i modeloverenskomstens artikel 5, stk. 5, er opfyldt. Den ændring af agentreglen i OECD's modeloverenskomst artikel 5, stk. 5, der blev gennemført i 2017, kan derimod ikke inddrages ved fortolkningen af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, jf. herom beskrivelsen i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.

Det har siden Skatterådets afgørelse i SKM2013.899.SR været fast administrativ praksis, at aktiviteter, der udelukkende består i passive investeringer i f.eks. aktier, kan anses for udøvelse af erhverv i relation til fast driftsstedsbestemmelsen. Om gældende ret henvises i øvrigt til beskrivelsen i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 2, stk. 11, justerer reglerne om fast driftssted ved udøvelse af visse former for investeringsvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 11, 1. pkt.*, at aktiviteter i form af investeringer i aktier og i form af erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven kun anses for udøvelse af erhverv i relation til fast driftsstedsbestemmelsen, når aktiviteterne udgør næringsvirksomhed.

Forslagets henvisning til investeringer i aktier omfatter investeringer i alle de former for værdipapirer, der ved afståelse beskattes efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven.

Forslaget har til hensigt at sikre, at passive investeringer fremover ikke i sig selv skal anses for erhvervsudøvelse, der kan indebære fast driftssted for investoren her i landet. Dette vil gælde, såvel når investoren foretager sine investeringer alene, som når investoren foretager investeringerne sammen med andre fysiske og juridiske personer ved anvendelse af en enhed, der er skattemæssigt transparent.

Det vil skulle afgøres efter almindelige principper for fastlæggelsen af det skatteretlige næringsbegreb, om investeringer sker som led i næring. I overensstemmelse med praksis om afgrænsningen af næringsvirksomhed på det finansielle område vil det forhold, at f.eks. investeringer i aktier sker med henblik på at opnå et økonomisk udbytte, ikke nødvendigvis indebære, at investeringerne udgør næring efter aktieavancebeskatningsloven. Næring efter aktieavancebeskatningsloven foreligger nemlig kun, såfremt aktierne anskaffes med henblik på at opnå fortjeneste ved videresalg (handelsnæring). Dette er bl.a. fastslået i administrativ praksis vedrørende venturevirksomheder, hvis aktivitet består i erhvervelse af aktier med henblik på udvikling af porteføljevirkomhederne og senere salg af aktierne, jf. eksempelvis SKM2002.284.LSR, hvor venturevirksomhedens aktiviteter ikke blev anset for udøvelse af næring.

For så vidt angår aktiviteter med erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven, vil der på tilsvarende vis foreligge næring, hvis fordringer m.v. anskaffes med henblik på at opnå fortjeneste ved videresalg (handelsnæring). Derudover vil aktiviteterne udgøre næring, hvis den pågældende driver næring ved finansiering, såkaldt pengennæring.

Er der tale om investeringer foretaget af en person, der er næringsdrivende inden for det pågældende område, vil der i overensstemmelse med praksis være en formodning for, at konkrete investeringer skal anses for omfattet af næringsvirksomheden. Denne formodning kan dog afkræftes.

Hvis der er tale om investeringer, der foretages af flere investorer i fællesskab ved investering gennem en skattemæssigt transparent enhed, vil det være afgørende, om den enkelte deltager må anses for at foretage investeringerne som led i næring. Ved investeringer gennem en transparent enhed vil der derfor kunne foreligge næring for nogle deltagere og anlægsinvesteringer for andre deltagere, og den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kun de næringsdrivende deltagere vil kunne få fast driftssted her i landet som følge af de pågældende aktiviteter.

Såfremt en person udøver erhverv gennem et fast driftssted her i landet, er det de almindelige principper for allokering af aktiver og passiver til faste driftssteder i artikel 7 i OECD's modeloverenskomst med tilhørende kommentarer, der regulerer, hvorvidt personens finansielle aktiver og/eller passiver skal allokere til det faste driftssted. Udøves der erhverv gennem et fast driftssted vil også f.eks. aktier, der indgår i det faste driftsstedes anlægskapital, skulle allokere til det faste driftssted og derfor være omfattet af den begrænsede skattepligt.

Forslaget vil derfor kun få betydning i tilfælde, hvor der er tale om passive investeringer, der ikke vedrører et fast driftssted, hvor igennem der udøves erhverv her i landet.

I *stk. 11, 2. pkt.* foreslås en værnsregel, der skal imødegå, at det via en kunstig udskillelse af investeringsaktiviteter kan undgås, at aktiviteter, der er et integreret led i erhvervs-mæssige aktiviteter her i landet, bliver skattepligtige her i landet.

Som nævnt vil det være de almindelige principper for allokering af aktiver og passiver, der følger af OECD's modeloverenskomst med tilhørende kommentarer, der vil skulle anvendes, når det skal vurderes, om f.eks. aktier og fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven vedrører et fast driftssted her i landet. Der vil imidlertid kun være mulighed for at foretage en sådan allokering af finansielle aktiver og passiver til et fast driftssted i Danmark, såfremt den erhvervmæssige aktivitet i Danmark og investeringsaktiviteterne udøves af den samme fysiske eller juridiske person.

Den foreslåede værnregel skal sikre, at det ikke er muligt at foretage en opsplitting på flere fysiske eller juridiske personer, således at nogle aktiviteter f.eks. kunstigt placeres i et særskilt selskab, hvorved aktiver og passiver i dette selskab efter de gældende principper ikke kan allokere til det faste driftssted.

Værnsreglen vil kunne gælde i de situationer, hvor skattepligtige aktiviteter her i landet udøves af fysiske eller juridiske personer, der er interesseforbundne med den person, der udøver investeringsaktiviteterne. Forslagets henvisning til ligningslovens § 2 indebærer, at det afgørende er, om de pågældende fysiske og juridiske personer har en sådan tilknytning til hinanden, at de i relation til skattelovgivningens almindelige regler anses for interesseforbundne.

Investeringsaktiviteterne vil kun kunne anses for et integreret led i de skattepligtige erhvervsaktiviteter i Danmark, hvis det må lægges til grund, at aktiverne og passiverne i personens investeringsvirksomhed var blevet allokere til et fast driftssted her i landet, såfremt vedkommende selv havde udøvet de samlede aktiviteter.

Det ligger endvidere i kravet om, at investeringsaktiviteterne skal være et integreret led i den her i landet udøvede erhvervsvirksomhed, at f.eks. selve det at erhverve aktier i eller foretage udlån til et selskab, der driver erhvervsvirksomhed her i landet (driftsselskabet), ikke vil gøre værnreglen anvendelig. Det gælder også, når de virksomheder, der er investeret i, leverer varer eller ydelser til hinanden.

Værnsreglen vil derimod være anvendelig, hvis den udenlandske investor påtager sig en investerings- eller kreditrisiko, som det pågældende danske driftsselskab under normale omstændigheder selv ville skulle påtage sig. Som eksempel kan nævnes, at en udenlandsk aktionær i et dansk driftsselskab foretager udlån til det danske driftsselskabs kunder under sådanne vilkår, at aktionæren løbende finansierer kundernes køb hos det danske driftsselskab. Reelt vil der i et sådant tilfælde være tale om, at kunderne køber på kredit hos det danske driftsselskab, mens kreditrisikoen herved er lagt hos den udenlandske investor, som derfor er direkte økonomisk involveret i det danske driftsselskabs erhvervmæssige drift.

Endelig ligger der i kravet om, at investeringsaktiviteterne skal være et integreret led i den her i landet udøvede erhvervsvirksomhed, at der skal være en direkte forbindelse mellem aktiviteterne. Hvis en udenlandsk investor som led i sin investeringsvirksomhed erhverver aktier i et dansk

driftsselskab, vil det derfor ikke kunne begrunde en anvendelse af værnreglen, at et af investoren ejet dansk finansieringsselskab, der udøver factoringvirksomhed, uafhængigt heraf og i overensstemmelse med sine sædvanlige forretningsmæssige vilkår erhverver det interesseforbundne danske driftsselskabs udestående fordringer.

Også når værnreglen i det foreslåede 2. pkt. finder anvendelse, medfører investeringsaktiviteterne kun fast driftssted i Danmark, såfremt de øvrige betingelser for fast driftssted er opfyldt.

Til nr. 7

Efter kildeskattelovens § 65, stk. 1, 1. pkt., skal selskaber og foreninger m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2 e, 2 h, 4 og 5 a, indeholde udbytteskat med 27 pct. ved enhver vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbytte. Indeholdelsespligten finder efter stk. 1, 2. pkt., ligeledes anvendelse på udbetalinger eller godskrivninger af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, og kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6.

Der foreslås en nyaffattelse af 2. pkt. således, at opkøb af egne aktier eller andele sidestilles med en beslutning om udbetaling eller godskrivning. Med den foreslåede ændring sikres det, at der fortsat skal indeholdes udbytteskat ved opkøb af egne aktier eller andele, idet den foreslåede justering af ligningslovens § 16 A, stk. 2, nr. 1, indebærer, at »udbytte« også dækker afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B. Indeholdelsespligten følger direkte af bestemmelsen i kildeskattelovens § 65, stk. 1, 1. pkt.

Efter kildeskattelovens § 65, stk. 1, 3. pkt., skal alt, hvad der udloddes af selskabet til aktuelle aktionærer eller andels-havere, med undtagelse af friaktier og friandele samt udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet er endeligt opløst, henregnes til udbytte. Udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet er endeligt opløst, skal dog kun henregnes til udbytte, hvor en af betingelserne i ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 1, litra a-d, er opfyldt.

Der foreslås en nyaffattelse af 3. pkt., således at det bliver entydigt, at der er overensstemmelse mellem den overordnede definition af udbytte i ligningslovens § 16 A og den definition af udbytte, der fremgår af indeholdelsesbestemmelsen i kildeskattelovens § 65. Der sker ikke med nyaffattelsen nogen ændring af, hvad der efter kildeskattelovens § 65 skal henregnes til udbytte.

Til nr. 8

Efter kildeskattelovens § 65, stk. 3, 3. pkt., kan skatteministeren fastsætte regler for selskaber, der skal betale acontoskat efter selskabsskattelovens § 29 A, om, at der ikke skal indeholdes udbytteskat i forbindelse med investeringsinstitutters eller investeringsselskabers udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer til selskaber og foreninger m.v., jf. kildeskattelovens § 65, stk. 7 og 9.

Der foreslås en præcisering således, at det tydeliggøres, at der er tale om afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1.

Til nr. 9

Efter kildeskattelovens § 65, stk. 7 og 9, skal investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C samt investeringsselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, indeholde 27 pct. af det samlede udbytte ved udbetaling eller godskrivning af udbytte eller afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, medmindre andet følger af kildeskattelovens § 65, stk. 6, 8, 11 eller 13.

Det foreslås at lade formuleringen om udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, udgå, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 10

Såfremt indeholdelsespligten efter kildeskattelovens § 65 ikke finder anvendelse på udloddet udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2, og afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, skal den skattepligtige efter bestemmelsen i kildeskattelovens § 65 A, stk. 1, i stedet betale en endelig skat. Bestemmelsen finder anvendelse på personer og dødsboer, som er begrænset skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, og disse beskattes med satsen som angivet i kildeskattelovens § 2, stk. 6, som udgør 27 pct. af de samlede udbytter eller afståelsessummer. Indkomstskatten udgør dog 15 pct. af udbytte og afståelsessummer, hvis den kompetente myndighed i den stat, i Grønland eller på Færøerne, hvor personen er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på selskaber, som er begrænset skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2 stk. 1, litra c, og disse beskattes med satsen som angivet i selskabsskattelovens § 2, stk. 3, som udgør 22 pct. af de samlede udbytter og afståelsessummer. Indkomstskatten udgør dog 15 pct. af udbytter eller afståelsessummer, hvis den kompetente myndighed i den stat, i Grønland eller på Færøerne, hvor selskabet m.v. er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B udgå af bestemmelsen, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 11

Efter kildeskattelovens § 67, stk. 1, skal udbytteskat, der efter kildeskattelovens § 65 er blevet indeholdt i udbytter til skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 modregnes i indkomstskatten i det indkomstår, hvor udbyttet er erhvervet. Herved sikres det, at udbyttet kun beskattes en gang.

Det foreslås, at retten til at modregne betalt udbytteskat også skal omfatte faste driftssteder af udenlandske fysiske personer, der er begrænset skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Udbytter skal medregnes ved indkomstopgørelsen for faste driftssteder, når udbyttet vedrører det faste driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, 8. pkt. Forslaget skal sikre, at der i disse tilfælde ikke sker dobbeltbeskatning af udbytter fra danske aktier. Udbyttet skal vedrøre det faste driftssted. Udbytter, der er henført til hovedkontoret med mulighed for lempelse i det land, hvor hovedkontoret ligger, skal derfor ikke medregnes.

Til nr. 12

Efter kildeskattelovens § 67, stk. 2, skal udbytteskat, der efter kildeskattelovens § 65 er blevet indeholdt i udbytter til skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1 og skattepligtige efter fondsbeskatningsloven, modregnes i indkomstskatten i det indkomstår, hvor udbyttet er erhvervet. Herved sikres det, at udbyttet kun beskattes en gang.

Det foreslås, at retten til at modregne betalt udbytteskat også skal omfatte faste driftssteder af udenlandske selskaber m.v., der er begrænset skattepligtige efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

Udbytter skal medregnes ved indkomstopgørelsen for faste driftssteder, når udbyttet vedrører det faste driftssted, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, 8. pkt. Forslaget skal sikre, at der i disse tilfælde ikke sker dobbeltbeskatning af udbytter fra danske aktier. Udbyttet skal vedrøre det faste driftssted. Udbytter, der er henført til hovedkontoret med mulighed for lempelse i det land, hvor hovedkontoret ligger, skal derfor ikke medregnes.

Til nr. 13

Efter kildeskattelovens § 73 E kan personer få henstand med betaling af skatter og arbejdsmarkedsbidrag beregnet efter ligningslovens § 28. Efter ligningslovens § 28, stk. 4, indtræder der fraflytterbeskatning af køberetter til aktier og tegningsretter til aktier, der er modtaget som vederlag i et ansættelsesforhold, hvis personens skattepligt til Danmark ophører.

Hvis personen flytter til et land uden for Norden eller EU, er adgangen til henstand betinget af, at der stilles sikkerhed for henstandsbeløbet. Det følger af kildeskattelovens § 73 E, stk. 3, 2. pkt., at sikkerheden skal stå i passende forhold til henstandsbeløbet, og at den kan stilles i form af aktier, obligationer, der er optaget på et reguleret marked, bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed efter skatteministerens bestemmelse.

Der er ikke af skatteministeren truffet bestemmelse i forhold til »anden betryggende sikkerhed«. Landsskatteretten fandt ved kendelse af 7. december 2015 (SKM2015.789.LSR), der omhandlede kravet til sikkerhedsstilling efter aktieavancebeskatningslovens § 39, at det efter bestemmelsens ordlyd er muligt at stille sikkerhed med aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked, såfremt sikkerheden i øvrigt anses for betryggende. Det følger således af praksis, at det ikke er en betingelse for accept af anden betryggende sikkerhed, at der foreligger en udtrykkelig bestemmelse herom udsendt ved skatteministeren.

Dette understøttes også af den parallelle bestemmelse i kursgevinstlovens § 38, stk. 3, 2. pkt., hvoraf fremgår, at sikkerheden skal stå i passende forhold til henstandsbeløbet, og at den kan stilles i form af aktier, obligationer, der er optaget på et reguleret marked, bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed. Reglen i kursgevinstlovens § 38, stk. 3, 2. pkt., indgik oprindeligt i kildeskattelovens § 73 E, stk. 3, og af lovbemærkningerne fremgår blot, at bestemmelsen svarer til kildeskattelovens § 73 E, stk. 3, jf. lov nr. 724 af 25. juni 2010 (L 112).

Det foreslås, at ordene »efter skatteministerens bestemmelse« udgår af kildeskattelovens § 73 E, stk. 3, idet ordene er overflødige, jf. den parallelle bestemmelse i kursgevinstlovens § 38, stk. 3. Med den ændrede formulering fremgår klart, at der kan tillades en anden betryggende sikkerhed uden en udtrykkelig udmelding herom fra skatteministeren.

Til § 6

Til nr. 1

Efter ligningslovens § 16 A, stk. 2, nr. 1, henregnes alt, hvad der udloddes af et selskab til dets aktuelle aktionærer eller andelshavere, til udbytte.

Efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, skal aktionærer og andelshavere, der afstår aktier og lignende værdipapirer til det selskab, der har udstedt de pågældende værdipapirer, medregne afståelsessummen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Med beskatningen af afståelsessummen som sådan er konsekvensen, at tilbagesalg af aktier m.v. til det udstedende selskab undergives samme skattemæssige behandling som ved udlodning af udbytte.

Det foreslås, at afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, nævnes i ligningslovens § 16 A, stk. 2, nr. 1, således at det tydeligt fremgår, at sådanne afståelsessummer falder ind under udbyttebegrebet.

Den foreslåede ændring indebærer ikke, at den skattemæssige regulering af afståelsessummerne overføres til ligningslovens § 16 A. Beskatningshjemlen i forhold til afståelsessummer ved tilbagesalg til det udstedende selskab er således fortsat ligningslovens § 16 B, stk. 1. Heri ligger også, at de øvrige bestemmelser i ligningslovens § 16 A, herunder stk. 3-5 fortsat ikke finder anvendelse i forhold til disse afståelsessummer. At beskatningshjemlen fortsat er ligningslovens § 16 B, stk. 1, betyder, at beskatningen fortsat skal ske

under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i ligningslovens § 16 B.

Der henvises supplerende til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.10 om lovforslagets formål og baggrund.

Til nr. 2

Ligningslovens § 16 C, stk. 4, oplister, hvilke indtægter som skal indgå i opgørelsen af minimumsindkomsten i et investeringsinstitut med minimumsbeskatning. Det følger af bestemmelsens nr. 3, at udbytter omfattet af ligningslovens § 16 A skal medregnes, ligesom afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B også skal medregnes.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, udgå af bestemmelsen, idet afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, stk. 1, omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A. Henvisningen er på den baggrund overflødig. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til § 7

Til nr. 1

Der skal som hovedregel betales lønsumsafgift af momsfritage ydelser. Virksomheder inden for den finansielle sektor skal i 2018 betale 14,5 pct. i afgift af den lønsum, der anvendes på alle ydelser, der medgår til de finansielle ydelser, herunder administrative ydelser, it-ydelser m.v. Afgiftssatsen stiger gradvist til 15,3 pct. i 2021. Andre virksomheder skal betale efter andre metoder og afgiftssatser, der medfører en væsentligt lavere afgiftsbelastning. F.eks. skal organisationer, fonde og foreninger (herunder visse momsgrupper) betale 6,37 pct. af lønsummen i afgift. Forskellen i afgiftsbelastningen indebærer, at især virksomheder i den finansielle sektor vil kunne spare lønsumsafgift ved at flytte opgaver i relation til administration og it til momsgrupper. Med virkning fra og med den 1. januar 2015 blev der indført en værnregel i lønsumsafgiftsloven, der indebærer, at leverer en momsgruppe ydelser, der er momsfritage efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, til brug for deres medlemmers finansielle og forsikringsmæssige virksomhed, skal gruppen betale lønsumsafgift med samme sats som virksomhederne i den finansielle sektor. Afgiftsgrundlaget fremgår af lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 2, nr. 2, og afgiftssatsen af § 5, stk. 2.

I lovforslagets § 8, nr. 1, foreslås momsloven ændret således, at momsgrupper fremover ikke længere moms frit i forhold til momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, kan levere ydelser moms frit til brug for deres medlemmers finansielle ydelser og forsikrings- og genforsikringsydelser, som er momsfritage efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 10 og 11. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 8, nr. 1.

Det foreslås, at værnreglen ophæves, da den med ændringen af momsloven bliver indholdsløs. Forslaget vedrørende lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 2, nr. 2, vil ophæve det særlige afgiftsgrundlag, der efter gældende regler skal anvendes, når momsgrupper leverer ydelser til brug for deres medlem-

mer inden for den finansielle sektor. For så vidt angår afgiftssatsen henvises der til bemærkningerne til lovforslagets § 7, nr. 3.

Til nr. 2

Lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 2, nr. 4, fastsætter afgiftsgrundlaget for organisationer, fonde, foreninger, loger m.v. - herunder momsgrupper - med undtagelse af afgiftsgrundlaget for momsgrupper omfattet af momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, i det omfang de leverer ydelser til brug for sine medlemmer i den finansielle sektor, hvor afgiftsgrundlaget er fastsat i lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 2, nr. 2.

Som følge af forslaget om at ophæve det særlige afgiftsgrundlag for momsgrupper i lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 2, nr. 2, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 7, nr. 1, foreslås lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 2, nr. 4 (der bliver nr. 3) ændret, således at dette afgiftsgrundlag skal anvendes af alle organisationer, fonde, foreninger, loger m.v. - således også momsgrupper organiseret som f.eks. en forening. Alle, der anvender dette afgiftsgrundlag skal bruge en afgiftssats på 6,37 pct.

Til nr. 3

Efter lønsumsafgiftslovens gældende § 5, stk. 2, skal momsgrupper, der er momsfrigtaget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, betale 14,5 pct. (2018 niveau) af lønsummen medgået til ydelser leveret momsfrit til brug for deres medlemmers finansielle- og forsikringsmæssige virksomhed. Afgiftsperioden for virksomheder inden for den finansielle sektor, og momsgrupper, der i henhold til momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, leverer momsfri ydelser til disse virksomheder, er måneden. Afgiftsperioden for andre virksomheder er kvartalet.

I lovforslagets § 8, nr. 1, foreslås momsloven ændret således, at momsgrupper fremover ikke længere kan levere ydelser momsfrit i henhold til momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, til brug for deres medlemmers finansielle ydelser og forsikrings- og genforsikringsydelser, som er momsfrigtaget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 10 og 11. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 8, nr. 1.

Som konsekvens af ændringerne i momsloven foreslås værnreglen, der blev indført med virkning fra 1. januar 2015, ophævet, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 7, nr. 1. Som yderligere konsekvens foreslås det at ophæve den særlige afgiftssats i lønsumsafgiftslovens § 5, stk. 2, for momsgruppers levering af ydelser til brug for deres medlemmer inden for den finansielle sektor, samt at ændre lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 2, således at det fremover alene er virksomheder i den finansielle sektor, der skal have måneden som afgiftsperiode.

Til nr. 4

I henhold til lønsumsafgiftslovens § 5, stk. 3, skal organisationer, fonde, foreninger, loger m.v. betale 6,37 pct. af lønsummen i afgift. Dog skal momsgrupper betale 14,5 pct. (2018-niveau) af den lønsum, der er medgået til ydelser le-

veret momsfrit til brug for deres medlemmers finansielle og forsikringsmæssige virksomhed.

Som konsekvens af forslaget om at ophæve værnreglen fra 2015, foreslås § 5, stk. 3, ændret, således at den gælder for alle organisationer, fonde, foreninger og loger m.v. - herunder momsgrupper organiseret som f.eks. en forening.

Til § 8

Til nr. 1

I henhold til momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, kan momsgrupper momsfrit levere ydelser til deres medlemmer, når ydelserne er direkte nødvendige for medlemmernes momsfri virksomhed. Det er ydermere en betingelse, at der er tale om rent omkostningsdækket virksomhed, at medlemmerne betaler hver deres del af omkostningerne, og at fritagelsen ikke er konkurrenceforvridende. Fritagelsen gælder uanset hvilken momsfrigtaget ydelse uden fradragret, som medlemmerne udfører.

Det foreslås at bringe momsfrigtagelsen i overensstemmelse med den bagvedliggende bestemmelse i momsdirektivets artikel 132, stk. 1, litra f), således som denne fortolkes af EU-Domstolen, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.8.2. Med forslaget begrænses momsfrigtagelsen i § 13, stk. 1, nr. 19, til ydelser leveret til medlemmernes virksomhed, der er omfattet af følgende bestemmelser i § 13, stk. 1: nr. 1-6 (hospitalsbehandling og lægevirksomhed m.v., social forsorg og bistand, skoleundervisning og undervisning på videregående uddannelsesinstitutioner m.v., foreningers og organisationers levering af ydelser og varer, ydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning og kulturelle aktiviteter), nr. 13 (postydelser omfattet af postbefordringspligten), dele af nr. 15 (transport af syge eller tilskadedkomne personer med transportmidler specielt konstrueret til dette formål), nr. 17 (varer og ydelser, der leveres i forbindelse med afholdelsen af velgørende arrangement), nr. 18 (varer leveret af genbrugsbutikker) og nr. 21 (varer og ydelser, der leveres af almennyttige foreninger).

Af virksomheder omfattet af disse momsfrigtagelser af almen interesse, som efter forslaget fortsat vil kunne anvende momsgrupper til varetagelse af diverse administrative opgaver, sekretariatsopgaver og it-opgaver kan f.eks. nævnes lægehuse, virksomheder, der leverer forskellige sociale og forsorgsmæssige ydelser, efterskoler, fagforeninger, a-kasser og virksomheders levering af transport af syge eller tilskadedkomne personer med transportmidler specielt konstrueret til dette formål.

I henhold til forslaget vil momsgrupper ikke længere kunne levere momsfri ydelser til medlemmernes virksomhed, der er omfattet af følgende bestemmelser i § 13, stk. 1: nr. 7 (forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed), nr. 8 og 9 (udlejning og levering af visse former for fast ejendom), nr. 10 og 11 (forsikrings- og genforsikringsvirksomhed og finansiell virksomhed), nr. 12 (spiludbud), nr. 14 (levering af frimærker), dele af nr. 15 (personbefordring undtaget transport af syge eller tilskadedkomne personer med transportmidler specielt konstrueret til dette

formål, jf. ovenfor), nr. 16 (ydelse i tilknytning til bisættelser) og nr. 20 (levering af investeringsguld).

Til nr. 2

Der ydes efter SKATs praksis kun i visse tilfælde godtgørelse af momsen af godtgjorte energiafgifter, når energiproduktet anvendes til brug for momsfragne leverancer. Når momsen af de godtgjorte energiafgifter af energiprodukter anvendt til momsfragne leverancer ikke godtgøres, medfører det en utilsigtet økonomisk belastning af virksomhederne, jf. lovforslagets afsnit 2.3.2.

Det foreslås, at afgiftspligtige personer for så vidt angår indkøb, for hvilke afgiften efter momsloven ikke kan fradrages, kan få godtgjort momsen af den afgift, der godtgøres efter følgende love: 1) lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., 2) lov om afgift af elektricitet, 3) lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., 4) lov om afgift af naturgas og bygas m.v., og 5) lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Bestemmelsen medfører, at afgiftspligtige personer generelt kan få godtgjort momsen af godtgjorte energiafgifter i de tilfælde, hvor indkøbene af energiprodukter er anvendt til momsfragne leverancer.

Anvendes indkøb til både momspligtige og momsfrie leverancer, kan momsen fradrages efter momslovens regler om delvis fradragsret. Den foreslåede bestemmelse vil i sådanne tilfælde give hjemmel til at godtgøre momsen af godtgjorte energiafgifter i det omfang, denne moms ikke kan fradrages i virksomhedernes momsregnskab.

Udenlandske virksomheder, der hverken er etableret eller momsregistreret her i landet, kan efter momslovens § 45, stk. 1, på visse betingelser få godtgjort moms, som er betalt for indkøb her i landet. Det er bl.a. en betingelse for godtgørelse efter denne bestemmelse, at virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for momsen ved opgørelse af momstilsvaret efter loven. Udenlandske virksomheder, der anvender indkøbte energiprodukter til leverancer, der er momsfraget efter momsloven, kan derfor ikke opnå godtgørelse af momsen af godtgjorte energiafgifter efter bestemmelsen i momslovens § 45, stk. 1.

Også udenlandske virksomheder vil efter den foreslåede bestemmelse kunne få godtgjort momsen af godtgjorte energiafgifter i det omfang, denne moms ikke kan fradrages efter momsloven. Den foreslåede bestemmelse vil derfor sikre, at udenlandske virksomheder har mulighed for at få godtgjort momsen af godtgjorte energiafgifter i samme omfang som danske virksomheder.

Til § 9

Til nr. 1

Pensionsbeskatningslovens § 51, stk. 1, bemyndiger skatteministeren til at fastsætte nærmere regler for fritagelse for afkastbeskatning for opsparings- og forsikringsordninger, der udelukkende har alderdoms- eller familieforsørgelse til formål. Bestemmelsen oplister, hvilke indkomster som kan

fritages for beskatning, herunder udbytter efter ligningslovens § 16 A og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B. Muligheden for at oprette selvpensioneringskonti er blevet ophævet. Bestemmelsen finder dermed udelukkende anvendelse på selvpensioneringskonti oprettet før den 2. juni 1998 omfattet af bekendtgørelse nr. 1185 af den 4. december 2009 om selvpensioneringskonti oprettet før den 2. juni 1998 og børneopsparingskonti omfattet af bekendtgørelse nr. 1059 af den 17. november 2011 om børneopsparingskonti.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B udgå af bestemmelsen, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til § 10

Til nr. 1

Efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 5, skal personer medregne skattepligtig fortjeneste og fradragsberettigede tab vedrørende andele eller andelsbeviser i kooperative andelsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 18, aktier og investeringsbeviser m.v. i investeringselskaber, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19 og investeringsbeviser i obligationsbaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. aktieavancebeskatningslovens § 22 ved opgørelse af kapitalindkomsten. Endvidere skal personer medregne afståelsessummer ved tilbagesalg af aktier m.v. til det udstedende selskab, jf. ligningslovens § 16 B ved opgørelse af kapitalindkomsten. Fortjeneste, tab og afståelsessummer skal dog kun medregnes til kapitalindkomsten, hvis de ikke omfattes af personskattelovens § 4 a, som regulerer, hvad der skal medregnes til aktieindkomsten.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B udgå af bestemmelsen, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 2

Efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 5 a, skal personer medregne skattepligtig gevinst, fradragsberettiget tab og skattepligtige afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B ved afståelse af medlemsbeviser i skattepligtige foreninger m.v. bortset fra investeringsforeninger, ved opgørelsen af kapitalindkomsten.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B udgå af bestemmelsen, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 3, 5 og 7-9

Ved lov nr. 632 af 8. juni 2016 blev der indført et forbud mod at pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde modtager og beholder gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, der betales af tredjemand i forbindelse med levering af skønmæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag. Omfattet af forbuddet er også realkreditinstitutter i forbindelse med levering af uafhængig investeringsrådgivning. Modtager et sådant institut eller selskab sådanne provisioner m.v. skal de hurtigst muligt videregives til kunden. Denne regulering blev for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber indført i § 46 b i lov om finansiel virksomhed, mens det for forvaltere af alternative investeringsfonde blev indført i § 19 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Reglerne trådte i kraft den 1. juli 2017.

Tilsvarende regulering er tillige gennemført for finansielle rådgivere og investeringsrådgivere i § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som ændret ved lov nr. 665 af 8. juni 2017.

For kunderne er det beløb, som modtages fra et pengeinstitut, et fondsmæglerselskab m.v. skattepligtigt efter bestemmelsen i statsskattelovens § 4. Efter gældende skatte regler er udgangspunktet, at en sådan indkomst skal medregnes ved opgørelsen af kundens personlige indkomst, jf. personskattelovens § 3.

Et af de produkter, der kan indgå i pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.v. investeringsrådgivning m.m., kan f.eks. være investeringer i investeringsinstitutter, hvor pengeinstituttet, fondsmæglerselskabet m.v. tillige modtager betalinger fra investeringsinstitutterne i form af formidlingsprovision m.v. Investeringsinstituttets betaling af pengebeløb i form af gebyrer, provisioner og andre pengeydelse er en udgift, som indgår i de administrative omkostninger. Disse administrative omkostninger kan fradrages ved opgørelsen af den minimumsindkomst, som kunden beskattes af ved investering i et minimumsbeskattet investeringsinstitut, og de nedsætter den skattepligtige værdi ved opgørelsen af lagerbeskatningen ved investering i et investeringsselskab.

Hvis der konkret er tale om et aktiebaseret minimumsbeskattet investeringsinstitut, vil de administrative omkostninger ved investeringen blive fradraget ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes som aktieindkomst. Hvis der konkret er tale om et obligationsbaseret minimumsbeskattet investeringsinstitut eller et investeringsselskab omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, vil de administrative omkostninger ved investeringen fragå ved opgørelsen af den indkomst, der beskattes som kapitalindkomst.

Skattesatserne for aktie- og kapitalindkomst er lavere end skattesatserne for personlig indkomst.

Beskatningen hos kunden som personlig indkomst af det beløb, som modtages fra pengeinstituttet, betyder således, at kunden ofte ikke opnår skattemæssig neutralitet, idet fradraget har en lavere skattemæssig værdi end beskatningen.

Det foreslås, at hvor en kunde modtager et skattepligtigt beløb i form af tilbagebetalte gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse, så skal det modtagne beløb beskattes som henholdsvis aktie- eller kapitalindkomst, afhængig af om den investering, som det modtagne pengebeløb vedrører, er foretaget i et aktie- eller obligationsbaseret investeringsinstitut eller et investeringsselskab.

Hvor den investering, som det modtagne pengebeløb (gebyr, provision eller anden pengeydelse) vedrører, er foretaget i aktier eller investeringsbeviser omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, eller i investeringsbeviser i obligationsbaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. aktieavancebeskatningslovens § 22, hvor beskatningen af det af kunden opnåede afkast sker i form af kapitalindkomst, skal det modtagne beløb efter forslaget beskattes som kapitalindkomst. Er den foretagne investering foretaget som led i kundens næring med køb og salg af aktier eller investeringsbeviser, skal det modtagne beløb efter forslaget dog uændret beskattes som personlig indkomst.

Et investeringsinstitut med minimumsbeskatning er obligationsbaseret, hvis mindre end 50 pct. af instituttets aktivmasse i løbet af instituttets indkomstår gennemsnitligt er placeret i aktier og øvrige værdipapirer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, bortset fra aktier i investeringsselskaber og investeringsbeviser i obligationsbaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning. Det er endvidere en betingelse, at den resterende del af aktivmassen udelukkende er placeret i værdipapirer m.v. og i instituttets administrationsbygning jf. aktieavancebeskatningslovens § 22.

Vedrører beløbet en investering i investeringsbeviser i aktiebaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. aktieavancebeskatningslovens § 21, hvor beskatningen af det af kunden opnåede afkast sker i form af aktieindkomst, skal det modtagne beløb efter forslaget beskattes som aktieindkomst. Dog skal modtagne beløb, der er forbundet med investering i aktier m.v. omfattet af næringsbestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 17 efter forslaget uændret beskattes som personlig indkomst.

Et minimumsbeskattet investeringsinstitut er aktiebaseret, hvis 50 pct. eller mere af instituttets aktivmasse i løbet af instituttets indkomstår gennemsnitligt er placeret i aktier og øvrige værdipapirer omfattet af aktieavancebeskatningslovens bortset fra aktier i investeringsselskaber og investeringsbeviser i obligationsbaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning. Det er endvidere en betingelse, at den resterende del af aktivmassen udelukkende er placeret i værdipapirer m.v. og i instituttets administrationsbygning jf. aktieavancebeskatningslovens § 21.

Den foreslåede regel er generel og dermed ikke begrænset til de situationer, hvor videregivelsen beror på, at pengeinstituttet m.v. er forpligtet hertil efter bestemmelserne i § 46 b i lov om finansiel virksomhed, § 19 b i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde eller § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Den ændrede beskatning gælder således, uanset årsagen til at pengeinstituttet m.v. vælger at videregive pengebeløbet til kunden (investor).

Den foreslåede beskatning som aktie- eller kapitalindkomst er i stedet afgrænset således, at der skal være en direkte sammenhæng mellem det beløb, der betales til kunden, og et pengebeløb, som pengeinstituttet har modtaget fra et investeringsinstitut, hvori der er placeret midler, der hidrører fra kunden. Kravet om sammenhæng beror på begrundelsen for beskatning som aktie- eller kapitalindkomst. Hvis investeringsinstituttet ikke havde betalt et pengebeløb til pengeinstituttet m.v., så ville kunden (investor) have opnået et højere afkast af investeringen i det pågældende investeringsinstitut, og dette højere afkast (som nu opnås via videregivelsen) ville være blevet beskattet som enten aktieindkomst eller kapitalindkomst.

Forslaget omfatter de situationer, hvor videregivelsen beror på modtagelse af et pengebeløb fra investeringsinstituttet, det vil sige, hvor der er tale om modtagelse af gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse. Situationer, hvor pengeinstituttet m.v. måtte have modtaget en naturalieydelse fra investeringsinstituttet, falder således uden for. Dette skal ses i lyset af begrundelsen for ændringen til en aktieindkomst- eller kapitalindkomstbeskatning.

Forslaget betyder, at beskatningen af det modtagne beløb fra pengeinstituttet m.v. og fradraget for de administrative omkostninger i beskatningsgrundlaget hos kunden af investeringen i investeringsinstituttet vil ske i den samme indkomstkategori. Herved opnås en højere grad af skattemæssig neutralitet for kunden.

Til nr. 4

Efter personskattelovens § 4, stk. 4, skal udlodninger samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B fra andelsforeninger beskattes som personlig indkomst, uanset personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 4 og 5. Bestemmelsen finder anvendelse på personer, der afstår andele eller andelsbeviser i kooperative andelsforeninger, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3.

Efter personskattelovens § 4, stk. 5, skal udlodninger samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B fra næringsaktier beskattes som personlig indkomst, uanset personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 4 og 5. Bestemmelsen finder ligeledes anvendelse på udlodninger, fortjenester og tab samt afståelsessummer hidrørende fra investeringsselskaber omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, såfremt aktierne m.v. i investeringsselskabet ville være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17, hvis ikke de var omfattet af samme lovs § 19.

Efter personskattelovens § 4, stk. 6, skal udbetalinger og fortjenester samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B vedrørende andele i medarbejderinvesteringsselskaber efter ligningslovens § 7 N, stk. 1, medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst, uanset personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 4 og 5. Udbetalinger dækker også udbytteudlodninger.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B udgå af disse bestemmelser, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i lig-

ningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 6

Efter personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 2, skal personer medregne afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B til aktieindkomsten, hvor der er tale om tilbagesalg til aktieselskaber m.v.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B udgå af bestemmelsen, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til nr. 10

Efter personskattelovens § 4 a, stk. 2, 1. pkt., medregnes udbytter og fortjenester samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B ikke til aktieindkomsten, hvis der er tale om aktier i investeringsselskaber omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19. I disse tilfælde sker beskatningen i stedet som kapitalindkomst, jf. personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 4 og 5, eller som personlig indkomst jf. personskattelovens § 4, stk. 5, hvis den skattepligtige er næringsdrivende med køb og salg af aktier.

Efter personskattelovens § 4 a, stk. 2, 2. pkt., medregnes udbytte efter ligningslovens § 16 A, stk. 5, ikke til aktieindkomsten. Udbetalinger og fortjenester samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B vedrørende andele i medarbejderinvesteringsselskaber efter ligningslovens § 7 N, stk. 1, medregnes heller ikke til aktieindkomsten, da disse beskattes som personlig indkomst efter personskattelovens § 4, stk. 6. Udbetalinger dækker også udbytteudlodninger.

Det foreslås at lade henvisningen til afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B udgå af bestemmelsen, idet disse afståelsessummer omfattes af udbyttebegrebet i ligningslovens § 16 A, jf. den tydeliggørelse, der foreslås i lovforslagets § 6, nr. 1. Der er tale om en konsekvensændring, som ikke har indholdsmæssig betydning.

Til § 11

Til nr. 1

For benzindrevne og dieseldrevne personbiler gives et fradrag i registreringsafgiften, der opgøres på baggrund af bilens energieffektivitet. Fradraget udgør 4.000 kr. for hver kilometer, som bilen tilbagelægger ud over 20 km pr. liter brændstof. Fradraget for dieseldrevne personbiler udgør 4.000 kr. for hver kilometer, som bilen tilbagelægger ud over 22 km pr. liter brændstof. For benzindrevne og dieseldrevne personbiler gives et tillæg i registreringsafgiften, der opgøres på baggrund af bilens energieffektivitet. Tillægget for benzindrevne personbiler udgør 6.000 kr. for hver kilometer, som bilen tilbagelægger mindre end 20 km pr. liter brændstof.

Tillægget for dieseldrevne personbiler udgør 6.000 kr. for hver kilometer, som bilen tilbagelægger mindre end 22 km pr. liter brændstof. For øvrige personbiler fastsættes tillægget som for benzindrevne personbiler, hvis det beregnede brændstofforbrug, opgøres i liter benzin pr. kilometer, eller som for dieseldrevne personbiler, hvis det beregnede brændstofforbrug, opgøres i liter diesel pr. kilometer.

Bilens brændstofforbrug fastsættes efter Rådets direktiv 80/1268/EØF af 16. december 1980 eller Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 efter den såkaldte NEDC-metode (New European Driving Cycle), jf. registreringsafgiftslovens § 4, stk. 4. Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 er ændret ved Kommissionens forordning nr. 692/2008 af 18. juli 2008, og der er fastsat yderligere gennemførelsesbestemmelser ved Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017.

For biler, hvor der ikke er fastsat et brændstofforbrug efter NEDC-metoden, anvendes en række forskellige omregningsmetoder afhængig af bilens type til at beregne et brændstofforbrug, jf. brændstofforbrugsafgiftslovens § 3, stk. 2-10. Brændstofforbruget omregnes til kilometer pr. liter og afrundes til én decimal.

Fra og med den 1. september 2017 er der indført en ny metode til måling af bilers brændstofforbrug ved EU-typegodkendelse – den såkaldte Worldwide harmonized Light vehicle Test Procedure (WLTP), som defineret i Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017.

Fra og med den 1. september 2018 skal alle nyregistrerede personbiler, der sælges i EU, have deres forbrugstal målt efter den nye WLTP-metode (bortset fra restkøretøjer, det vil sige lagerførte nye biler, hvor der kan dispenseres fra nye krav).

Det foreslås, at bilers brændstofforbrug, som anvendes ved fastsættelsen af registreringsafgiften, fremadrettet som udgangspunkt fastsættes som et brændstofforbrug målt efter WLTP-metoden korrigeret med en fast faktor på 1,21. For de biler, hvor der ikke er fastsat et brændstofforbrug efter WLTP-metoden, vil NEDC-metoden fortsat skulle finde anvendelse. Disse biler vil dog blive udfaset i takt med, at der kommer nye biler på markedet, som er typegodkendt efter den nye metode.

For biler, hvor der hverken er fastsat et brændstofforbrug efter WLTP- eller NEDC-metoden, vil de eksisterende regler om beregning af brændstofforbrug fortsat skulle finde anvendelse. Brændstofforbrug vil desuden fortsat skulle omregnes til kilometer pr. liter og afrundes til én decimal, uanset hvilken metode der anvendes til fastsættelsen heraf.

WLTP-målinger giver i gennemsnit et brændstofforbrug, der er ca. 21 pct. højere end målinger, hvor typegodkendelsen er baseret på NEDC-metoden, dog med stor spredning. Det foreslås derfor, at brændstofforbrug fastsat efter WLTP-metoden korrigeres med en fast faktor på 1,21, og på denne måde omregnes til NEDC-niveau. Dette skal sikre, at afgiftsniveauet i gennemsnit fastholdes på det nuværende niveau. Korrektionen vil skulle ske før afrundingen til én decimal.

For den enkelte bilmodel kan overgangen til den nye målemetode dog betyde enten en stigning eller et fald i afgiftsbelastningen. Dette skal ses i lyset af, at den nye målemetode er mere retvisende for det faktiske forbrug. Den foreslåede ændring vil derfor medføre, at afgiftsbelastningen fremadrettet i højere grad vil afspejle det faktiske forbrug og dermed også i højere grad følge miljøbelastning m.v. for de konkrete køretøjer.

Til nr. 2

For mindre varebiler gives fradrag eller tillæg i registreringsafgiften afhængig af bilens brændstofforbrug, jf. registreringsafgiftslovens § 5, stk. 4 og 5. For benzindrevne varebiler udgør tillægget i registreringsafgiften 6.000 kr. for hver kilometer, bilen tilbagelægger mindre end 20 km pr. liter brændstof. Der gives tilsvarende et fradrag på 4.000 kr. for hver kilometer, bilen tilbagelægger mere end 20 km pr. liter brændstof. For dieseldrevne varebiler gives tillæg og fradrag med de samme satser som for benzindrevne biler, men grænsen mellem tillæg og fradrag er på 22 km pr. liter brændstof.

Bilens brændstofforbrug fastsættes efter Rådets direktiv 80/1268/EØF af 16. december 1980 eller Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 efter den såkaldte NEDC-metode (New European Driving Cycle), jf. registreringsafgiftslovens § 5, stk. 6. Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 er ændret ved Kommissionens forordning nr. 692/2008 af 18. juli 2008, og der er fastsat yderligere gennemførelsesbestemmelser ved Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017.

For biler, hvor der ikke er fastsat et brændstofforbrug efter NEDC-metoden, anvendes en række forskellige omregningsmetoder afhængig af bilens type til at beregne et brændstofforbrug, jf. brændstofforbrugsafgiftslovens § 3, stk. 2-10. Brændstofforbruget omregnes til kilometer pr. liter og afrundes til én decimal.

Fra og med den 1. september 2017 er der indført en ny metode til måling af bilers brændstofforbrug ved EU-typegodkendelse – den såkaldte Worldwide harmonized Light vehicle Test Procedure (WLTP), som defineret i Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017.

Fra og med den 1. september 2018 skal alle nyregistrerede mindre varebiler, der sælges i EU, have deres forbrugstal målt efter den nye WLTP-metode. For de lidt større varebiler gælder dette fra og med den 1. september 2019.

Det foreslås, at varebilers brændstofforbrug, som anvendes ved fastsættelsen af registreringsafgiften, fremadrettet som udgangspunkt fastsættes som et brændstofforbrug målt efter WLTP-metoden korrigeret med en fast faktor på 1,21. For de varebiler, hvor der ikke er fastsat et brændstofforbrug efter WLTP-metoden, vil NEDC-metoden fortsat skulle finde anvendelse. Disse biler vil dog blive udfaset i takt med, at der kommer nye varebiler på markedet, som er typegodkendt efter den nye metode.

For varebiler, hvor der hverken er fastsat et brændstofforbrug efter WLTP- eller NEDC-metoden, vil de eksisterende

regler om beregning af brændstofforbrug fortsat skulle finde anvendelse. Brændstofforbrug vil desuden fortsat skulle omregnes til kilometer pr. liter og afrundes til én decimal, uanset hvilken metode der anvendes til fastsættelsen heraf.

WLTP-målinger giver i gennemsnit et brændstofforbrug, der er ca. 21 pct. højere end målinger, hvor typegodkendelsen er baseret på NEDC-metoden, dog med stor spredning. Det foreslås derfor, at brændstofforbrug fastsat efter WLTP-metoden korrigeres med en fast faktor på 1,21. Dette skal sikre, at afgiftsniveauet i gennemsnit fastholdes på det nuværende niveau. Korrektionen vil skulle ske før afrundingen til én decimal.

For den enkelte bilmodel kan overgangen til den nye målemetode dog betyde enten en stigning eller et fald i afgiftsbelastningen. Dette skal ses i lyset af, at den nye målemetode er mere retvisende for det faktiske forbrug. Den foreslåede ændring vil derfor medføre, at afgiftsbelastningen fremadrettet vil komme til i højere grad at afspejle det faktiske forbrug og dermed også i højere grad følge miljøbelastning m.v. for de konkrete køretøjer.

Til § 12

Til nr. 1-3

Efter gældende regler om ordinær genoptagelse kan en skatteansættelse som udgangspunkt ikke foretages eller ændres, hvis dette ikke er varslet af enten SKAT eller den skattepligtige senest den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 1 og 2. Uanset disse frister kan en skatteansættelse dog foretages eller ændres, hvis betingelserne for ekstraordinær genoptagelse er opfyldt, jf. skatteforvaltningslovens § 27.

Der gælder dog en særlig regel for foretagelse eller ændring af en skatteansættelse, som vedrører opgørelse af gevinst og tab efter aktieavancebeskatningsloven og kursgevinstloven, hvor den skattepligtige har anvendt eller skulle have anvendt en anden opgørelsesmetode end realisationsprincippet. Det gælder f.eks. opgørelser af gevinst og tab på aktier, fordringer, finansielle kontrakter, investeringsbeviser, gæld m.v. Ved denne særlige fristregel sikres det, at genoptagelse ikke fører til dobbeltbeskatning eller dobbeltfradrag.

Hvis der løbende ikke er blevet oplyst om gevinst og tab på den lagerbeskattede ejendom, er det efter de gældende regler ikke entydigt, hvilken værdi der skal anvendes primo indkomståret i det tidligste indkomstår, som kan genoptages. Det skyldes, at der netop ikke er oplyst noget i disse indkomstår. I disse tilfælde vil det svare til, at gevinst og tab reelt er angivet til nul (værdien såvel primo som ultimo de respektive år er uændret i forhold til anskaffelsessummen).

Det foreslås derfor at indsætte et nyt punktum i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 7, og § 27, stk. 4, hvoraf det følger, at når der foretages eller ændres en ansættelse vedrørende en opgørelse af gevinst og tab efter selskabsskatteovens § 13 J, hvor den skattepligtige har anvendt realisationsprincippet og ikke lagerprincippet, anvendes ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud,

der er ydet efter lov om støttede private ungdomsboliger, med tillæg af gevinst og fradrag for tab medregnet i tidligere indkomstår som værdien primo indkomståret for det tidligste indkomstår inden for fristen efter stk. 1 eller 2.

Tilsvarende bestemmelser blev indsat ved lov nr. 683 af 8. juni 2017 (L 183) vedrørende reglerne for opgørelser efter kursgevinstloven og aktieavancebeskatningsloven, se eksempler på disse bestemmelsers anvendelse i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.5. (genoptagelse for værdipapirer m.v.) i dette lovforslag.

Hvis den skattepligtige har anvendt eller skulle have anvendt en anden opgørelsesmetode end realisationsprincippet, indebærer forslaget, at ejendommens anskaffelsessum med tillæg af gevinst og fradrag for tab medregnet i tidligere indkomstår anvendes som værdien primo indkomståret i det tidligste indkomstår inden for genoptagelsesfristen. Med lovforslaget foreslås det således at ændre reglerne for, hvordan værdien primo indkomståret for det tidligste indkomstår, som kan genoptages, skal fastsættes.

Til § 13

Til nr. 1

Efter skatteindberetningslovens § 13, stk. 1, 2. pkt., er der indberetningspligt vedrørende »renter ved for sen betaling, der er fastsat efter lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden«. Ved lov nr. 1569 af 19. december 2017 er titlen på den lov, der henvises til, imidlertid ændret, uden at der er foretaget en konsekvensændring af henvisningen hertil i skatteindberetningsloven. Det foreslås derfor, at den manglende konsekvensændring foretages. Det foreslås således, at henvisningen ændres til en henvisning til gebyrloven. Ændringen er alene af teknisk karakter og får ingen materielle konsekvenser.

Til nr. 2

Efter de gældende regler er der ikke pligt for pengeinstitutter m.v. til at indberette om videregivelser af beløb til deres kunder, som følge af at det pågældende pengeinstitut m.v. har modtaget gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse fra et investeringsinstitut. Hverken skattekontrolloven eller skatteindberetningsloven, som fra og med indberetningen for 2019 erstatter skattekontrollovens indberetningsregler, indeholder således regler, der sikrer, at SKAT får indberetninger fra pengeinstitutterne m.v. vedrørende de pågældende beløb, og dermed sikrer, at beløbene beskattes hos modtagerne. Kunderne skal dermed selv oplyse om beløbet.

For at sikre, at SKAT får oplysninger om beløbene fra pengeinstitutterne m.v., foreslås det, at der indføres en indberetningspligt, der medfører, at SKAT fra pengeinstitutterne m.v. får oplyst beløbene til brug for dannelsen af årsopgørelserne for de berørte kunder i pengeinstitutterne m.v.

I det foreslåede § 15 a, stk. 1, i skatteindberetningsloven foreslås det, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, forval-

tere af alternative investeringsfonde, finansielle rådgivere og investeringsrådgivere, som videregiver beløb til kunder, som følge af at det pågældende pengeinstitut m.v. har modtaget gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse fra et investeringsinstitut, hvert år skal indberette oplysninger herom til SKAT.

Forsætlig eller grov uagtsom manglende rettidig indberetning vil kunne straffes med bøde efter skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3.

Det foreslåede § 15 a, stk. 2, i skatteindberetningsloven omhandler de oplysninger, som indberetningen skal omfatte. Det foreslås således, at indberetningen skal indeholde oplysninger om den, der foretager indberetningen, oplysninger om kunden, størrelsen af det videregivne beløb og, i det omfang kunden er en fysisk person, om beløbet vedrører investering i en aktie eller i et investeringsbevis omfattet af enten aktieavancebeskatningslovens §§ 19 eller 22 eller af aktieavancebeskatningslovens § 21. Aktieavancebeskatningslovens § 19 omhandler investeringselskaber, og lovens § 22 omhandler obligationsbaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning. Ved lovforslagets § 10, nr. 3, er det foreslået, at videregivne beløb vedrørende sådanne aktier og investeringsbeviser beskattes som kapitalindkomst. Aktieavancebeskatningslovens § 21 omhandler aktiebaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning. Ved lovforslagets § 10, nr. 9, er det foreslået, at videregivne beløb vedrørende sådanne aktier og investeringsbeviser beskattes som aktieindkomst. Oplysningen om, hvorvidt beløbet vedrører investering i en aktie eller i et investeringsbevis omfattet af enten aktieavancebeskatningslovens §§ 19 eller 22 eller af aktieavancebeskatningslovens § 21, skal således sikre, at det af indberetningen fremgår, om beløbet skal beskattes som kapital- eller aktieindkomst.

Oplysningerne om identifikationen af kunden, størrelsen af det videregivne beløb og om, hvorvidt beløbet vedrører en aktie eller et investeringsbevis omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 eller 22, eller om beløbet vedrører et investeringsbevis, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 21, skal sikre SKAT mulighed for dels at identificere den skatteyder, indberetningen vedrører, dels at beskatte det korrekte beløb og dels at sikre korrekt beskatning som henholdsvis kapital- eller aktieindkomst, jf. personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 5 b, og § 4 a, stk. 1, nr. 5, som affattet ved lovforslagets § 10, nr. 3 og 9.

Oplysningerne om identiteten af den indberetningspligtige sikrer SKAT mulighed for at rette henvendelse til denne, hvis der er sket fejl ved indberetningen, og samtidig sikrer det SKAT mulighed for at oplyse skatteyderen om, hvor oplysningen stammer fra, i skatteyderens skattemappe.

Ved det foreslåede § 15 a, stk. 3, i skatteindberetningsloven foreslås det, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning efter stk. 2.

De nærmere regler, der skal kunne fastsættes, er regler, der nærmere definerer, hvorledes såvel kunden som den indberetningspligtige skal identificeres, hvorledes indberetningen af beløbet skal ske, og hvorledes indberetningen af,

hvilke bestemmelser i aktieavancebeskatningsloven beløbet omfattes af, skal ske.

For så vidt angår identiteten af kunden, fremgår det af skatteindberetningslovens § 52, stk. 1, at den, der skal indberettes om, skal afgive oplysninger om sin identitet til den indberetningspligtige. Skatteministeren kan efter skatteindberetningslovens § 52, stk. 3, fastsætte nærmere regler om de identifikationsoplysninger den, der skal indberettes om, skal afgive til den indberetningspligtige.

Det er tanken, at denne hjemmel bl.a. skal udnyttes til at fastsætte regler svarende til de regler, der i dag er fastsat i § 4, stk. 1-6, i bekendtgørelse nr. 890 af 10. juli 2015 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven.

Hovedreglen er her, at den, der skal indberettes om, skal oplyse den indberetningspligtige om navn, adresse – ved udenlandsk adresse tillige hjemland ved angivelse af landekode – og cpr-nummer. Har den pågældende ikke et cpr-nummer, men et cvr-nummer, oplyses dette. Har den pågældende hverken cpr- eller cvr-nummer, oplyses SE-nummer. Har den pågældende heller ikke et SE-nummer, oplyses i stedet fødselsdato.

Den, hvorom der skal indberettes efter regler om værdipapirer, indskud og lån, skal, ud over oplysningerne som nævnt ovenfor, oplyse den indberetningspligtige om sit identifikationsnummer efter reglerne i den pågældendes bopælsstat eller oplysning om den pågældendes fødselsdato, fødselssted og fødselsstat, hvis den pågældende stat ikke udsteder identifikationsnumre.

Det er tanken, at de regler, der fastsættes om indberetning af oplysninger om identiteten af kunden, vil skulle gå ud på, at det er de identifikationsoplysninger, kunden skal afgive til den indberetningspligtige, der skal indberettes.

Det er tanken, at de regler, der fastsættes om indberetning af oplysninger om identiteten af den indberetningspligtige, vil skulle gå ud på, at det er den indberetningspligtiges cvr- eller SE-nummer, der skal indberettes.

For så vidt angår de nærmere regler om indberetning af størrelsen af beløbet, er det tanken, at der vil skulle fastsættes regler om, at indberetning vil skulle ske i danske kroner, og at omregningen til danske kroner skal ske efter dagskursen på retserhvervelsestidspunktet.

For så vidt angår indberetningen af, hvilke bestemmelser i aktieavancebeskatningsloven beløbet omfattes af, vil der først skulle ske en teknisk afklaring af, hvorledes denne indberetning bedst kan foretages, før det kan afklares, hvorledes de nærmere regler herom kan udformes.

Til nr. 3

Skatteindberetningslovens § 50, stk. 1, indeholder en undtagelse fra en række indberetningspligter vedrørende værdipapirer, for så vidt angår visse pensionsordninger. De pensionsordninger, der er undtaget, er rateopsparing i pensionsøjemed, opsparing i pensionsøjemed, indeksordning, selvpen-sioneringskonti oprettet før den 2. juni 1998 og børneopsparingskonti til og med det år, hvor bindingsperioden udløber.

De enkelte ordninger er nærmere defineret i pensionsbeskatningsloven.

Det foreslås, at undtagelsen for indberetningspligten i relation til visse pensionsordninger udvides til også at omfatte indberetningspligten efter den foreslåede regel i skatteindberetningslovens § 15 a, jf. lovforslagets § 13, nr. 2, ved at der tilføjes en henvisning til skatteindberetningslovens § 15 a i skatteindberetningslovens § 50, stk. 1.

Baggrunden for forslaget er, at de pågældende pensionsordninger er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, hvor det er pensionsinstituttet m.v., der opgør skatten. Dermed har SKAT ikke brug for oplysninger om konkrete værdipapirer og afkast heraf, når værdipapirerne ligger i sådanne ordninger.

Dette gælder også i relation til indberetninger om videregivelser fra pengeinstitutter m.v. omfattet af den foreslåede § 15 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 13, nr. 2, og dermed bør undtagelsen udvides til også at omfatte denne bestemmelse.

Forslaget indebærer, at videregivelser af sådanne beløb til disse pensionsordninger ikke skal indberettes til SKAT.

Til nr. 4

Efter skatteindberetningslovens § 52, stk. 2, nr. 9, må et depot, der skal indberettes om efter de regler i skatteindberetningsloven, der omhandler indberetning om aktier og investeringsbeviser m.v. og obligationer, ikke oprettes, hvis den, der skal indberettes om, ikke har afgivet de oplysninger, der er nødvendige for at identificere vedkommende.

Det foreslås, at der tilføjes en henvisning til den foreslåede regel i skatteindberetningslovens § 15 a, jf. lovforslagets § 13, nr. 2, til denne bestemmelse, så reglen også kommer til at gælde for depoter, der skal indberettes om efter den foreslåede § 15 a i skatteindberetningsloven.

Skatteindberetningslovens § 52, stk. 2, nr. 9, skal sikre, at et depot ikke kan oprettes, hvis den indberetningspligtige ikke har fået de nødvendige oplysninger til at indberette om kundens identitet. Den foreslåede regel i skatteindberetningslovens § 15 a om visse videregivelser fra pengeinstitutter m.v. af beløb til deres kunder, omhandler ligeledes indberetninger i relation til værdipapirer i depoter, idet videregivelsen knytter sig til en bestemt aktie eller et bestemt investeringsbevis. Derfor er det også relevant at sikre, at den indberetningspligtige, inden depotet oprettes, har de nødvendige oplysninger om kundens identitet, til at kunne indberette efter den foreslåede § 15 a i skatteindberetningsloven.

Forslaget indebærer, at et depot, der skal indberettes om efter den foreslåede § 15 a i skatteindberetningsloven, heller ikke kan oprettes, hvis den, der skal indberettes om, ikke har afgivet de oplysninger, der er nødvendige for at identificere vedkommende i forbindelse med indberetningen.

Til nr. 5

Efter skatteindberetningslovens § 54, stk. 1, er indberetningsfristen for langt de fleste af lovens indberetninger, der sker årligt, den 20. januar i året efter det kalenderår, indbe-

retningen vedrører, eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Det foreslås, at der indsættes en henvisning til den foreslåede § 15 a i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 13, nr. 2, i skatteindberetningslovens § 54, stk. 4. Forslaget sikrer, at de ovennævnte frister for indberetning også kommer til at gælde for indberetninger efter den foreslåede § 15 a i skatteindberetningsloven om indberetning af visse videregivelser fra pengeinstitutter m.v. af beløb til deres kunder.

Til § 14

Til nr. 1

For hvert kalenderår ydes en afgiftslettelse pr. hektoliter øl (øl med et ætanolindhold på 0,5 pct. vol. eller derover), der er fremstillet af det enkelte bryggeri, jf. øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 1.

Afgiftslettelsen, som kaldes ølmoderation, gælder for mindre bryggerier, der fremstiller op til 200.000 hl øl om året.

Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler findes i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikke (strukturdirektivet) og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Strukturdirektivet giver medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af øl. Rammerne herfor er fastsat i direktivets artikel 4.

Medlemsstaterne kan efter artikel 4 anvende reducerede punktafgiftssatser for bryggerier, der producerer op til 200.000 hl øl om året. Grænsen indgår i beregningsbestemmelsen i øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 2, hvorefter muligheden for afgiftslettelse bortfalder ved en fremstilling på over 200.000 hl øl. De reducerede satser må desuden ikke ligge mere end 50 pct. under den normale nationale punktafgiftssats.

Som nævnt ydes der efter øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 1, for hvert kalenderår en afgiftslettelse pr. hl øl (øl med et ætanolindhold på 0,5 pct. vol. eller derover), der er fremstillet af det enkelte bryggeri.

Det følger samtidig af øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 2, at ølmoderationen løbende bliver givet som et nedslag i den afgift, der skal betales i det følgende år. Det betyder, at ølmoderationen gives med et beløb pr. hl beskattet øl. Der gives således kun moderation for øl, som angives til beskatning. Bryggerierne angiver moderationen i forbindelse med den månedlige afgiftsangivelse.

Ved lov nr. 104 af 13. februar 2018 blev øl- og vinafgiftslovens § 2 nyaffattet med henblik på en sproglig tilretning af ordlyden i bestemmelsen, således at ordlyden i moderationsordningen for øl ensrettes i overensstemmelse med ordlyden i strukturdirektivets artikel 4. Ændringerne medførte bl.a., at moderationsordningen fremadrettet baseres på bryggeriets

fremstilling af øl, og ikke som hidtil af både bryggeriets fremstilling og udlevering af øl.

Ordlyden »fremstillet og udleveret« blev således ændret til »fremstillet«. At øllet alene skal være fremstillet af det enkelte bryggeri indebærer, at f.eks. et andet bryggeri (oplagshaver), som køber øllet ubeskattet, og derpå udleverer det til beskatning, også kan opnå ølmoderation til samme sats som bryggeriet, der har fremstillet øllet. Det vil sige, at moderationen følger det fremstillede øl. Det er dog betinget af, at bryggerierne er juridisk og økonomisk uafhængige af hinanden og andre bryggerier, og at øllet ikke fremstilles på licens, jf. øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 4.

Der mangler dog en konsekvensrettelse to steder i lovens § 2, stk. 2, 3. og 4. pkt., hvori det fremgår, hvorledes moderations-satsen skal beregnes. Disse to steder er »udleveret« ikke blevet ændret til »fremstillet« ved lov nr. 104 af 13. februar 2018.

Dette har den utilsigtede konsekvens, at moderationen i visse situationer ikke beregnes i overensstemmelse med intentionen bag ordningen. Moderationen er skaleret således, at de mindste bryggerier opnår den højeste afgiftslettelse pr. hl øl, idet moderations-satsen pr. hl skal være højere, jo færre hl øl bryggeriet fremstiller.

Det er dog ikke nødvendigvis tilfældet ved den nuværende ordlyd grundet de manglende konsekvensrettelser, hvor et bryggeri, der f.eks. fremstiller 12.000 hl øl, men kun udleverer en del heraf til beskatning, kan opnå en højere moderations-sats pr. hl øl, end et bryggeri der fremstiller 3.000 hl øl.

Der kan omvendt også opstå tilfælde, hvor et bryggeri udleverer mere, end det fremstiller (f.eks. fra foregående års lager). I det tilfælde vil moderationen pr. hl blive lavere end tilsigtet.

For langt de fleste bryggerier formodes det dog, at den udleverede og den fremstillede mængde vil være omtrent den samme, og justeringen af lovtæksten forventes derfor ikke i praksis at have givet anledning til, at der er blevet givet uhensigtsmæssig høj (eller lav) moderation.

Der kan dog potentielt opstå en situation, hvor der efter lovens nuværende formulering kan opnås en utilsigtet høj moderation, som samtidig kan være i strid med strukturdirektivet, hvoraf det fremgår, at afgiftslettelsen ikke må udgøre mere end 50 pct. af den normale nationale afgiftssats.

Det foreslås på den baggrund at ændre ordlyden i øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 2, 3. og 4. pkt., fra »udleverede« til: »fremstillede«.

Som nævnt ovenfor følger moderationen øllet, således at f.eks. et andet bryggeri (oplagshaver), som køber øllet ubeskattet og derpå udleverer til beskatning, kan opnå ølmoderation til samme sats som bryggeriet, der har fremstillet øllet. Overvågnings- og kontrolsystemet EMCS giver mulighed for at udveksle oplysninger til brug for opgørelse af afgiftslettelse (ølmoderation). Da EMCS imidlertid ikke anvendes ved intern omsætning i Danmark, må denne information gives på anden måde, f.eks. ved påtegning på fakturaen.

Til § 15

Til nr. 1

Ændringen ophæver den ændring ved lov nr. 1195 af 14. november 2017, der ellers ville indsætte de samme satser i brændstofforbrugsafgiftsloven, som ændringen i § 3, nr. 2, men uden umiddelbar mulighed for at aflæse hvilke satser, der vil være gældende for personbiler registreret her i landet før den 3. oktober 2017.

Til § 16

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Ikrafttrædelsestidspunktet er i overensstemmelse med regeringens målsætning om, at ny lovgivning, der har virkning for erhvervslivet, skal træde i kraft enten den 1. januar eller den 1. juli.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 7, § 8, nr. 1, og § 13, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2019. Ændringerne i § 7 og § 8, nr. 1, omhandler begrænsningen af momslovens momsfrigørelse i § 13, stk. 1, nr. 19. Virksomheder, der har dannet momsgrupper og som følge af forslaget ønsker at flytte opgaveløsningen tilbage til virksomheden, vil skulle foretage nogle organisatoriske justeringer. Nuværende selvstændige grupper, der fremadrettet vil fortsætte med at levere samme ydelser, vil skulle foretage justeringer af f.eks. fakturasystemet. For at give virksomhederne tilstrækkelig tid til at foretage de nødvendige tilpasninger foreslås det, at disse ændringer først træder i kraft den 1. januar 2019. Ændringen i § 13, nr. 1, omhandler indberetningspligt for renter ved for sen betaling og gennemførelse af en manglende konsekvensændring af titlen på den lov, der henvises til. Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt svarer til ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 64, stk. 1, i skatteindberetningsloven.

Det foreslås i *stk. 3*, at skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for lovens § 13, nr. 2-5. Ændringerne i § 13, nr. 2-5, omhandler indberetningspligt for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, finansielle rådgivere og investeringsrådgivere, der videregiver modtagne gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse til kunder, som følge af at det pågældende pengeinstitut m.v. har modtaget et sådant pengebeløb fra et investeringsinstitut, hvori pengeinstituttet m.v. har placeret midler, der hidrører fra kunden. Iværksættelse af indberetningspligten forudsætter en forudgående systemudvikling hos skattemyndighederne til modtagelse af indberetningen. Der skal udvikles et nyt system, hvilket er et omfattende projekt, hvorfor det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for indførelse af indberetningspligten. Dette indebærer, at der først fra det af skatteministeren fastsatte ikrafttrædelsestidspunkt vil være en indberetningsregel, som pålægger pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, finansielle rådgivere og investeringsrådgivere, der videregiver gebyrer, provisioner og andre pengeydelse til kunder, en indberet-

ningspligt. De skatteydere, der modtager eller har modtaget sådanne beløb, vil derfor selv skulle selvangive eller oplyse disse beløb, indtil indberetningspligten er sat i kraft.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovforslagets § 1, nr. 9, vedrørende tilpasningen af reglerne om tynd kapitalisering har virkning for indkomståret 2018 eller senere indkomstår. Da de danske regler har været i strid med EU-retten i en periode, vil SKAT udsende et styresignal om muligheden for genoptagelse af tidligere indkomstår.

Det foreslås i *stk. 5*, at lovforslagets § 1, nr. 11 og 12, skal have virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere.

Det vil også sige, at pensionsinstitutter, der er hjemmehørende i et andet EU- eller EØS-land og omfattet af den foreslåede selskabsskattelovs § 13 J, beskattes af deres investeringer i fast ejendom i Danmark efter lagerprincippet og med en skattesats på 15,3 pct. fra og med indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere.

Det foreslås i *stk. 6*, at reglerne om modregning af indeholdt udbytteskat i § 5, nr. 11 og 12 har virkning fra indkomståret 2015 eller senere. Der er tale om en lempelse af beskatningen, hvorfor reglerne er givet tilbagevirkende kraft, idet der har været tale om en utilsigtet beskatning.

Det foreslås i *stk. 7*, at bestemmelsen i lovforslagets § 8, nr. 2, skal have virkning fra og med den 1. november 2011. Ved lov nr. 474 af den 17. maj 2017 blev energiafgiftslovenes regler ændret, således at betingelsen om, at kun momsregistrerede varmeproducenter kunne få godtgjort energiafgift efter den såkaldte elpatronordning, blev ophævet. Det blev således muligt for f.eks. ikke-momsregistrerede boligorganisationer, som leverer varme til egne separate fjernvarmenet i forbindelse med større bebyggelser og videre til deres lejere som led i udlejningen, at få godtgjort energiafgift. Ændringen af energiafgiftslovene havde virkning fra og med den 1. november 2011. Der henvises til lovforslagets afsnit 2.3.2.

Det foreslås på den baggrund, at der gives mulighed for at få godtgjort momsen af godtgjorte energiafgifter i relation til energiprodukter anvendt til brug for momsfrigitte leverancer, når indkøbene er foretaget fra og med den 1. november 2011. Der er tale om begunstigende lovgivning, der sikrer, at f.eks. visse ikke-momsregistrerede varmeproducenter også kan få godtgjort momsen af de energiafgifter, som er godtgjort.

Det foreslås i *stk. 8*, at bestemmelserne i lovforslagets § 10, nr. 3 og 9, hvorefter tilbagebetalte gebyrer, provisioner og andre pengeydelse, der videregives til en kunde, vil skulle medregnes ved kundens indkomstopgørelse som enten aktie- eller kapitalindkomst fremfor personlig indkomst, skal have virkning fra den 1. juli 2017. Begrundelsen er, at pengeinstitutterne m.v. fra den 1. juli 2017 har været forpligtet til hurtigst muligt at videregive betalinger til kunder med en fuldmagtsaftale om skønsmæssig porteføljepleje og kunder, hvor der foreligger investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, i de situationer hvor pengeinstituttet m.v.

måtte modtage sådanne pengebeløb fra et investeringsinstitut.

Efter forslaget tillægges de pågældende bestemmelser således virkning med tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor der for visse situationer blev indført en lovmæssig forpligtelse til at tilbagebetale beløb til kunder. Der er som hovedregel tale om en lempelse for de berørte personer, idet skattesatserne for aktie- og kapitalindkomst er lavere end skattesatserne for personlig indkomst. Med dette virkningstidspunkt opnås således, at også de beløb, der modtages i perioden fra den 1. juli 2017 og frem til lovens ikrafttræden den 1. juli 2018, beskattes som aktie- eller kapitalindkomst fremfor personlig indkomst.

En person kan dog have indkomstforhold, som indebærer, at en ændring af beskatningen fra personlig indkomst til en beskatning som aktie- eller kapitalindkomst udgør en skærpelse. Dette vil f.eks. være tilfælde for personer med en indkomst, der ligger under personfradraget. Det foreslås derfor, at de berørte personer kan vælge at bibeholde en beskatning af modtagne beløb som personlig indkomst. Valgmuligheden gælder for beløb, der modtages i perioden fra den 1. juli 2017 til den 31. december 2018. Når valgmuligheden også gælder i forhold til beløb, der modtages i perioden fra den 1. juli 2018 til 31. december 2018 og dermed efter ikrafttrædelsen, er begrundelsen, at beskatningen bør følge indkomståret. Et valg af beskatning som personlig indkomst skal ske ved indgivelse af selvangivelsen for indkomståret 2017, hvis det ønskes for dette år, og ved indgivelse af oplysningsskemaet for indkomståret 2018, hvis det ønskes for dette år.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der ændres, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Til § 17

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et pensionsinstitut, der er omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, den 1. juli 2018, og som opfyldte betingelserne i selskabsskattelovens § 13 J, stk. 3 og 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, den 30. juni 2018, for ejendomme, der er anskaffet før det første indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere, skal anvende ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger som værdien ved begyndelsen af det første indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de udenlandske pensionskasser, der ejer fast ejendom i Danmark den 1. juli 2018, bliver beskattet af den eventuelle urealiserede gevinst eller tab, som måtte eksistere på tidspunktet, hvorfra lagerbeskatningen har virkning. Det vil sige eventuelle urealiserede gevinster eller tab på ejendomme, som er anskaffet før den 1. juli 2018. Eventuelle urealiserede gevinster eller tab på sådanne ejendomme skal således medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det førstkommande indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at det foreslåede virkningstidspunkt for den foreslåede lagerbeskatning, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, indebærer, at eventuelle urealiserede gevinster eller tab på ejendomme, svarende til forskellen mellem handelsværdien af ejendommen ved slutningen af det sidste indkomstår, inden virkningen af den foreslåede lagerbeskatning, og anskaffelsessummen, ikke vil skulle medregnes til pensionskassens skattepligtige indkomst. Dette forhold, der er en konsekvens af overgang fra realisationsbeskatning til lagerbeskatning, rettes der op på ved den foreslåede overgangsbestemmelse.

Det foreslås i *stk. 1, 2. og 3. pkt.*, at for ejendomme, hvor selskabsskattelovens § 13 J, stk. 1 og 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, finder anvendelse, anses en bygning eller en installation, der er en del af den faste ejendom, for afstået efter afskrivningslovens § 21. Som afståelsessummen anvendes handelsværdien på tidspunktet for ændringen, og indkomstkatten af de genvundne afskrivninger beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 1.

Det vil sige, at de ejendomme, hvor den foreslåede § 13 J, stk. 1 og 2, i selskabsskatteloven, finder anvendelse, tilsvarende vil blive beskattet af eventuelle genvundne afskrivninger vedrørende den faste ejendom. En fast ejendom i Danmark, der anvendes erhvervsmæssigt, vil – for nogle bygninger og installationer – løbende have mulighed for at afskrive efter afskrivningsloven. Denne mulighed eksisterer ikke ved en lagerbeskatning, hvorfor der skal gøres op med de tidligere foretagne afskrivninger i forbindelse med indtræden af lagerbeskatningen. De genvundne afskrivninger beskattes derfor på niveau med selskabsbeskatningen.

Såfremt ejendommen overgår til en lagerbeskatning skal der således ske en opgørelse af genvundne afskrivninger efter afskrivningslovens § 21. Som afståelsessum anvendes handelsværdien på tidspunktet for ændringen. Overstiger ejendommens handelsværdi den nedskrevne værdi på tidspunktet for overgangen, beskattes den overskydende værdi.

Det foreslås i *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, at en pensionskasse, der er omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, og som den 1. juli 2018 opfylder betingelserne i selskabsskattelovens § 13 J, stk. 3 og 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, kan vælge, at selskabsskattelovens § 13 J, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, og selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, skal have virkning fra og med det indkomstår, hvori pensionskassen blev omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, dog ikke tidligere end indkomståret 2013. For ejendomme, der er anskaffet før indkomståret 2013 skal pensionskassen anvende ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger som værdien ved begyndelsen af indkomståret 2013.

Det vil sige, at en pensionskasse, der opfylder betingelserne i selskabsskattelovens § 13 J, stk. 3, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 11, kan vælge, at lagerprincippet, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, og den lavere skattesats, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, skal have virkning for tidligere indkomstår, dog ikke tidligere end indkomståret 2013.

Baggrunden for muligheden for at give lagerprincippet tilbagevirkende kraft er, at en udenlandsk pensionskasse har betalt en indkomstskat på 22 pct. af overskud ved drift (f.eks. udlejning) af fast ejendom og eventuel realiserede avancer herpå, mens en dansk pensionskasse er blevet beskattet med 15,3 pct. af dennes overskud ved drift af fast ejendom og eventuel urealiserede avancer. Denne forskel i beskatningen er i strid med EU-retten, jf. de almindelige bemærkninger i afsnit 7.2.

Den foreslåede bestemmelse giver således udenlandske pensionskasser mulighed for bagudrettet at få en lavere beskatning af overskud ved drift af fast ejendom og eventuel realiseret avance herpå, såfremt de ønsker det. Det er den enkelte udenlandske pensionskasse, som selv træffer valget om, hvorvidt der skal vælges en lavere skattesats og lagerbeskatning tilbage i tid.

Nedsættelsen af skattesatsen foreslås som en mulighed, idet nedsættelsen hænger sammen med en lagerbeskatning af avancen, idet dette svarer til indholdet af reglerne om beskatning af fast ejendom i pensionsafkastbeskatningsloven. For nogle udenlandske pensionskasser vil en nedsættelse af skattesatsen koblet sammen med en løbende beskatning af værdistigningen være en fordel og for andre vil det være en ulempe.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at de pensionskasser, der ejer fast ejendom i Danmark før indkomståret 2013, bliver beskattet af den eventuelle urealiserede gevinst eller tab, som måtte eksistere på tidspunktet for, hvornår lagerbeskatningen får virkning. Eventuel urealiserede gevinst eller tab på sådanne ejendomme skal således medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i indkomståret 2013.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at det foreslåede virkningstidspunkt for lagerbeskatningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, indebærer, at en eventuel realiseret gevinst eller tab på ejendomme, svarende til forskellen mellem handelsværdien af ejendommen ved slutningen af det sidste indkomstår, inden virkningen af den foreslåede lagerbeskatningen, og anskaffelsessummen, ikke vil skulle medregnes til pensionskassens skattepligtige indkomst. Dette forhold, der er en konsekvens af overgang fra realisationsbeskatning til lagerbeskatning, rettes der op på ved den foreslåede overgangsbestemmelse.

Det foreslås i *stk. 2, 3. og 4. pkt.*, at meddelelse efter stk. 1 skal være givet til SKAT senest den 1. august 2019, og at § 16, stk. 5, ikke finder anvendelse, hvis der er givet meddelelse efter denne bestemmelse.

Meddelelse om valg af lagerbeskatning med tilbagevirkende kraft skal være givet til SKAT senest den 1. august 2019. Det vil sige, at meddelelse om valg af lagerprincippet med tilbagevirkende kraft, der modtages efter denne dato, ikke er indgivet rettidigt.

I den forbindelse foreslås det, at det foreslåede § 16, stk. 5, ikke skal finde anvendelse, såfremt stk. 2 finder anvendelse. Det indebærer, at pensionskasser, der ejer fast ejendom pr. 1. juli 2018, og som ønsker, at reglerne skal have tilbage-

virkende kraft, ikke skal bruge indgangsværdien, som fastsættes efter § 17, stk. 1, men i stedet skal anvende den indgangsværdi ved overgangen fra realisationsbeskatning til lagerbeskatning, der fastsættes efter denne bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 2, 5.-7. pkt.*, at for ejendomme anskaffet før indkomståret 2013, hvor selskabsskattelovens § 13 J, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, tilvælges for et tidligere indkomstår, jf. 1. pkt., anses en bygning eller en installation, der er en del af den faste ejendom, for afstået efter afskrivningslovens § 21. Som afståelsessum anvendes handelsværdien på tidspunktet for ændringen, og indkomstskatten af de genvundne afskrivninger beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 1. Indkomstskatten af øvrig indtægt og fortjeneste beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12.

Det vil sige, at ejendomme anskaffet før indkomståret 2013, hvor beskatning efter den foreslåede § 13 J, i selskabsskatteloven vælges, bliver tilsvarende beskattet af eventuelle genvundne afskrivninger vedrørende den faste ejendom. En fast ejendom i Danmark, der anvendes erhvervsmæssigt, vil – for nogle bygninger og installationer – løbende have mulighed for at afskrive efter afskrivningsloven. Denne mulighed eksisterer ikke ved en lagerbeskatning, hvorfor der skal gøres op med de tidligere foretagne afskrivninger i forbindelse med indtræden af lagerbeskatningen.

Såfremt ejendommen overgår til en lagerbeskatning skal der således ske en opgørelse af genvundne afskrivninger efter afskrivningslovens § 21. Som afståelsessum anvendes handelsværdien på tidspunktet for ændringen. Overstiger ejendommens handelsværdi den nedskrevne værdi på tidspunktet for overgangen, beskattes den overskydende værdi. De genvundne afskrivninger beskattes på samme niveau som selskabsbeskatningen, jf. selskabsskattelovens § 21, stk. 1. Derimod beskattes øvrige indtægter og fortjenester på samme niveau som danske pensionsinstitutter, jf. henvisningen til selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12. Det vil sige, at disse indtægter og fortjenester beskattes med 15,3 pct.

Det foreslås i *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, at en pensionskasse, der har været omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, i perioden til og med den 30. juni 2018, og som opfyldte betingelserne i selskabsskattelovens § 13 J, stk. 3 og 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, kan vælge, at selskabsskattelovens § 13 J, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, og selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, skal have virkning fra og med det indkomstår, hvori pensionskassen blev omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, dog ikke tidligere end indkomståret 2013. For ejendomme, der er anskaffet før indkomståret 2013 skal pensionskassen anvende ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger som værdien ved begyndelsen af indkomståret 2013.

Det vil sige, at en pensionskasse, der opfylder betingelserne i selskabsskattelovens § 13 J, stk. 3 og 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, kan vælge, at lagerprincippet, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, og den lavere skattesats, jf. lovforsla-

gets § 1, nr. 12, skal have virkning for tidligere indkomstår, dog ikke tidligere end fra og med indkomståret 2013 eller et senere indkomstår, hvori pensionskassen har anskaffet en ejendom. Det er en betingelse, at pensionskassen har været omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, i perioden til og med den 30. juni 2018, men har afstået fast ejendom i Danmark inden den 1. juli 2018. Det vil sige, at det alene er pensionskasser, som ikke længere er begrænset skattepligtig til Danmark efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, der kan anvende den foreslåede overgangsbestemmelse.

Den foreslåede overgangsbestemmelse giver således udenlandske pensionskasser mulighed for bagudrettet at få en lavere beskatning af overskud ved drift af fast ejendom og eventuel realiseret avance herpå, såfremt de ønsker det. Det er den enkelte udenlandske pensionskasse, som selv træffer valget om, hvorvidt der skal vælges en lavere skattesats og lagerbeskatning tilbage i tid.

Baggrunden for muligheden for at give lagerprincippet tilbagevirkende kraft er, at en udenlandsk pensionskasse har betalt en indkomstskat på 22 pct. af overskud ved drift af fast ejendom og eventuelle realiserede avancer herpå, mens en dansk pensionskasse er blevet beskattet med 15,3 pct. af dennes overskud ved drift af fast ejendom og eventuelle urealiserede avancer. Denne forskel i beskatningen er i strid med EU-retten, jf. de almindelige bemærkninger i afsnit 7.2.

Nedsættelsen af skattesatsen foreslås som en mulighed, idet nedsættelsen hænger sammen med en lagerbeskatning af avancen, hvad der svarer til indholdet af reglerne om beskatning af fast ejendom i pensionsafkastbeskatningsloven. For nogle udenlandske pensionskasser vil en nedsættelse af skattesatsen koblet med en løbende beskatning af værdistigningen være en fordel, og for andre vil det være en ulempe.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at de pensionskasser, der ejer fast ejendom i Danmark i indkomståret 2013, bliver beskattet af den eventuelle urealiserede gevinst eller tab, som måtte eksistere på tidspunktet for, hvornår lagerbeskatningen får virkning. Eventuel urealiseret gevinst eller tab på sådanne ejendomme skal således medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i indkomståret 2013.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at det foreslåede virkningstidspunkt for lagerbeskatningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, indebærer, at eventuelle urealiserede gevinster eller tab på ejendomme, svarende til forskellen mellem handelsværdien af ejendommen ved slutningen af det sidste indkomstår, inden virkningen af den foreslåede lagerbeskatning, og anskaffelsessummen, ikke vil skulle medregnes til pensionskassens skattepligtige indkomst. Dette forhold, der er en konsekvens af overgang fra realisationsbeskatning til lagerbeskatning, rettes der op på ved den foreslåede overgangsbestemmelse.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at meddelelse om, at lagerprincippet skal have virkning fra og med indkomståret 2013 skal være givet til SKAT senest den 1. august 2019.

Meddelelse om valg af lagerprincippet med tilbagevirkende kraft skal således være givet til SKAT senest den 1. august 2019. Det vil sige, at meddelelse om valg af lagerprincippet med tilbagevirkende kraft, der modtages efter denne dato, ikke er indgivet rettidigt.

Det foreslås i *stk. 2, 4.-6. pkt.*, at for ejendomme anskaffet før indkomståret 2013, hvor selskabsskattelovens § 13 J, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, tilvælges for et tidligere indkomstår, jf. 1. pkt., anses en bygning eller installation, der er en del af den faste ejendom, for afstået efter afskrivningslovens § 21. Som afståelsessum anvendes handelsværdien på tidspunktet for ændringen, og indkomstskatten af de genvundne afskrivninger beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 1. Indkomstskatten af øvrig indtægt og fortjeneste beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12.

Det vil sige, at ejendomme anskaffet før indkomståret 2013, men som er afstået igen inden den 1. juli 2018, og hvor beskatning efter den foreslåede § 13 J, stk. 1 og 2, i selskabsskatteloven vælges, tilsvarende bliver beskattet af eventuelle genvundne afskrivninger vedrørende den faste ejendom. En fast ejendom i Danmark, der anvendes erhvervsmæssigt, vil – for nogle bygninger og installationer – løbende have mulighed for at afskrive efter afskrivningsloven. Denne mulighed eksisterer ikke ved en lagerbeskatning, hvorfor der skal gøres op med de tidligere foretagne afskrivninger i forbindelse med indtræden af lagerbeskatningen.

Såfremt ejendommen overgår til en lagerbeskatning skal der således ske en opgørelse af genvundne afskrivninger efter afskrivningslovens § 21. Som afståelsessum anvendes handelsværdien på tidspunktet for ændringen. Overstiger ejendommens handelsværdi den nedskrevne værdi på tidspunktet for overgangen, beskattes den overskydende værdi. De genvundne afskrivninger beskattes på samme niveau som selskabsbeskatningen jf. selskabsskattelovens § 21, stk. 1. Derimod beskattes øvrige indtægter og fortjenester på samme niveau som danske pensionsinstitutter, jf. henvisningen til selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12. Det vil sige, at disse indtægter og fortjenester beskattes med 15,3 pct.

Til § 18

Det foreslås i *stk. 1*, at for biler, hvis brændstofforbrug er fastsat efter WLTP-metoden, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 og Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017, og som er registreret i Køretøjsregisteret første gang senest den 30. juni 2018, fastsættes brændstofforbrugsafgiften efter anmodning fra og med bilens første afgiftsperiode efter metoden angivet i brændstofforbrugsafgiftslovens § 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 1. Hvis dette medfører en forhøjelse af afgiftssatsen, fastholdes den hidtil gældende sats dog. Et eventuelt allerede opkrævet forskelsbeløb tilbagebetales til den, der den 1. juli 2018 er registreret som ejer af bilen i Køretøjsregisteret.

Det er ikke muligt for SKAT at udsøge de omfattede biler ud fra registreringer i Køretøjsregisteret eller på anden måde, og det er derfor nødvendigt, at den fornyede fastsættelse af afgifter sker efter anmodning fra ejeren af køretøjet, en forhandler, el. lign.

Efter metoden angivet i lovforslagets § 3, nr. 1, korrigeres det målte brændstofforbrug med en fast faktor på 1,21, som skal kompensere for, at det målte brændstofforbrug efter den nye WLTP-metode i gennemsnit er ca. 21 pct. højere end efter den hidtidige metode (NEDC).

Det foreslåede har til formål at sikre, at i øvrigt identiske biler, hvis brændstofforbrug begge er målt efter WLTP-metoden, men som er indregistreret henholdsvis før og efter lovens ikrafttræden, sidestilles i forhold til den løbende brændstofforbrugsafgift fremadrettet.

Det foreslås i *stk. 2* at registreringsafgiften for person- og varebiler, hvis brændstofforbrug er fastsat efter WLTP-metoden, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 og Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017, og som er registreret i Køretøjsregisteret første gang senest den 30. juni 2018, efter anmodning fastsættes på ny efter registreringsafgiftslovens almindelige regler men med et brændstofforbrug fastsat efter metoden i registreringsafgiftslovens § 4, stk. 4 og § 5, stk. 6, jf. lovforslagets § 11, nr. 1 og 2. Hvis dette medfører en forhøjelse af registreringsafgiften, fastholdes den oprindeligt fastsatte afgift dog.

Det er ikke muligt for SKAT at udsøge de omfattede biler ud fra registreringer i Køretøjsregisteret eller på anden måde, og det er derfor nødvendigt, at den fornyede fastsættelse af afgifter sker efter anmodning fra ejeren af køretøjet, en forhandler, el. lign.

Det foreslåede har til formål at sikre, at i øvrigt identiske biler, hvis brændstofforbrug er begge målt efter WLTP-metoden, men som er indregistreret henholdsvis før og efter lovens ikrafttræden, sidestilles i forhold til fastsættelsen af registreringsafgift.

Det foreslås, at bilens afgiftspligtige værdi ved første registrering i Køretøjsregisteret anvendes ved den fornyede fastsættelse af registreringsafgiften, og at der bortses fra eventuelle efterfølgende værdiændringer. Der skal således ikke tages højde for bilens alder m.v. på det tidspunkt, hvor fastsættelsen af registreringsafgiften på ny foretages. Det forventes, at der vil være tale om ganske få biler, hvor fastsættelse af registreringsafgiften på ny vil være relevant.

Det foreslås, at den, der skal svare afgift efter registreringsafgiftslovens almindelige regler, har krav på tilbagebetaling af eventuelt for meget betalt registreringsafgift. For eksempelvis biler, som er købt hos og indregistreret af en bilforhandler, er det bilforhandleren, der svarer afgift efter registreringsafgiftslovens almindelige regler.

Krav om tilbagebetaling af registreringsafgift kan af en køber af et køretøj, som ikke selv har forestået registreringen af køretøjet, alene rettes imod den, der skal svare afgift efter registreringsafgiftslovens almindelige regler, det vil si-

ge i praksis oftest en bilforhandler el. lign. Der vil ikke i dette tilfælde kunne rettes krav om tilbagebetaling mod SKAT.

Det foreslås i *stk. 3*, at tilbagebetalingskrav som følge af reglerne i *stk. 12* og *13* forfalder fire kalendermåneder efter, at anmodningen om fornyet fastsættelse af henholdsvis brændstofforbrugsafgift eller registreringsafgift er modtaget hos SKAT. Tilbagebetalingskrav forfalder dog tidligst den 30. november 2018.

Beløbet forrentes fra forfaldsdagen efter reglerne i rentelovens § 5, *stk. 1*, det vil sige til en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencesats med et tillæg på 8 procentpoint. Der kan dog tidligst ske forrentning fra det tidspunkt, hvor kravet kan opgøres endeligt. Referencesatsen er, jf. rentelovens § 5, *stk. 1*, den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. den 1. januar og den 1. juli det pågældende år.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I selskabsskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1557 af 13. december 2016, § 16 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, § 22 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 1 i lov nr. 1683 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 2. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler endvidere selskaber og foreninger m.v. som nævnt i § 1, stk. 1, der har hjemsted i udlandet, for så vidt de

a)-b) ...

c) oppebærer udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2, bortset fra udbytte fra investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven, aktier i det administrationselskab, der forestår investeringsinstituttets administration, afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom og beviser i investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C, der udelukkende investerer i aktiver som nævnt i denne bestemmelse, eller oppebærer afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1. Som udbytte behandles tillige tilskud til koncernforbundne selskaber, jf. § 31 D, hvis tilskudsmodtageren, såfremt denne var moderselskab til tilskudsyderen, ville være skattepligtig af udbytte efter denne bestemmelse. Skattepligten omfatter ikke udbytte af datterselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4 A, når beskatningen af udbytter fra datterselskabet skal frafalde eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor moderselskabet er hjemmehørende. Skattepligten omfatter endvidere ikke ud-

1. I § 2, stk. 1, litra c, 1. pkt., udgår », eller oppebærer afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1«.

bytte af koncernselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 4 B, der ikke er datterselskabsaktier, når det udbyttemodtagende koncernselskab er hjemmehørende i en stat, der er medlem af EU/EØS, og udbyttebeskatningen skulle være frafaldet eller nedsat efter bestemmelserne i direktiv 2011/96/EU eller dobbeltbeskatningsoverenskomsten med den pågældende stat, hvis der havde været tale om datterselskabsaktier. Skattepligten omfatter endvidere ikke udbytte, som oppebæres af deltagere i moderselskaber, der er optaget på listen over de selskaber, der er omhandlet i artikel 2, litra a, nr. i, i direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater, men som ved beskatningen her i landet anses for at være transparente enheder. Det er en betingelse, at selskabsdeltageren ikke er hjemmehørende her i landet. 3. og 4. pkt. finder ikke anvendelse, hvis udbyttet fra det danske selskab er en videreudlodning af udbytte, som dette selskab har modtaget direkte eller indirekte af datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier, jf. aktieavancebeskatningslovens §§ 4 A og 4 B, i et selskab hjemmehørende i udlandet, og det danske selskab ikke var retmæssig ejer af det modtagne udbytte. Dette gælder dog ikke, hvis beskatningen af udbytteudlodningen fra det danske selskab skal frafalde efter bestemmelserne i direktiv 2011/96/EU.

d)-h) ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Skattepligten i medfør af stk. 1, litra b og f, omfatter alene indtægter fra de dér nævnte indkomstkilder. Indkomstkatten i medfør af stk. 1, litra c, udgør 22 pct. af de samlede udbytter eller afståelsessummer. Indkomstkatten udgør dog 15 pct. af udbytter eller afståelsessummer, hvis den kompetente myndighed i den stat, i Grønland eller på Færøerne, hvor selskabet m.v. er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Skattepligten er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 foretagne indeholdelse af udbytteskat eller den

2. I § 2, *stk. 3*, 2. og 3. *pkt.*, udgår »eller afståelsessummer«.

skat, der skal betales i henhold til kildeskattelovens § 65 A, stk. 1. Det er en betingelse for anvendelsen af 3. pkt., at selskabet m.v. ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttegivende selskab. Hvis selskabet m.v. er hjemmehørende i et land uden for EU, er det endvidere en betingelse, at det sammen med koncernforbundne parter, jf. ligningslovens § 2, ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttegivende selskab. 2.-6. pkt. omfatter også selskaber, der er hjemmehørende i en fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Indkomstskatten i medfør af stk. 1, litra d og h, udgør 22 pct. af renterne og afståelsessummerne. Skattepligten er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 D foretagne indeholdelse af renteskat. Skattepligten i medfør af stk. 1, litra e, er endeligt opfyldt ved den skat, der er betalt i henhold til kildeskattelovens § 65 B. Indkomstskatten i henhold til stk. 1, litra g, udgør 22 pct. af royaltybeløbet. Skattepligten er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 C foretagne indeholdelse af royaltyskat.

Stk. 4-6. ...

§ 2 C. ...

Stk. 2-4. ...

Stk. 5. Aktiver og passiver behandles ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for selskabet, som om de var anskaffet på de tidspunkter, hvor de er erhvervet af deltagerne, og for de anskaffelsessummer, hvortil de er erhvervet af deltagerne. Der fastsættes ingen anskaffelsessum på goodwill eller

3. I § 2 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Virksomhed med investering i aktier og erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven anses kun for udøvelse af erhverv efter stk. 1, litra a, når der foreligger næringsvirksomhed. Dette gælder dog ikke, hvis en fysisk eller juridisk person, hvormed selskabet har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2, udøver erhvervsvirksomhed i Danmark, og virksomheden som nævnt i 1. pkt. indgår som et integreret led heri.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

4. I § 2 C, *stk. 5, 9. pkt.*, udgår »m.v.«

andre immaterielle rettigheder som nævnt i afskrivningslovens § 40, i det omfang de er oparbejdet af en eller flere deltagere. Fortjeneste i forhold til anskaffelsessummen kan højst medregnes med et beløb svarende til forskellen mellem salgssummen og handelsværdien på tidspunktet for inddragelse under dansk beskatning. Eventuelle skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger, som deltagerne har foretaget, anses for foretaget af selskabet. § 4 A, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på afskrivningsberettigede aktiver, i det omfang de ikke i forvejen er omfattet af dansk beskatning, idet de ved denne anvendelse anses for anskaffet på det tidspunkt, hvor de enkelte deltagere anskaffede aktivet. Selskabet anses uanset 1. pkt. for at have erhvervet fordringer henholdsvis påtaget gæld til kursværdien på tidspunktet for kvalificeringen efter stk. 1, i det omfang deltagerne er fysiske personer, der ikke ville være blevet beskattet henholdsvis have haft fradrag ved afhændelse eller indfrielse på dette tidspunkt. Aktiver, der for en eller flere af deltagerne er erhvervet som led i næring, behandles ved opgørelsen af selskabets indkomst, som om de var erhvervet af dette selskab som led i næring. Selskabet anses dog for at have erhvervet disse næringsaktiver til handelsværdien på tidspunktet for kvalificeringen efter stk. 1, i det omfang deltagerne ikke ville være blevet beskattet henholdsvis have haft fradrag ved afståelse af aktiverne på dette tidspunkt. Har en eller flere af deltagerne medregnet urealiseret fortjeneste og tab på værdipapirer, behandles værdipapirerne ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst, som om disse fortjenester og tab var medregnet hos selskabet. Ved opgørelsen af tab som omhandlet i aktieavancebeskatningslovens § 5 A, skal udbytte m.v., der er modtaget af deltagerne, anses for modtaget af selskabet. Selskabet succederer i deltagerens fremførselsberettigede underskud, jf. § 12, og uudnyttede fradragsberettigede tab fra tidligere indkomstår, jf. aktieavancebeskatningslovens § 9, stk. 4, og § 43, stk. 3, kursgevinstlovens § 31, stk. 3, og § 31 A, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 3, når underskuddene og tabene er lidt som led i den transparente enheds eller filialens virksomhed.

Stk. 6-10. ...

§ 2 D. ...

Stk. 2. Hvis en juridisk person overdrager aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, herunder konvertible obligationer, samt tegningsrettigheder til sådanne værdipapirer til selskaber, der på overdragelsestidspunktet i det væsentlige er uden økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet, jf. § 33 A, stk. 3, og vederlaget delvis består af andet end aktier i det erhvervende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber, anses denne del af vederlaget som udbytte. Det samme gælder, hvis overdrageren udelukkende modtager vederlag i andet end aktier i det erhvervende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber og overdrageren efter overdragelsen ejer sådanne værdipapirer i et eller flere af disse selskaber bortset fra det selskab, hvori der overdrages aktier m.v. Stk. 1, 2. og 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3....

Stk. 4. Vederlag i andet end aktier i det modtagende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber i forbindelse med fusion eller spaltning, der ikke er omfattet af fusionsskatteoven, anses som udbytte, såfremt aktionæren efter omstruktureringen ejer aktier i et af de indskydende eller modtagende selskaber eller hermed koncernforbundne selskaber. Stk. 1, 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. ...

§ 3. Undtaget fra skattepligten er:

1)-18)

19) Investeringselskaber, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, bortset fra kontoførende investeringsforeninger, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, og bortset fra investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C. Udbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2, som et selskab, der er omfattet af 1. pkt., modtager fra et selskab, der er hjemmehørende her i landet, beskat-tes dog med 15 pct., medmindre der er tale om udbytte af investeringselskabets egne aktier. 2. pkt. omfatter ikke udbytte, som modtages fra et inve-

5. I § 2 D, stk. 2, 2. pkt., ændres »og overdrageren« til: », og overdrageren eller fysiske eller juridiske personer, hvormed overdrageren har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2,«.

6. I § 2 D, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »aktionæren«: »eller fysiske eller juridiske personer, hvormed aktionæren har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2,«.

7. § 3, stk. 1, nr. 19, 4. og 5. pkt., ophæves.

8. I § 3, stk. 1, nr. 19, 6. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »3. og 5. pkt.« til: »3. pkt.«

steringsinstitut med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven og i afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom, og udbytte, som modtages fra et investeringsinstitut med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, eller et andet investeringsselskab, jf. 1. pkt., hvis disse efter vedtægterne ikke kan investere i aktier eller andele i selskaber, der er hjemmehørende her i landet. Afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, ved afståelse af aktier eller andele i et selskab beskattes med 15 pct. 4. pkt. omfatter ikke afståelsessummer ved afståelse af investeringsbeviser i et investeringsinstitut med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven og i afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom, samt afståelsessummer ved afståelse af aktier eller andele i et selskab, som efter vedtægterne ikke kan investere i aktier eller andele i andre selskaber, der er hjemmehørende her i landet. Uanset 3. og 5. pkt. må investeringsinstituttet, investeringsselskabet eller selskabet eje aktier i det administrationsselskab, som forestår instituttets eller selskabets administration.

20)-21)

Stk. 2-9. ...

§ 11. ...

Stk. 2-6. ...

9. I § 11 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7. Renter og kursgevinster medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skattepligtige omfattet af § 1 eller § 2, stk. 1, litra a, hvis debitor er hjemmehørende i et andet land, der er medlem af EU eller EØS, og debitor dels efter stk. 1 ikke kunne have fået fradrag for de tilsvarende beløb, hvis debitor havde været skattepligtig i Danmark, dels efter regler om tynd kapitalisering i det andet land ikke har fået fradrag for de tilsvarende beløb. Dette gælder dog ikke for renter af lån fra tredjemand, som den kontrollerende ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for.*«

§ 11 B. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Selskabets nettofinansieringsudgifter består af en eventuel negativ sum af følgende indtægter og udgifter:

1)-4) ...

5) Skattepligtig fortjeneste og udnyttede tab ved afståelse af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven samt skattepligtige udbytter og skattepligtige afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B. Er summen efter 1. pkt. negativ, medregnes den ikke, men fremføres til modregning i efterfølgende indkomstår. 1. pkt. omfatter ikke afkast af lagerbeskattede næringsaktier omfattet af stk. 5, 7. pkt.

6) ...

Stk. 5-12. ...

10. I § 11 B, stk. 4, nr. 5, 1. pkt., udgår »og skattepligtige afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B«.

11. Efter § 13 I indsættes:

»§ 13 J. Pensionsinstitutter, jf. stk. 3 og 4, som er skattepligtige efter § 2, stk. 1, litra b, skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab, der indgår i opgørelsen af fortjenesten ved fast ejendom omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven. Efter lagerprincippet opgøres indkomstårets gevinst og tab som forskellen mellem handelsværdien af ejendommen ved indkomstårets slutning og handelsværdien af ejendommen ved indkomstårets begyndelse. Er ejendommen anskaffet i indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem handelsværdien ved indkomstårets slutning og anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi, jf. dog 6. pkt. Er ejendommen afstået i indkomståret, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem afståelsessummen omregnet til kontantværdi og handelsværdien ved indkomstårets begyndelse. Er ejendommen anskaffet og afstået i samme indkomstår, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem afståelsessummen omregnet til kontantværdi og anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi, jf. dog 6. pkt. Ved opgørelse af gevinst og tab på fast ejendom efter 3. og 5. pkt., hvortil der er ydet tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger, anvendes anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi fratrukket tilskuddet.

Reglerne om skattemæssige afskrivninger på bygninger og installationer finder ikke anvendelse.

Stk. 2. Ved opgørelsen af gevinsten efter stk. 1 kan pensionsinstituttet fradrage tidligere års tab vedrørende fast ejendom opgjort efter stk. 1, som ikke er modregnet i indtægt eller fortjeneste beskattet efter stk. 1.

Stk. 3. Som pensionsinstitut anses selskaber og foreninger m.v., der er hjemmehørende i et andet EU- eller EØS-land, og som

1) har tilladelse til at drive pensionskassevirksomhed efter direktiv 2016/2341/EU eller direktiv 2003/41/EF med senere ændringer, eller

2) opfylder betingelser svarende til de betingelser, som er angivet i pensionsbeskatningslovens § 52.

Stk. 4. Stk. 3 omfatter ikke forsikringselskaber, uagtet at de driver virksomhed omfattet af direktivernes artikel 4.«

§ 21...

Stk. 1. Indkomstkatten for de i § 2, stk. 1, litra a), b) og f), nævnte udenlandske selskaber og foreninger udgør den i § 17, stk. 1, nævnte procent af den skattepligtige indkomst. § 17, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse, hvis udbyttmodtageren er et tilsvarende selskab eller en forening m.v. som nævnt i § 2, stk. 1, litra a, og selskabet eller foreningen m.v. er hjemmehørende i en fremmed stat, der er medlem af EU eller EØS, på Færøerne eller i Grønland eller en stat, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. § 13, stk. 1, nr. 2, 7. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 32. ...

Stk. 2-4. ...

Stk. 5. CFC-indkomsten opgøres som summen af følgende indtægter og udgifter:

1)-3) ...

12. I § 21 indsættes som *stk. 2:*

»*Stk. 2.* Indkomstkatten for indtægt og fortjeneste som nævnt i § 2, stk. 1, litra b, som modtages af et pensionsinstitut omfattet af § 13 J, udgør 15,3 pct. af den skattepligtige indkomst.«

4) Skattepligtige udbytter og skattepligtige afståelsessummer vedrørende aktier m.v., der omfattes af aktieavancebeskatningsloven.

5)-10) ...

Stk. 6-13. ...

§ 33. Er et selskab eller en forening m.v. opløst og formuen udloddet til aktionærerne eller medlemmerne, uden at der er afsat tilstrækkelige midler til dækning af den selskabet eller foreningen påhvilende indkomstskat, er aktionærerne og medlemmerne tillige med likvidator eller, hvor en sådan ikke er valgt eller beskikket, bestyrelsen solidarisk ansvarlige for skattens betaling. Mod likvidator (bestyrelsen) kan det solidariske ansvar ikke gøres gældende for et større beløb end summen af de til aktionærer eller medlemmer foretagne udlodninger, og aktionærer eller medlemmer er kun ansvarlige i det omfang, hvori de har modtaget udlodning fra sammenslutningen. Dette gælder dog ikke ved opløsning af aktieselskaber og anpartsselskaber efter § 216 i lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven) eller andre selskaber efter § 20 a i lov om visse erhvervsdrivende selskaber.

§ 13 A. Tab ved afståelse af aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, fradrages i summen af indkomstårets udbytter, gevinster og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, jf. dog nærværende lovs § 14. Tab kan dog kun fradrages i udbytter, gevinster og afståelsessummer, der vedrører aktier optaget til handel på et reguleret marked, hvor en eventuel gevinst er omfattet af § 12, og i udbytter, der vedrører aktier omfattet af § 44. Endvidere kan tab kun fradrages i udbytter, gevinster og afståelsessummer, der er aktieindkomst, jf. personskattelovens § 4 a.

13. I § 32, *stk. 5, nr. 4*, udgår »og skattepligtige afståelsessummer vedrørende aktier m.v., der omfattes af aktieavancebeskatningsloven«.

14. I § 33, *3. pkt.*, ændres »eller andre selskaber efter § 20 a i lov om visse erhvervsdrivende selskaber« til: »og virksomheder med begrænset hæftelse, der opløses efter denne bestemmelse, jf. § 20 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder«.

§ 2

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 29. august 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 683 af 8. juni 2017, § 6 i lov nr. 688 af 8. juni 2017 og § 1 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 A, *stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt.*, og § 46, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »udbytter, gevinster og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B« til: »udbytter og gevinster«.

2. I § 13 A, *stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2, 3. pkt.*, og § 46, *stk. 3, 2. og 3. pkt.*, ændres »udbytter, gevinster og afståelsessummer« til: »udbytter og gevinster«.

Stk. 2. Tab, der ikke kan fradrages efter stk. 1, fradrages i de følgende indkomstårs udbytter, gevinster og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Tab kan kun overføres til fradrag i senere indkomstår, såfremt det ikke kan rummes i summen af udbytter, gevinster og afståelsessummer i et tidligere indkomstår.

Stk. 3. Er den skattepligtige gift, og overstiger den skattepligtiges samlede tab summen af de samlede udbytter, gevinster og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, overføres det overskydende beløb i indkomståret til fradrag i nettobeløbet af ægtefællens samlede udbytter, gevinster, tab og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, hvis ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udgang, jf. kildeskattelovens § 4. Tabet overføres ligeledes efter reglen i 1. pkt. til fradrag i nettobeløbet af ægtefællens samlede udbytter, gevinster, tab og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B i de følgende indkomstår, hvis tabet ikke kan indeholdes i summen af den skattepligtiges udbytter, gevinster og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B i det pågældende indkomstår. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 17 A. For skattepligtige med en fortrinsstilling i en kapital- eller venturefond medregnes gevinst og tab af aktier erhvervet via kapital- eller venturefonden ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Til gevinster henregnes tillige udbytter og afståelsessummer på aktierne. Den skattepligtige har en fortrinsstilling, når det er aftalt, at den skattepligtiges forholdsmæssige andel af resultatet i investeringsenheden overstiger den skattepligtiges forholdsmæssige andel af den samlede deltagerkapital. Den samlede deltagerkapital omfatter både den indskudte kapital og lånekapital indskudt af deltagere i kapital- og venturefonden.

Stk. 2-5. ...

§ 23. ...

Stk. 2. Skattepligtige omfattet af § 7 kan for gevinst og tab omfattet af § 17 i stedet én gang for alle vælge at medregne urealiseret gevinst og tab på beholdningen af aktier til den skattepligtige ind-

3. I § 13 A, *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, ændres »udbytter, gevinster, tab og afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B« til: »udbytter, gevinster og tab«.

4. I § 17 A, *stk. 1, 2. pkt.*, udgår »og afståelsessummer«.

5. I § 23, *stk. 2, 5. pkt.*, ændres »§§ 16 A eller 16 B« til: »§ 16 B, stk. 1«.

komst (lagerprincippet). Såfremt den skattepligtige vælger at anvende lagerprincippet, opgøres indkomstårets gevinst eller tab som forskellen mellem aktiernes værdi ved indkomstårets slutning og aktiernes værdi ved indkomstårets begyndelse. For aktier, som er erhvervet i indkomstårets løb, anvendes anskaffelsessummen i stedet for aktiernes værdi ved indkomstårets begyndelse. For aktier, som er afstået i indkomstårets løb, anvendes afståelsessummen i stedet for aktiernes værdi ved indkomstårets slutning. Afståelsessummer, der er skattepligtige efter ligningslovens §§ 16 A eller 16 B, indgår ikke i opgørelsen.

Stk. 3-6. ...

Stk. 7. Den skattepligtige skal anvende lagerprincippet ved opgørelse af gevinst og tab på aktier, investeringsbeviser m.v. omfattet af § 19, stk. 1. I de tilfælde, hvor den skattepligtige og investeringsselskabet har forskelligt indkomstår og der er tale om aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller registreret i en værdipapircentral, træder værdien ved begyndelsen af investeringsselskabets indkomstår i stedet for værdien ved begyndelsen af den skattepligtiges indkomstår, og værdien ved udgangen af investeringsselskabets indkomstår træder i stedet for værdien ved udgangen af den skattepligtiges indkomstår. For aktier, som den skattepligtige har erhvervet i løbet af investeringsselskabets indkomstår, træder anskaffelsessummen i stedet for aktiernes værdi ved begyndelsen af indkomståret. For aktier, som den skattepligtige har afstået i løbet af investeringsselskabets indkomstår, træder afståelsessummen i stedet for aktiernes værdi ved udgangen af indkomståret. Afståelsessummer, der er skattepligtige efter ligningslovens §§ 16 A og 16 B, indgår ikke i opgørelsen. Ved værdien af aktier og investeringsbeviser m.v., som er udstedt af et investeringsselskab, forstås markedskursen. Kan en markedskurs ikke fastlægges, eller er denne lavere end tilbagekøbsværdien opgjort efter § 19, stk. 2, nr. 2, anvendes tilbagekøbsværdien.

Stk. 8. ...

§ 39. ...

Stk. 2. ...

6. I § 23, stk. 7, 5. pkt., ændres »§§ 16 A og 16 B« til: »§ 16 B, stk. 1«.

Stk. 3. Sker personens fraflytning m.v. til et land, der ikke er omfattet af overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager eller Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010, er henstand efter stk. 1 endvidere betinget af, at der stilles betryggende sikkerhed. Sikkerheden skal stå i passende forhold til henstandsbeløbet og kan stilles i form af aktier, obligationer, der er optaget til handel på et reguleret marked, bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed efter skatteministerens bestemmelse. Er personens fraflytning sket til et land, der er omfattet af den i 1. pkt. nævnte overenskomst eller det i 1. pkt. nævnte direktiv, og flytter personen efterfølgende videre til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, er fortsat henstand betinget af, at der stilles betryggende sikkerhed, jf. 2. pkt. Er personens fraflytning sket til et land, der ikke er omfattet af den i 1. pkt. nævnte overenskomst eller det i 1. pkt. nævnte direktiv, og flytter personen efterfølgende videre til et land, der er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, frigives den stillede sikkerhed efter anmodning.

Stk. 4-5. ...

§ 39 A. ...

Stk. 2-4. ...

Stk. 5. Ved erhvervelse af afståelsessummer for aktier, jf. ligningslovens § 16 B, og ved modtagelse af udbytte af aktier, jf. ligningslovens § 16 A, der indgår på beholdningsoversigten, beregnes der skat heraf efter reglerne i personskattelovens § 8 a. I den beregnede skat gives der fradrag for skat, der er betalt til Danmark, og fradrag efter reglerne i ligningslovens § 33, stk. 1, for skat, der er betalt til fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Overstiger den beregnede skat summen af de danske og udenlandske betalte skatter, forfalder det overskydende beløb til betaling. Henstandssaldoen nedskrives med beløbet, når det er betalt. Endvidere nedskrives henstandssaldoen med skat, der er betalt til Danmark.

Stk. 6-13. ...

7. I § 39, stk. 3, 2. pkt., udgår »efter skatteministerens bestemmelse«.

8. I § 39 A, stk. 5, 1. pkt., udgår »erhvervelse af afståelsessummer for aktier, jf. ligningslovens § 16 B, og ved«.

§ 2. Bilens brændstofforbrug efter Rådets direktiv 80/1268/EØF af 16. december 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjers brændstofforbrug eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om afgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer omregnes til kilometer pr. liter og afrundes med én decimal.

§ 3. Af alle afgiftspligtige biler betales afgift af bilens brændstofforbrug, jf. §§ 2 og 4, udtrykt som kilometer pr. liter som anmeldt til Trafikstyrelsen eller som fremlagt ved syn hos en synsvirksomhed med henblik på første registrering i Danmark. Afgiften svares med de nedenfor under A eller B anførte beløb:

(Se tabel 1)

Stk. 2-14. ...

§ 9. Udligningssummer omfattet af § 2, stk. 1, anses som udbytte, såfremt aktionæren efter omstruktureringen ejer aktier m.v. i et af de indskydende eller modtagende selskaber eller i selskaber, som er koncernforbundne med de nævnte selskaber, jf. ligningslovens § 2.

I brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 23. august 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, § 2 i lov nr. 1195 af 14. november 2017 og § 3 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som 2. pkt.:

»For biler, hvis brændstofforbrug er fastsat i overensstemmelse med den på verdensplan harmoniserede prøvningsprocedure for lette køretøjer, jf. bilag XXI til Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017, omregnes brændstofforbruget til kilometer pr. liter, ganges med 1,21, og afrundes til én decimal.

2. § 3, *stk. 1, litra A og B*, affattes således:

(Se tabel 2)

§ 4

I fusionsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 24. august 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 652 af 8. juni 2016, § 1 i lov nr. 1557 af 13. december 2016, § 4 i lov nr. 1375 af 4. december 2017 og § 12 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 indsættes efter »aktionæren«:

»eller fysiske eller juridiske personer, hvormed aktionæren har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2,«.

§ 14. Kapitel 1 finder tilsvarende anvendelse i følgende tilfælde, når der ikke indgår et selskab som nævnt i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, i fusionen:

1)-16) ...

2. I § 14 indsættes som *nr. 17* og *18*:

»17) Når en af de i nr. 1 nævnte sparekasser fusionerer med en andelskasse som nævnt i nr. 3 med sparekassen som fortsættende pengeinstitut.

18) Når en af de i nr. 3 nævnte andelskasser fusionerer med et aktieselskab omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, med aktieselskabet som fortsættende pengeinstitut.«

§ 5

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 652 af 8. juni 2017 og senest ved § 36 i lov nr. 58 af 30. januar 2018, foretages følgende ændringer:

§ 2. Pligt til at svare indkomstskat til staten påhviler endvidere personer, der ikke er omfattet af § 1, og dødsboer, der behandles i udlandet, jf. dødsboskattelovens § 1, stk. 3, for så vidt de pågældende personer eller dødsboer:

1)-3) ...

4) Udøver et erhverv med fast driftssted her i landet, jf. dog stk. 10. Udøvelse af erhverv om bord på et skib med hjemsted her i landet anses for udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet, såfremt udøvelse af det pågældende erhverv, hvis det var udført i land, ville blive anset for udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet. Skattepligten omfatter udøvelse af erhverv med fast driftssted her i landet eller deltagelse i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted her. Skattepligten omfatter endvidere indkomst i form af løbende ydelser hidrørende fra en sådan virksomhed eller fra afståelsen af en sådan virksomhed, når ydelserne ikke er udbytte, afdrag på et tilgodehavende, renter eller royalties. Skattepligten omfatter desuden bortforpagtning af en sådan virksomhed. Skattepligten

1. § 2, *stk. 1, nr. 4, 8. og 9. pkt.*, ophæves.

omfatter endvidere fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der er knyttet til en sådan virksomhed. For så vidt angår aktier, omfatter skattepligten gevinst, tab og udbytte på aktier, når afkastet vedrører det faste driftssted, herunder gevinst, tab og udbytte af aktier, der indgår i driftsstedets anlægskapital. Såfremt den skattepligtige bliver skattepligtig efter denne bestemmelse i forbindelse med ophør af skattepligt efter § 1 eller efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst bliver hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, kan den skattepligtige vælge fortsat at være skattepligtig af fortjeneste, tab og udbytte opgjort efter reglerne for skattepligtige omfattet af § 1 af aktier i selskaber m.v., hvis formål er at fremme aktionærernes fælles erhvervmæssige interesser gennem deres deltagelse som aftagere, leverandører eller på anden, lignende måde som led i den skattepligtiges erhvervmæssige virksomhed her i landet. Tilsvarende gælder, hvis den skattepligtige modtager sådanne aktier efter aktieavancebeskatningslovens §§ 34, 35 og 35 A samt dødsboskattelovens §§ 36-38. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde anses for at udgøre et fast driftssted fra første dag.

5) ...

6) Erhverver udbytter omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2, eller erhverver afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, idet selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, 5. og 6. pkt., dog finder tilsvarende anvendelse. 1. pkt. omfatter ikke udbytte fra investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C, der udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven, aktier i det administrativselskab, der forestår investeringsinstituttets administration, afledte finansielle instrumenter efter Finanstilsynets regler herom og beviser i investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C, der udelukkende investerer i aktiver som nævnt i denne bestemmelse. Skattepligten omfatter endvidere vederlag i form af andet end aktier i det erhvervende selskab, som en person erhverver ved overdragelse af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, herunder konvertible obligationer, samt tegningsrettigheder

2. I § 2, *stk. 1, nr. 6, 1. pkt.*, udgår »eller erhverver afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1,«.

3. I § 2, *stk. 1, nr. 6, 3., 4. og 5. pkt.*, ændres »Skattepligten omfatter« til: »Som skattepligtigt udbytte anses«.

4. I § 2, *stk. 1, nr. 6, 4. og 5. pkt.*, ændres »dennes ægtefælle« til: »fysiske eller juridiske personer, hvormed den pågældende person har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2,«.

til sådanne værdipapirer i et koncernforbundet selskab (det erhvervede selskab) til et andet koncernforbundet selskab eller en koncernforbundet fond eller trust (det erhvervende selskab). Skattepligten omfatter derudover vederlag i form af andet end aktier i det erhvervende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber, som en person erhverver ved overdragelse af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, herunder konvertible obligationer, samt tegningsrettigheder til sådanne værdipapirer til selskaber, der på overdragelsestidspunktet i det væsentlige er uden økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet, jf. selskabsskattelovens § 33 A, stk. 3, hvis personen eller dennes ægtefælle efter overdragelsen ejer aktier m.v. i et eller flere af disse selskaber. Skattepligten omfatter også vederlag i andet end aktier i det modtagende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber, som en person erhverver i forbindelse med fusion eller spaltning, der ikke er omfattet af fusionsskatteloven, hvis personen eller dennes ægtefælle efter omstruktureringen ejer aktier i det modtagende selskab eller hermed koncernforbundne selskaber. Ved fastsættelse af, hvornår der foreligger koncernforbundne selskaber, finder ligningslovens § 2 anvendelse. 3.-5. pkt. anvendes dog ikke, hvis personen er hjemmehørende på Færøerne, i Grønland eller i et land, som er medlem af EU/EØS, eller som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, og de kompetente myndigheder i denne stat skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Det er en betingelse for anvendelsen af 3. pkt., at der er forbindelse som nævnt i ligningslovens § 2 mellem personen og det erhvervede henholdsvis det erhvervende selskab, og at det erhvervede selskab og det erhvervende selskab er koncernforbundet som nævnt i ligningslovens § 2.

7)-29) ...

Stk. 2-5. ...

Stk. 6. Indkomstkatten i medfør af stk. 1, nr. 6, udgør 27 pct. af de samlede udbytter eller afståelsessummer. Indkomstkatten udgør dog 15 pct. af udbytte eller afståelsessummer, hvis den kompe-

5. I § 2, *stk. 6, 1. og 2. pkt.*, udgår »eller afståelsessummer«.

tente myndighed i den stat, i Grønland eller på Færøerne, hvor personen er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Det er en betingelse for anvendelsen af 2. pkt., at personen ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttegivende selskab. Hvis personen er hjemmehørende i et land uden for EU, er det endvidere en betingelse, at den pågældende sammen med koncernforbundne parter, jf. ligningslovens § 2, ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttegivende selskab. 2-4. pkt. omfatter også personer, der efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne.

Stk. 7-10. ...

§ 65. I forbindelse med enhver vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbytte af aktier eller andele i selskaber eller foreninger m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2 e, 2 h, 4 og 5 a, skal vedkommende selskab eller forening m.v. indeholde 27 pct. af det samlede udbytte, medmindre andet er fastsat i medfør af stk. 3 eller følger af stk. 4-6. Indeholdelse med 27 pct. skal endvidere foretages i den samlede udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, og kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, medmindre andet følger af stk. 5. Til udbytte henregnes alt, hvad der af selskabet udloddes til aktionærer eller andelshavere, med undtagelse af friaktier og friandele samt udlodning af likvidationsprovenu foreta-

6. I § 2 indsættes som *stk. 11*:

»*Stk. 11.* Virksomhed med investering i aktier og erhvervelse af fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven anses kun for udøvelse af erhverv efter stk. 1, nr. 4, når der foreligger næringsvirksomhed. Dette gælder dog ikke, hvis en fysisk eller juridisk person, hvormed personen har en forbindelse som omhandlet i ligningslovens § 2, udøver erhvervsvirksomhed i Danmark, og virksomheden som nævnt i 1. pkt. indgår som et integreret led heri.«

7. § 65, *stk. 1, 2. og 3. pkt.*, affattes således:

»Opkøb af egne aktier eller andele sidestilles med en beslutning om udbetaling eller godskrivning. Til udbytte henregnes beløb omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 2, og udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, og en af betingelserne i ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 1, litra a-d, er opfyldt.«

get i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, jf. dog ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 1. Bestemmelsen i § 46, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Det indeholdte beløb benævnes »udbytteskat«.

Stk. 2. ...

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at der ikke skal indeholdes udbytteskat i udbytter, der ikke skal medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst. Skatteministeren kan endvidere fastsætte regler om offentliggørelse af en database over selskaber og foreninger m.v., som er berettiget til at modtage udbytte uden indeholdelse af udbytteskat. Skatteministeren kan desuden for selskaber, der skal betale selskabsskat efter § 29 A i selskabsskatteloven, fastsætte regler om, at der ikke skal indeholdes udbytteskat i forbindelse med investeringsinstitutters eller investerings-selskabers udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer til selskaber og foreninger m.v., jf. stk. 7 og 9. Det er en betingelse, at det kan godtgøres, at de generelle indkomstforhold for selskabet eller foreningen m.v. generelt vil medføre, at den indeholdte udbytteskat helt åbenbart vil overstige indkomstårets samlede indkomstskat. § 65 C, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse vedrørende indeholdelse af udbytteskat.

Stk. 4-6. ...

Stk. 7. Investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C skal ved udbetaling eller godskrivning af udbytte og udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, indeholde 27 pct. af det samlede udbytte, medmindre andet følger af stk. 6, 8, 11 eller 13. Det indeholdte beløb benævnes udbytteskat. Bestemmelsen i § 46, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. ...

Stk. 9. Investerings-selskaber, jf. selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, skal ved udbetaling eller godskrivning af udbytte og udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1, indeholde 27 pct. af det samlede udbytte, medmindre andet følger af stk. 6, 10, 11 eller 13. Det indeholdte beløb benævnes udbyt-

8. I § 65, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »afståelsessummer«: »omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1,«.

9. I § 65, stk. 7, 1. pkt. og stk. 9, 1. pkt., udgår »og udbetaling eller godskrivning af afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1,«.

teskat. Bestemmelsen i § 46, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 10-13. ...

§ 65 A. En person eller et dødsbo, som er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 6, og et selskab m.v., som er skattepligtigt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, betaler en endelig skat med den sats, der fremgår af § 2, stk. 6, eller af selskabsskattelovens § 2, stk. 3, af udbytter, der omfattes af ligningslovens § 16 A, stk. 1 og 2 eller afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B, men som ikke omfattes af indeholdelsespligten i § 65.

Stk. 2. ...

§ 67. Har nogen, der er skattepligtig efter § 1, erhvervet udbytte, hvori der efter § 65 er indeholdt udbytteskat, modregnes udbytteskatten i slutskatten, jf. § 60, stk. 1, litra d. Er den indeholdte udbytteskat endelig betaling af skatten, jf. personskatte-lovens § 8 a, stk. 1, indgår beløbet ikke i slutskatten, og der foretages ikke modregning efter 1. pkt.

Stk. 2. Har nogen, der er skattepligtig efter § 1 i selskabsskatteloven eller efter fondsbeskatningsloven, erhvervet udbytte, hvori der efter § 65 er indeholdt udbytteskat, modregnes udbytteskatten i den indkomstskat, der af den skattepligtige skal betales for det indkomstår, i hvilket udbyttet er erhvervet.

Stk. 3-6. ...

§ 73 E. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Såfremt personens fraflytning m.v. sker til et land, der ikke er omfattet af overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bi-stand i skattesager eller Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010, er henstand efter stk. 1 endvidere betinget af, at der stilles betryggende sikkerhed. Sikkerheden skal stå i passende forhold til henstandsbeløbet og kan stilles i form af aktier, obligationer optaget til handel på et reguleret marked, bankgaranti eller anden betryggende sikkerhed efter skatteministerens bestemmelse. Er personens fraflytning sket til et land, der er omfattet af den i 1. pkt. nævnte overenskomst eller det i 1. pkt. nævnte direktiv, og flytter personen efter-

10. I § 65 A, *stk. 1*, udgår »eller afståelsessummer omfattet af ligningslovens § 16 B«.

11. I § 67, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »skattepligtig efter § 1,« til: »skattepligtig efter § 1 eller § 2, stk. 1, nr. 4,«.

12. I § 67, *stk. 2*, ændres »efter § 1 i selskabsskatte-loven eller efter fondsbeskatningsloven,« til: »ef-ter selskabsskattelovens § 1 eller § 2, stk. 1, litra a, eller fondsbeskatningsloven,«.

13. I § 73 E, *stk. 3, 2. pkt.*, udgår »efter skattemini-sterens bestemmelse«.

følgende videre til et land, der ikke er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, er fortsat henstand betinget af, at der stilles betryggende sikkerhed, jf. 2. pkt. Er personens fraflytning sket til et land, der ikke er omfattet af den i 1. pkt. nævnte overenskomst eller det i 1. pkt. nævnte direktiv, og flytter personen efterfølgende videre til et land, der er omfattet af den nævnte overenskomst eller det nævnte direktiv, frigives den stillede sikkerhed efter anmodning.

Stk. 4-8. ...

§ 16 A. ...

Stk. 2. Til udbytte henregnes:

- 1) Alt, hvad der af selskabet udloddes til aktuelle aktionærer eller andelshavere, jf. dog stk. 3. 2)-5) ...

Stk. 3-5. ...

§ 16 C. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. I minimumsindkomsten indgår følgende indtægter:

- 1)-2) ...

3) Indtjente udbytter efter § 16 A fratrukket indeholdt udbytteskat og tillagt tilbagebetalt udbytteskat, afståelsessummer efter § 16 B og låntagers betaling til långiver af dennes manglende udbytte ved aktieudlån.

- 4)-10)

Stk. 5-14. ...

§ 6

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 278 af 17. april 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 16 A, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »stk. 3«: », og afståelsessummer omfattet af § 16 B, stk. 1«.

2. I § 16 C, stk. 4, nr. 3, udgår », afståelsessummer efter § 16 B«.

§ 7

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 239 af 7. marts 2017, foretages følgende ændringer:

§ 4. ...

Stk. 2. Afgiftsgrundlaget er virksomhedens lønsum for følgende virksomheder:

1) ...

2) Selvstændige grupper, der leverer ydelser, der er momsfritaget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, for så vidt angår den del af gruppens lønsum, der er medgået til disse momsfritagne ydelser leveret til virksomheder omfattet af nr. 1 og dette nummer.

3) ...

4) Organisationer, fonde, foreninger, loger m.v., jf. dog nr. 2.

Stk. 3-6. ...

§ 5. ...

Stk. 2. For virksomheder omfattet af § 4, stk. 2, nr. 1 og 2, er afgiften

1) for kalenderåret 2014 11,4 pct. af virksomhedens lønsum,

2) for kalenderåret 2015 12,2 pct. af virksomhedens lønsum,

3) for kalenderåret 2016 13,6 pct. af virksomhedens lønsum,

4) for kalenderåret 2017 14,1 pct. af virksomhedens lønsum,

5) for kalenderåret 2018 14,5 pct. af virksomhedens lønsum,

6) for kalenderåret 2019 15,0 pct. af virksomhedens lønsum,

7) for kalenderåret 2020 15,2 pct. af virksomhedens lønsum og

8) for kalenderåret 2021 og fremefter 15,3 pct. af virksomhedens lønsum.

Stk. 3. For virksomheder omfattet af § 4, stk. 2, nr. 3 eller 4, er afgiften 6,37 pct. af virksomhedens lønsum.

Stk. 4-5. ...

§ 6. ...

Stk. 2. § 2, stk. 1, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse for

1. § 4, stk. 2, nr. 2, ophæves.

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 2 og 3.

2. I § 4, stk. 2, nr. 4, der bliver nr. 3, udgår », jf. dog nr. 2.«

3. I § 5, stk. 2, og § 6, stk. 2, udgår »og 2«.

4. I § 5, stk. 3, ændres »§ 4, stk. 2, nr. 3 eller 4,« til: »§ 4, stk. 2, nr. 2 eller 3,«.

virksomheder, der er omfattet af § 4, stk. 2, nr. 1 og 2.

Stk. 3. ...

§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

1)-18) ...

19) Ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, som udøver en virksomhed, der er fritaget for afgift, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde deres medlemmer de for udøvelsen af deres virksomhed direkte nødvendige tjenester. Det er en forudsætning, at det enkelte medlems betaling for disse ydelser nøjagtigt svarer til medlemmets andel i de fælles udgifter, og at afgiftsfritagelsen ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning.

20)-21)

Stk. 2-3. ...

§ 45. ...

Stk. 2-13....

Stk. 14-15. ...

§ 8

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret ved § 6 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og § 18 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 13, stk. 1, nr. 19, 1. pkt., indsættes efter »fritaget for afgift,«: »i henhold til nr. 1-6, 13 og 15 for så vidt angår transport af syge eller tilskadekomne personer med transportmidler specielt konstrueret til dette formål, og nr. 17, 18 og 21,«.

2. I § 45 indsættes efter stk. 13 som nyt stykke:

»Stk. 14. Afgiftspligtige personer kan for indkøb, for hvilke afgiften efter denne lov ikke kan fradrages, få godtgjort afgiften efter denne lov af den afgift, der godtgøres efter følgende love:

- 1) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.
- 2) Lov om afgift af elektricitet.
- 3) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 4) Lov om afgift af naturgas og bygas m.v.
- 5) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.«

Stk. 14 og 15 bliver herefter stk. 15 og 16.

§ 9

§ 51. For opsparings- og forsikringsordninger, der udelukkende har alderdoms- eller familieforsørgelse til formål, kan skatteministeren fastsætte, at renter, bonus, udbytter efter ligningslovens § 16 A, afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B, gevinst og tab som omhandlet i kursgevinstloven og aktieavancebeskatningsloven samt gevinst og tab, der skyldes kursændringer på beholdninger af værdipapirer, i forbindelse med en opsparings- eller forsikringsordning, ikke skal medregnes i den skattepligtige indkomst.

§ 4. Kapitalindkomst omfatter det samlede netto-beløb af

1)-4) ...

5) skattepligtig fortjeneste, fradragsberettigede tab og skattepligtige afståelsessummer efter aktieavancebeskatningslovens § 18, § 19 og § 22 eller ligningslovens § 16 B, der ikke er aktieindkomst efter § 4 a,

5 a) skattepligtig gevinst, fradragsberettiget tab samt skattepligtige afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B ved afståelse af medlemsbeviser i foreninger m.v., der er skattepligtige efter selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 6, bortset fra investeringsforeninger,

6)-16) ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Uanset bestemmelserne i stk. 1, nr. 4 og 5, medregnes udlodninger samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B fra andelsforeninger som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 18 dog til den personlige indkomst, medmindre udlodningen

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, som ændret senest ved § 33 i lov nr. 58 af 30. januar 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 51 udgår »afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B,«.

§ 10

I personskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1163 af 8. oktober 2015, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 1, nr. 5*, ændres »fortjeneste, fradragsberettigede tab og skattepligtige afståelsessummer efter aktieavancebeskatningslovens § 18, § 19 og § 22 eller ligningslovens § 16 B« til: »gevinst og fradragsberettigede tab efter aktieavancebeskatningslovens §§ 18, 19 og 22«.

2. I § 4, *stk. 1, nr. 5 a*, ændres »gevinst, fradragsberettiget tab samt skattepligtige afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B« til: »gevinst og fradragsberettigede tab«.

3. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter nr. 5 a som nyt nummer:

»5 b) beløb, der er modtaget fra et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, en forvalter af alternative investeringsfonde, en finansiel rådgiver eller en investeringsrådgiver, som følge af at det pågældende

udgør en normal forrentning af en indbetalt andelskapital.

Stk. 5. Uanset bestemmelserne i stk. 1, nr. 4 og 5, medregnes udlodninger samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B vedrørende aktier, som omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 17, dog til den personlige indkomst. Det samme gælder udlodninger, fortjenester og tab samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B vedrørende aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, såfremt de ville være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17, hvis de ikke var omfattet af samme lovs § 19.

Stk. 6. Uanset stk. 1, nr. 4 og 5, medregnes udbetalinger og fortjenester samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B vedrørende andele i medarbejderinvesteringsselskaber, jf. ligningslovens § 7 N, stk. 1, og andele i medarbejderinvesteringsselskabslignende selskaber, jf. ligningslovens § 7 N, stk. 3, til den personlige indkomst.

Stk. 7-8. ...

§ 4 a. Aktieindkomst omfatter det samlede beløb af:

1) ...

2) afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B samt beløb omfattet af § 4, stk. 4, 2. pkt., i lov om skattefri virksomhedsomdannelse fra selskaber, der er skattepligtige efter selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 2 e, 2 h, 4 eller 5 a, eller som er eller har været hjemmehørende i udlandet, medmindre aktierne er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19,

3) skattepligtigt aktieudbytte fra aktiebaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. aktieavancebeskatningslovens § 21, og

4) fortjeneste og tab efter aktieavancebeskatningslovens §§ 12-14, fortjeneste efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A, stk. 2, nr. 1, og tab efter aktieavancebeskatningslovens § 17 A.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 1-4, omfatter ikke udbytter og fortjenester samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B vedrørende aktier som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 19. Stk. 1 omfatter heller ikke udbytte efter ligningslovens § 16 A, stk. 5,

pengeinstitut m.v. har modtaget gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse fra et investeringsinstitut, og som vedrører investering i en aktie eller et investeringsbevis omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 eller 22,«.

4. I § 4, *stk. 4, stk. 5, 1. og 2. pkt.*, og *stk. 6*, udgår »samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B«.

5. I § 4 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Uanset bestemmelsen i *stk. 1, nr. 5b*, medregnes modtagne beløb vedrørende en aktie eller et investeringsbevis omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 til den personlige indkomst, såfremt aktien m.v. ville være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 17, hvis den ikke var omfattet af samme lovs § 19.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter *stk. 7 og 8*.

6. I § 4 a, *stk. 1, nr. 2*, udgår »afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B samt«.

7. I § 4 a, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 21, og« til: »§ 21,«.

8. I § 4 a, *stk. 1, nr. 4*, ændres »§ 17 A.« til: »§ 17 A, og«.

9. I § 4 a, *stk. 1*, indsættes som *nr. 5*:

»5) beløb, der er modtaget fra et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, en forvalter af alternative investeringsfonde, en finansiel rådgiver eller en in-

og udbetalinger og fortjenester samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B vedrørende andele i medarbejderinvesteringsselskaber, jf. ligningslovens § 7 N, stk. 1, og andele i medarbejderinvesteringsselskabslignende selskaber, jf. ligningslovens § 7 N, stk. 3.

Stk. 3-4. ...

§ 4. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Brændstofforbruget efter stk. 2 og 3 opgøres for benzindrevne og dieseldrevne personbiler som bilens brændstofforbrug efter Rådets direktiv 80/1268/EØF af 16. december 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjers brændstofforbrug eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer. Brændstofforbruget omregnes til kilometer pr. liter og afrundes med én decimal. For personbiler, for hvilke der ikke opgøres et brændstofforbrug som angivet i 1. pkt., omregnes bilens energiforbrug til et forbrug af benzin eller diesel som angivet i brændstofforbrugsafgiftslovens § 3, stk. 2-10. Det beregnede brændstofforbrug omregnes til kilometer pr. liter og afrundes med én decimal.

Stk. 5-12. ...

§ 5. ...

Stk. 2-5. ...

vesteringsrådgiver, som følge af at det pågældende pengeinstitut m.v. har modtaget gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse fra et investeringsinstitut, ogsom vedrører investering i et investeringsbevis omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 21, hvor fortjeneste og tab ikke omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 17.«

10. I § 4 a, stk. 2, 1. og 2. pkt., udgår »samt afståelsessummer efter ligningslovens § 16 B«.

§ 11

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, § 1 i lov nr. 1195 af 14. november 2017 og § 2 i lov nr. 1431 af 11. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 4, indsættes efter 2. pkt.:

»For biler, hvis brændstofforbrug er fastsat i overensstemmelse med den på verdensplan harmoniserede prøvningsprocedure for lette køretøjer, jf. bilag XXI til Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017, omregnes brændstofforbruget til kilometer pr. liter, ganges med 1,21 og afrundes til én decimal.«

Stk. 6. Brændstofforbruget efter stk. 4 og 5 opgøres for benzindrevne og dieseldrevne varebiler som bilens brændstofforbrug efter Rådets direktiv 80/1268/EØF af 16. december 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjers brændstofforbrug eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer. Brændstofforbruget omregnes til kilometer pr. liter og afrundes med én decimal. For varebiler, for hvilke der ikke opgøres et brændstofforbrug som angivet i 1. pkt., omregnes bilens energiforbrug til et forbrug af benzin eller diesel som angivet i brændstofforbrugsafgiftslovens § 3, stk. 2-10. Det beregnede brændstofforbrug omregnes til kilometer pr. liter og afrundes med én decimal.

Stk. 7-14. ...

§ 26. ...

Stk. 2-6. ...

Stk. 7. Vedrører en ansættelse efter stk. 1 eller 2 opgørelsen af en balancepost, kan opgørelsen primo indkomståret alene foretages eller ændres, såfremt ansættelsen for det foregående indkomstår ændres tilsvarende vedrørende opgørelsen ultimo for dette indkomstår, jf. dog 2. og 3. pkt. Foretages eller ændres en ansættelse vedrørende en opgørelse af gevinst og tab efter aktieavancebeskatningsloven eller kursgevinstloven, hvor den skattepligtige har anvendt realisationsprincippet og en anden opgørelsesmetode skulle have været anvendt, anvendes henholdsvis værdipapirets anskaffelsessum og værdien ved gældens påtagelse med tillæg af gevinst og fradrag for tab medregnet i tidligere ind-

2. I § 5, *stk. 6*, indsættes efter 2. pkt.:

»For biler, hvis brændstofforbrug er fastsat i overensstemmelse med den på verdensplan harmoniserede prøvningsprocedure for lette køretøjer, jf. bilag XXI til Kommissionens forordning nr. 1151/2017 af 1. juni 2017, omregnes brændstofforbruget til kilometer pr. liter, ganges med 1,21 og afrundes til én decimal.«

§ 12

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1267 af 12. november 2015, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 683 af 8. juni 2017 og senest ved § 7 i lov nr. 278 af 17. april 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 26, *stk. 7, 1. pkt.*, og § 27, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres », jf. dog 2. og 3. pkt.« til », jf. dog 2.-4. pkt.«

2. I § 26, *stk. 7*, indsættes som *4. pkt.*:

»Foretages eller ændres en ansættelse vedrørende en opgørelse af gevinst og tab efter selskabsskatte-lovens § 13 J, hvor den skattepligtige har anvendt realisationsprincippet og ikke lagerprincippet, anvendes ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud, der er ydet efter lov om støttede private ungdomsboliger, med tillæg af gevinst og fradrag for tab medregnet i tidligere indkomstår som værdien primo indkomståret

komstår som værdien primo indkomståret for det tidligste indkomstår inden for fristen efter stk. 1 eller 2. Har den skattepligtige anvendt en anden opgørelsesmetode end realisationsprincippet, og skulle realisationsprincippet have været anvendt, anvendes henholdsvis værdipapirets anskaffelsessum og gældens værdi ved påtagelsen med tillæg af gevinst og fradrag for tab medregnet i tidligere indkomstår som værdipapirets anskaffelsessum og gældens værdi ved påtagelsen.

Stk. 8-9. ...

§ 27. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Vedrører en ansættelse efter stk. 1 opgørelsen af en balancepost, kan opgørelsen primo indkomståret kun foretages eller ændres, hvis ansættelsen for det foregående indkomstår ændres tilsvarende vedrørende opgørelsen ultimo for dette indkomstår, jf. dog 2. og 3. pkt. Foretages eller ændres en ansættelse vedrørende en opgørelse af gevinst og tab efter aktieavancebeskatningsloven eller kursgevinstloven, hvor den skattepligtige har anvendt realisationsprincippet og en anden opgørelsesmetode skulle have været anvendt, anvendes henholdsvis værdipapirets anskaffelsessum og værdien ved gældens påtagelse med tillæg af gevinst og fradrag for tab medregnet i tidligere indkomstår som værdien primo indkomståret for det tidligste indkomstår inden for fristen efter stk. 1 eller 2. Har den skattepligtige anvendt en anden opgørelsesmetode end realisationsprincippet, og skulle realisationsprincippet have været anvendt, anvendes henholdsvis værdipapirets anskaffelsessum og gældens værdi ved påtagelsen med tillæg af gevinst og fradrag for tab medregnet i tidligere indkomstår som værdipapirets anskaffelsessum og gældens værdi ved påtagelsen.

Stk. 5. ...

for det tidligste indkomstår inden for fristen efter stk. 1 eller 2.«

3. I § 27, *stk. 4*, indsættes som *4. pkt.*:

»Foretages eller ændres en ansættelse vedrørende en opgørelse af gevinst og tab efter selskabsskatte-lovens § 13 J, hvor den skattepligtige har anvendt realisationsprincippet og ikke lagerprincippet, anvendes ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud, der er ydet efter lov om støttede private ungdomsboliger, med tillæg af gevinst og fradrag for tab medregnet i tidligere indkomstår som værdien primo indkomståret for det tidligste indkomstår inden for fristen efter stk. 1.«

§ 13

I skatteindberetningsloven, lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 13. Den, der som led i sin virksomhed yder eller formidler lån, skal årligt indberette til told- og skatteforvaltningen herom efter stk. 2. Det samme gælder renter ved for sen betaling, der er fastsat efter lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2-5. ...

§ 50. Indberetningspligten efter §§ 14, 16-19 og 28 omfatter ikke følgende ordninger omfattet af pensionsbeskatningsloven, jf. dog stk. 3:

1)-5) ...

Stk. 2-3. ...

§ 52. ...

Stk. 2. Afgiver den, hvorom der skal indberettes, ikke identifikationsoplysninger efter stk. 1 eller regler udstedt i medfør af stk. 3, gælder følgende:

1)-8) ...

1. I § 13, stk. 1, 2. pkt., ændres »lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden« til: »gebyrloven«.

2. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, forvaltere af alternative investeringsfonde, finansielle rådgivere og investeringsrådgivere, som videregiver beløb til kunder, som følge af at det pågældende pengeinstitut m.v. har modtaget gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse fra et investeringsinstitut, skal hvert år indberette de oplysninger, som er nævnt i stk. 2, til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Indberetningen skal omfatte:

1) Oplysninger om den, der foretager indberetningen.

2) Oplysninger om kunden.

3) Størrelsen af det videregivne beløb.

4) Om beløbet vedrører investering i en aktie eller et investeringsbevis omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 eller 22 eller af aktieavancebeskatningslovens § 21, i det omfang kunden er en fysisk person.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning efter stk. 2.«

3. I § 50, stk. 1, ændres »16-19« til: »15 a-19«.

9) Et depot, hvorom der skal indberettes efter § 16, § 17, stk. 1 og 2, eller § 18, må ikke oprettes.

10) ...

Stk. 3. ...

§ 54. Indberetning til told- og skatteforvaltningen efter §§ 8, 12-14 og 17, § 18, jf. dog stk. 3, §§ 19, 26-28, 30-32, 34-36, 38 og 40 og § 43, stk. 1, og efter regler udstedt i medfør af § 9, § 10, jf. § 9, eller § 11 skal foretages senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Stk. 2-7. ...

§ 2. ...

Stk. 2. Afgiftslettelsen afhænger af bryggeriets fremstilling af øl i det foregående kalenderår, jf. dog stk. 3. For bryggerier, der højst fremstiller 3.700 hl, udgør afgiftslettelsen 77,08 kr. pr. hektoliter. For bryggerier, der fremstiller over 3.700 hl, men højst 20.000 hl, udgør afgiftslettelsen 259.939 kr. divideret med den udleverede hektoliter-mængde øl tillagt 6,83 kr. For bryggerier med en fremstilling på over 20.000 hl udgør afgiftslettelsen 22,02 kr. pr. hektoliter reduceret med et kronebeløb, der fremkommer ved at dividere den udleverede hektoliter-mængde øl med 9.083. Der forhøjes til nærmeste hele ørebeløb, der er deleligt med 5. Der kan ikke opnås moderation for mere end 200.000 hl i det aktuelle kalenderår. For bryggerier, der har fremstillet over 200.000 hl øl i det foregående kalenderår, udgør afgiftslettelsen 0 kr. pr. hektoliter.

Stk. 3-5. ...

4. I § 52, *stk. 2, nr. 9*, ændres »§ 16,« til: »§§ 15 a, 16,«.

5. I § 54, *stk. 1*, indsættes efter »12-14«: », 15 a«.

§ 14

I øl- og vinafgiftsloven jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 23. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 1686 af 26. december 2017 og ved § 6 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 2, *stk. 2, 3. og 4. pkt.* ændres »udleverede« til: »fremstillede«.

§ 15

I lov nr. 1195 af 14. november 2017 om ændring af registreringsafgiftsloven og brændstofforbrugsafgiftsloven (Ændring af registreringsafgiften, ændring af fradrag for sikkerhedsudstyr, forhøjelse af tærskelværdi og tillæg for energieffektivitet, stramning af regler om leasing m.v. af køretøjer, forhøjelse af reparationsgrænsen og forhøjelse og øget differentiering af brændstofforbrugsafgift m.v.) foretages følgende ændring:

§ 2

I brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 23. august 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 1, litra A og B, affattes således:
(Se tabel 3)

1. § 2, nr. 1, ophæves.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Lovens § 7, § 8, nr. 1, og § 13, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 13, nr. 2-5.

Stk. 4. § 1, nr. 9, har virkning for indkomståret 2018 eller senere indkomstår.

Stk. 5. § 1, nr. 11 og 12, har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere.

Stk. 6. § 5, nr. 11 og 12, har virkning for indkomståret 2015 og senere.

Stk. 7. § 8, nr. 2, har virkning for indkøb foretaget fra og med den 1. november 2011.

Stk. 8. § 10, nr. 3 og 9, har virkning fra og med den 1. juli 2017. Den skattepligtige kan dog vælge, at § 10, nr. 3 og 9, først skal virke for beløb, der modtages den 1. januar 2019 eller senere. Valget skal foretages i forbindelse med indgivelse af selvangivelse for indkomståret 2017 for beløb modtaget fra og med den 1. juli 2017 til og med 31. de-

cember 2017 og ved indgivelse af oplysningskemaet for indkomståret 2018 for beløb modtaget fra og med den 1. januar 2018 til og med 31. december 2018.

§ 17

Stk. 1. En pensionskasse, der er omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, den 1. juli 2018, og som opfyldte betingelserne i selskabsskattelovens § 13 J, stk. 3 og 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, den 30. juni 2018, skal for ejendomme, der er anskaffet før det første indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere, anvende ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger som værdien ved begyndelsen af det første indkomstår, der påbegyndes den 1. juli 2018 eller senere. For ejendomme, hvor selskabsskattelovens § 13 J, stk. 1 og 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, finder anvendelse, anses en bygning eller en installation, der er en del af den faste ejendom, for afstået efter afskrivningslovens § 21. Som afståelsessum anvendes handelsværdien på tidspunktet for ændringen, og indkomstskatten af de genvundne afskrivninger beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 1.

Stk. 2. En pensionskasse, der er omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, og som den 1. juli 2018 opfylder betingelserne i selskabsskattelovens § 13 J, stk. 3 og 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, kan vælge, at selskabsskattelovens § 13 J, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, og selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, skal have virkning fra og med det indkomstår, hvori pensionskassen blev omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, dog ikke tidligere end indkomståret 2013. For ejendomme, der er anskaffet før indkomståret 2013, skal pensionskassen anvende ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger som værdien ved begyndelsen af indkomståret 2013. Meddelelse efter 1. pkt. skal være givet til told- og skatteforvaltningen senest den 1. august

2019. § 16, stk. 5, finder ikke anvendelse, hvis der er givet meddelelse efter denne bestemmelse. For ejendomme anskaffet før indkomståret 2013, hvor selskabsskattelovens § 13 J, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, tilvælges for et tidligere indkomstår, jf. 1. pkt., anses en bygning eller en installation, der er en del af den faste ejendom, for afstået efter afskrivningslovens § 21. Som afståelsessum anvendes handelsværdien på tidspunktet for ændringen, og indkomstskatten af de genvundne afskrivninger beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 1. Indkomstskatten af øvrig indtægt og fortjeneste beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12.

Stk. 3. En pensionskasse, der har været omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, i perioden til og med den 30. juni 2018, og som opfyldte betingelserne i selskabsskattelovens § 13 J, stk. 3 og 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, kan vælge, at selskabsskattelovens § 13 J, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, og selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, skal have virkning fra og med det indkomstår, hvori pensionskassen blev omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, dog ikke tidligere end indkomståret 2013. For ejendomme, der er anskaffet før indkomståret 2013, skal pensionskassen anvende ejendommens anskaffelsessum omregnet til kontantværdi fratrukket tilskud efter lov om støttede private ungdomsboliger som værdien ved begyndelsen af indkomståret 2013. Meddelelse efter denne bestemmelse skal være givet til told- og skatteforvaltningen senest den 1. august 2019. For ejendomme anskaffet før indkomståret 2013, hvor selskabsskattelovens § 13 J, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, tilvælges for et tidligere indkomstår, jf. 1. pkt., anses en bygning eller en installation, der er en del af den faste ejendom, for afstået efter afskrivningslovens § 21. Som afståelsessum anvendes handelsværdien på tidspunktet for ændringen, og indkomstskatten af de genvundne afskrivninger beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 1. Indkomstskatten af øvrig indtægt og fortjeneste beregnes efter selskabsskattelovens § 21, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12.

§ 18

Stk. 1. For person- og varebiler, hvis brændstofforbrug er fastsat efter metoden angivet i lovens § 3, nr. 1, og som er registreret i Køretøjsregisteret første gang til og med den 30. juni 2018, fastsættes brændstofforbrugsafgiften efter anmodning fra og med bilens første afgiftsperiode efter metoden angivet i lovens § 3, nr. 1, medmindre dette medfører en højere afgiftssats end den hidtidige metode. Et eventuelt allerede opkrævet forskelsbeløb tilbagebetales til den, der er registreret som ejer af bilen i Køretøjsregisteret den 1. juli 2018.

Stk. 2. For person- og varebiler, for hvilke brændstofforbruget er fastsat efter metoden angivet i lovens § 11, nr. 1 og 2, og som er registreret i Køretøjsregisteret første gang i til og med den 30. juni 2018, fastsættes registreringsafgiften efter anmodning på ny på baggrund af et brændstofforbrug fastsat efter metoden angivet i lovens § 11, nr. 1 og 2, medmindre dette medfører en højere afgift end den hidtidige metode. Ved den fornyede beregning og fastsættelse af registreringsafgift anvendes bilens afgiftspligtige værdi ved første registrering i Køretøjsregisteret, og der bortses fra eventuelle efterfølgende værdiændringer. Den, der skal svare afgift efter registreringsafgiftslovens almindelige regler, har krav på tilbagebetaling af eventuelt for meget betalt registreringsafgift. Efter lovens ikrafttræden tilbagebetaler told- og skatteforvaltningen forskelsbeløbet til den, der skal svare afgift efter registreringsafgiftslovens almindelige regler. Krav om tilbagebetaling af registreringsafgift kan af en køber af et køretøj, som ikke selv har forestået registreringen af køretøjet, alene rettes imod den, der skal svare afgift efter registreringsafgiftslovens almindelige regler.

Stk. 3. Tilbagebetalingskrav efter stk. 1 og 2 forfalder fire kalendermåneder efter, at anmodning om fornyet fastsættelse af brændstofforbrugsafgift eller registreringsafgift er modtaget hos told- og skatteforvaltningen, dog tidligst den 30. november 2018, og forrentes fra forfaldsdagen efter reglerne i rentelovens § 5, stk. 1, medmindre kravet ikke kan opgøres endeligt på dette tidspunkt.

Tabel 1*A. Benzindrevne biler m.v.*

			Kr. pr. halvår pr. bil	
			Forbrugsafgift	
Kilometer pr. liter mindst			20,0	310
Under	20,0	men ikke under	18,2	600
Under	18,2	men ikke under	16,7	890
Under	16,7	men ikke under	15,4	1.190
Under	15,4	men ikke under	14,3	1.480
Under	14,3	men ikke under	13,3	1.770
Under	13,3	men ikke under	12,5	2.060
Under	12,5	men ikke under	11,8	2.350
Under	11,8	men ikke under	11,1	2.640
Under	11,1	men ikke under	10,5	2.930
Under	10,5	men ikke under	10,0	3.230
Under	10,0	men ikke under	9,1	3.800
Under	9,1	men ikke under	8,3	4.400
Under	8,3	men ikke under	7,7	4.980
Under	7,7	men ikke under	7,1	5.560
Under	7,1	men ikke under	6,7	6.140
Under	6,7	men ikke under	6,3	6.730
Under	6,3	men ikke under	5,9	7.310
Under	5,9	men ikke under	5,6	7.890
Under	5,6	men ikke under	5,3	8.500
Under	5,3	men ikke under	5,0	9.080
Under	5,0	men ikke under	4,8	9.650
Under	4,8	men ikke under	4,5	10.230
Under	4,5			10.830

B. Dieseldrevne personbiler m.v.

				Kr. pr. halvår pr. bil	
				Forbrugsafgift	Udligningsafgift
Kilometer pr. liter mindst			32,1	-	120
Under	32,1	men ikke under	28,1	-	580
Under	28,1	men ikke under	25,0	-	1.040

Under	25,0	men ikke under	22,5	310	1.130
Under	22,5	men ikke under	20,5	600	1.240
Under	20,5	men ikke under	18,8	890	1.340
Under	18,8	men ikke under	17,3	1.190	1.450
Under	17,3	men ikke under	16,1	1.480	1.550
Under	16,1	men ikke under	15,0	1.770	1.670
Under	15,0	men ikke under	14,1	2.060	1.790
Under	14,1	men ikke under	13,2	2.350	1.910
Under	13,2	men ikke under	12,5	2.640	2.030
Under	12,5	men ikke under	11,9	2.930	2.130
Under	11,9	men ikke under	11,3	3.230	2.230
Under	11,3	men ikke under	10,2	3.800	2.470
Under	10,2	men ikke under	9,4	4.400	2.680
Under	9,4	men ikke under	8,7	4.980	2.890
Under	8,7	men ikke under	8,1	5.560	3.140
Under	8,1	men ikke under	7,5	6.140	3.320
Under	7,5	men ikke under	7,0	6.730	3.530
Under	7,0	men ikke under	6,6	7.310	3.790
Under	6,6	men ikke under	6,2	8.890	3.990
Under	6,2	men ikke under	5,9	8.500	4.200
Under	5,9	men ikke under	5,6	9.080	4.450
Under	5,6	men ikke under	5,4	9.650	4.670
Under	5,4	men ikke under	5,1	10.230	4.960
Under	5,1			10.830	5.190

Tabel 2*A. Benzindrevne biler m.v.*

Brændstofforbrug (Kilometer pr. liter)	Forbrugsafgift pr. halvår (kr.)	
	Personbiler regi- streret 1. gang her i landet før den 3. oktober 2017 og varebiler	Personbiler regi- streret 1. gang her i landet den 3. oktober 2017 el- ler senere.
Mindst 50,0	310	310
Under 50,0 men ikke under 44,4	310	350
Under 44,4 men ikke under 40,0	310	365
Under 40,0 men ikke under 36,4	310	380

Under 36,4 men ikke under 33,3	310	400
Under 33,3 men ikke under 28,6	310	430
Under 28,6 men ikke under 25,0	310	470
Under 25,0 men ikke under 22,2	310	510
Under 22,2 men ikke under 20,0	310	545
Under 20,0 men ikke under 18,2	600	840
Under 18,2 men ikke under 16,7	890	1.120
Under 16,7 men ikke under 15,4	1.190	1.430
Under 15,4 men ikke under 14,3	1.480	1.720
Under 14,3 men ikke under 13,3	1.770	2.005
Under 13,3 men ikke under 12,5	2.060	2.300
Under 12,5 men ikke under 11,8	2.350	2.580
Under 11,8 men ikke under 11,1	2.640	2.880
Under 11,1 men ikke under 10,5	2.930	3.170
Under 10,5 men ikke under 10,0	3.230	3.460
Under 10,0 men ikke under 9,1	3.800	4.030
Under 9,1 men ikke under 8,3	4.400	4.640
Under 8,3 men ikke under 7,7	4.980	5.220
Under 7,7 men ikke under 7,1	5.560	5.800
Under 7,1 men ikke under 6,7	6.140	6.370
Under 6,7 men ikke under 6,3	6.730	6.970
Under 6,3 men ikke under 5,9	7.310	7.550
Under 5,9 men ikke under 5,6	7.890	8.130
Under 5,6 men ikke under 5,3	8.500	8.730
Under 5,3 men ikke under 5,0	9.080	9.310
Under 5,0 men ikke under 4,8	9.650	9.890
Under 4,8 men ikke under 4,5	10.230	10.470
Under 4,5	10.830	11.070

B. Dieseldrevne biler m.v.

Brændstofforbrug (Kilometer pr. liter)	Forbrugsafgift pr. halvår (kr.)		Udligningsafgift pr. halvår (kr.)
	Personbiler registreret 1. gang her i landet før den 3. oktober 2017 og varebiler.	Personbiler registreret 1. gang her i landet den 3. oktober 2017 eller senere.	

Mindst 56,3	-	310	120
Under 56,3 men ikke under 50,0	-	350	120
Under 50,0 men ikke under 45,0	-	365	120
Under 45,0 men ikke under 41,0	-	380	120
Under 41,0 men ikke under 37,6	-	400	120
Under 37,6 men ikke under 32,1	-	430	120
Under 32,1 men ikke under 28,1	-	470	580
Under 28,1 men ikke under 25,0	-	510	1.040
Under 25,0 men ikke under 22,5	310	545	1.130
Under 22,5 men ikke under 20,5	600	840	1.240
Under 20,5 men ikke under 18,8	890	1.120	1.340
Under 18,8 men ikke under 17,3	1.190	1.430	1.450
Under 17,3 men ikke under 16,1	1.480	1.720	1.550
Under 16,1 men ikke under 15,0	1.770	2.005	1.670
Under 15,0 men ikke under 14,1	2.060	2.300	1.790
Under 14,1 men ikke under 13,2	2.350	2.580	1.910
Under 13,2 men ikke under 12,5	2.640	2.880	2.030
Under 12,5 men ikke under 11,9	2.930	3.170	2.130
Under 11,9 men ikke under 11,3	3.230	3.460	2.230
Under 11,3 men ikke under 10,2	3.800	4.030	2.470
Under 10,2 men ikke under 9,4	4.400	4.640	2.680
Under 9,4 men ikke under 8,7	4.980	5.220	2.890
Under 8,7 men ikke under 8,1	5.560	5.800	3.140
Under 8,1 men ikke under 7,5	6.140	6.370	3.320
Under 7,5 men ikke under 7,0	6.730	6.970	3.530
Under 7,0 men ikke under 6,6	7.310	7.550	3.790
Under 6,6 men ikke under 6,2	7.890	8.130	3.990
Under 6,2 men ikke under 5,9	8.500	8.730	4.200
Under 5,9 men ikke under 5,6	9.080	9.310	4.450
Under 5,6 men ikke under 5,4	9.650	9.890	4.670
Under 5,4 men ikke under 5,1	10.230	10.470	4.960
Under 5,1	10.830	11.070	5.190

Tabel 3*A. Benzindrevne biler m.v.*

Brændstofforbrug (Kilometer pr. liter)	Forbrugsafgift pr. halvår (kr.)
---	---------------------------------

	Varebiler	Personbiler m.v.
Mindst 50,0	310	310
Under 50,0, men ikke under 44,4	310	350
Under 44,4, men ikke under 40,0	310	365
Under 40,0, men ikke under 36,4	310	380
Under 36,4, men ikke under 33,3	310	400
Under 33,3, men ikke under 28,6	310	430
Under 28,6, men ikke under 25,0	310	470
Under 25,0, men ikke under 22,2	310	510
Under 22,2, men ikke under 20,0	310	545
Under 20,0, men ikke under 18,2	600	840
Under 18,2, men ikke under 16,7	890	1.120
Under 16,7, men ikke under 15,4	1.190	1.430
Under 15,4, men ikke under 14,3	1.480	1.720
Under 14,3, men ikke under 13,3	1.770	2.005
Under 13,3, men ikke under 12,5	2.060	2.300
Under 12,5, men ikke under 11,8	2.350	2.580
Under 11,8, men ikke under 11,1	2.640	2.880
Under 11,1, men ikke under 10,5	2.930	3.170
Under 10,5, men ikke under 10,0	3.230	3.460
Under 10,0, men ikke under 9,1	3.800	4.030
Under 9,1, men ikke under 8,3	4.400	4.640
Under 8,3, men ikke under 7,7	4.980	5.220
Under 7,7, men ikke under 7,1	5.560	5.800
Under 7,1, men ikke under 6,7	6.140	6.370
Under 6,7, men ikke under 6,3	6.730	6.970
Under 6,3, men ikke under 5,9	7.310	7.550
Under 5,9, men ikke under 5,6	7.890	8.130
Under 5,6, men ikke under 5,3	8.500	8.730
Under 5,3, men ikke under 5,0	9.080	9.310
Under 5,0, men ikke under 4,8	9.650	9.890
Under 4,8, men ikke under 4,5	10.230	10.470
Under 4,5	10.830	11.070

B. Dieseldrevne biler m.v.

Brændstofforbrug (Kilometer pr. liter)	Forbrugsafgift pr. halvår (kr.)	Udligningsafgift pr. halvår (kr.)
---	---------------------------------	-----------------------------------

	Varebiler	Personbiler m.v.	
Mindst 56,3	–	310	120
Under 56,3, men ikke under 50,0	–	350	120
Under 50,0, men ikke under 45,0	–	365	120
Under 45,0, men ikke under 41,0	–	380	120
Under 41,0, men ikke under 37,6	–	400	120
Under 37,6, men ikke under 32,1	–	430	120
Under 32,1, men ikke under 28,1	–	470	580
Under 28,1, men ikke under 25,0	–	510	1.040
Under 25,0, men ikke under 22,5	310	545	1.130
Under 22,5, men ikke under 20,5	600	840	1.240
Under 20,5, men ikke under 18,8	890	1.120	1.340
Under 18,8, men ikke under 17,3	1.190	1.430	1.450
Under 17,3, men ikke under 16,1	1.480	1.720	1.550
Under 16,1, men ikke under 15,0	1.770	2.005	1.670
Under 15,0, men ikke under 14,1	2.060	2.300	1.790
Under 14,1, men ikke under 13,2	2.350	2.580	1.910
Under 13,2, men ikke under 12,5	2.640	2.880	2.030
Under 12,5, men ikke under 11,9	2.930	3.170	2.130
Under 11,9, men ikke under 11,3	3.230	3.460	2.230
Under 11,3, men ikke under 10,2	3.800	4.030	2.470
Under 10,2, men ikke under 9,4	4.400	4.640	2.680
Under 9,4, men ikke under 8,7	4.980	5.220	2.890
Under 8,7, men ikke under 8,1	5.560	5.800	3.140
Under 8,1, men ikke under 7,5	6.140	6.370	3.320
Under 7,5, men ikke under 7,0	6.730	6.970	3.530
Under 7,0, men ikke under 6,6	7.310	7.550	3.790
Under 6,6, men ikke under 6,2	7.890	8.130	3.990
Under 6,2, men ikke under 5,9	8.500	8.730	4.200
Under 5,9, men ikke under 5,6	9.080	9.310	4.450
Under 5,6, men ikke under 5,4	9.650	9.890	4.670
Under 5,4, men ikke under 5,1	10.230	10.470	4.960
Under 5,1	10.830	11.070	5.190